

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

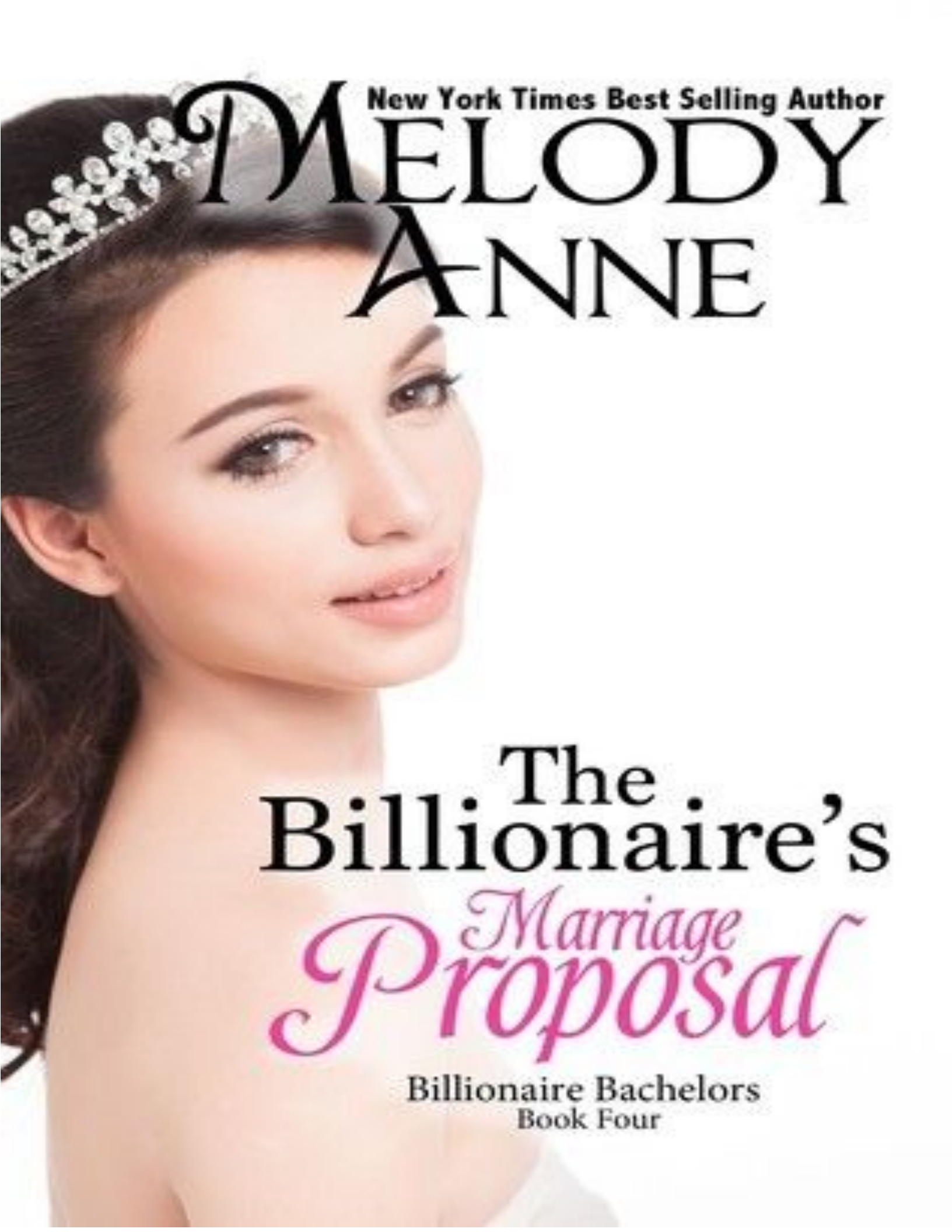
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Best Selling Author

MELODY
ANNE

The
Billionaire's
*Marriage
Proposal*

Billionaire Bachelors
Book Four

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

"Gerçekten üzgünüm

Frizbiyle sana vurmakla ilgili. Neden bana numaranı vermiyorsun, böylece seni daha sonra arayıp kontrol edebilirim," dedi Trenton ona daha önce tanık olduğu en baştan çıkarıcı gülümsemeyle. Onu reddetmek için gerçekten irade gücünü kullanması gerekiyordu.

"İyi olacağım, söz veriyorum ama şimdi gitmem gerekiyor, size iyi eğlenceler," diyerek onu tamamen başından savdı. Sonra ayağa kalktı ve oyun alanının diğer tarafına doğru yürüdü ve yeğenini alıp hızla dışarı çıktı. Yanaklarında hissettiği sıcaklıktan ve adamın midesini titretmesinden dolayı öfkeliydi. Erkeklerle ayıracak zamanı yoktu ve bir yanı ona karşılık vermeyi dilesse de doğru olanı yaptığını biliyordu. Ayrıca, onu bir daha asla göremeyecekti.

Trenton biraz şaşkınlık içinde onun uzaklaşmasını izledi. Daha önce hiç bir kadın tarafından geri çevrilmemişti. Bu duyguyu hiç sevdiğinden emin değildi. Genelde kadınlar numaralarını boş buldukları her cebe tıkıştırırdı ama bu küçük tükürük ateşi kadın hem nefes kesici hem de sinir bozucuydu, onu tamamen görmezden geldi ve arkasına bile bakmadan uzaklaştı.

Kuzeni, "Oh, fena yanmışsın kuzen, sanırım Seattle kadınları Chicago'dakilerden daha zevkli," dedi.

"O kadar ilgimi çekti ki peşine düşmem gerekecekti ama neyse ki şirketiniz için çalışıyor. Onu bulabilirim," dedi Trenton, onunla tekrar temasa geçtiğinde vereceği tepkinin tadını çıkararak.

"Terfi ettiğini ve artık benim için çalışmadığını söyledi. Onu bulabilmek için soyadını bile öğrenemedik," dedi Lucas.

"Oh, onu bulacağım. Bir kadın ilgimi bu kadar çekmeyeli uzun zaman olmuştu," dedi Trenton. Lucas kuzenine kocaman bir yüz ifadesiyle baktı.

sırıtıyordu. Bu bakışı iyi tanıyordu, çünkü kendisi ve erkek kardeşleri bekârlıklarını sürdürebilmek için canla başla mücadele etmiş, sonunda da kendi kadınlarının peşine düşmüşlerdi. Kuzeni sinsi sinsi dolaşıyordu ve neredeyse gizemli Jennifer'a sempati duyacaktı.

Milyarderin Evlilik Teklifi

Telif Hakkı © 2011 Melody Anne tarafından

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanılmak dışında, bu çalışmanın yazarın yazılı izni olmaksızın kserografi, fotokopi ve kayıt dahil olmak üzere, şu anda bilinen veya daha sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla veya herhangi bir bilgi depolama veya erişim sisteminde tamamen veya kısmen herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Melody Anne tarafından yazılan kitaplar

*Milyarder Oyunu Kazanır 2011

*Milyarderin Dansı 2011

*Milyarder Düşüyor 2011

*Milyarderin Evlilik Teklifi 2011

+The Tycoon's Revenge 2011

+The Tycoon's Vacation 2011

+The Tycoon's Proposal 2011

Melody ile Facebook'ta [facebook.com/authormelodyanne](https://www.facebook.com/authormelodyanne)

adresinde görüşün Web sitesi: www.melodyanne.com

Önsöz

George Anderson, "Kardeşim, son birkaç yıldır kesinlikle çok meşguldün," dedi.

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye cevap verdi Yusuf ama parlak mavi gözlerinde bir parıltı olmadan değil.

George biraz huysuzca, "İkimiz de biliyoruz ki bütün o torunların senin işgüzarlığın yüzünden oldu," dedi.

Yusuf kardeşine, "Dünyayı görmeye gitmeye bu kadar hevesli olmasaydın, belki de kendi torunlarından bir demet olurdu," dedi.

"Yardım için size geldim. Benim çocuklarım asla uslanmayacaklar ve belli ki siz büyük bir başarı elde etmişsiniz. Lütfen bana yardım edin.

inatçı kuluçka mı?" George sordu.

Yusuf, oğullarının gelin bulup kendisine torun vermesini beklemekten bıkmıştı, bu yüzden işleri kendi eline aldı ve oğlanlar için iyi eşler buldu. Hâlâ onun sinsi yöntemlerinden habersizlerdi. Üç oğlu da birkaç yıl içinde evlendi ve şimdi mutlu bir büyükbabaydı. Kardeşi için üzülıyor, onun da birkaç yıl önce hissettiği boşluğu hissettiğini biliyordu.

Joseph, "Sana yardım etmekten daha büyük bir zevk olamaz," diyerek George'un rahatlamasını sağladı.

"Sizin yardımınızla kendi torunlarımı kısa sürede dizlerimin üzerinde zıplatacağımı biliyorum. Güzel Amelia'mı kaybettiğimden beri hayat benim için çok zor" dedi George.

George kırk yıllık karısını kaybettiğinde, bu onu dünyayı keşfetmeye itti. Hayatının büyük bir bölümünde onunla paylaştığı evde kalamamıştı. On altı yaşındayken evlenmişlerdi ve onsuz nasıl yaşayacağını bilmiyordu.

"Daha iyi misin?" Joseph sordu. Katherine'i kaybetmeyi hayal bile edemiyordu. O dünyasının ışığıydı. Karısı ve çocukları olmadan hayat yaşamaya değmezdi.

"Her seferinde bir gün yaşıyorum. Eğer dikkatimi dağıtacak torunlarım olsaydı daha kolay olurdu. Annelerinin vefatından bu yana çocuklar hem birbirlerinden hem de benden uzaklaştılar. Korkarım yakında bir şeyler değişmezse birbirimizden kopacağız," dedi George kuşkuyla parlayan gözlerle.

Yusuf kardeşine kendini toparlaması için zaman tanıyarak ikisine de birer içki verdi. Ateşin yanında oturdukları sandalyelere geri dönmeden önce ikisine de birer kadeh burbon doldurdu.

"Neden burada benimle kalmıyorsun? Bir yer arar ve Seattle'a taşınırsın. Bence ihtiyacın olan şey yeni bir başlangıç.  ocuklarının seni takip etmesini sağlayabileceğimizi biliyorum. Bunu düzelteceğiz George, güven bana," diye teklif etti Joseph.

George teklifini düşünerek Joseph'e baktı. Tüm yetiştiklik hayatı boyunca Chicago'da yaşamıştı ve taşınmayı düşünmek biraz korkutucuydu ama değişim onun için iyi bir şey olabilirdi. Chicago rahmetli karısının i  karartıcı anılarıyla doluydu.

"Biliyor musun Joseph? Sanırım devam edeceğim ve bunu yapacağım. Hâlâ bir konuk eviniz var, değil mi?" diye sordu.

"Orada istediğin kadar kalabilirsin ya da ana evde de kalabilirsin. Bu büyük eski evde çok fazla yer var," dedi Yusuf ona.

"Burası Katherine ile senin evin, bir yer bulana kadar misafir evinde kalmayı tercih ederim - uzun sürmez. Şimdi, çocuklarım için ne gibi planların var?" diye sordu.

"Bana yeğenlerim hakkında her şeyi anlatın. Onlar hakkında ne kadar çok şey bilirsem, karşı koyamayacakları kadar iyi kibritler bulma olasılığım o kadar artar," dedi Yusuf. İki kardeş sabahın erken saatlerine kadar ateşin başında oturup planlar yaptılar. Konuşmaları bittiğinde Joseph en büyük yeğeni Trenton'a ne yapacağını biliyordu.

"Ah, yeniden çöpçatanlık yapmak gerçekten iyi hissettiriyor. Mark'la bittiği için biraz üzgündüm," dedi Joseph yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Ama sakın Katherine'e söylemeye kalkma yoksa misafirhaneyi seninle paylaşırım."

İki kardeş sonunda yatağa gitmeden önce gülüştüler. Yusuf gelecek ayları sabırsızlıkla bekliyordu. Torunlarının yanı sıra evin içinde koşuşturan büyük yeğenlerinin pıtırtilarına aldırmıyordu.

Birinci Bölüm

Asistanı dahili telefondan, "Babanız birinci hatta, Bay Anderson," dedi. Trenton iç çekti. Babasıyla aylardır konuşmamıştı ve neye ihtiyacı olduğunu anlayamamıştı.

"Teşekkür ederim, aldım," diye cevap verdi. Telefonu açmadan önce düşüncelerini toparlamak için bir an durdu. Aramaya cevap vermeden önce aklını başına toplaması gerektiğini biliyordu.

"Merhaba baba, senin için ne yapabilirim?" diye sordu soğuk bir sesle.

"Babanla böyle mi konuşuyorsun?" diye sordu. Trenton telefon hattındaki acıyı duyabiliyordu ve irkildi. Annesi ailelerini bir arada tutan tutkal olmuştu ve o öldüğünden beri babasıyla ya da kardeşleriyle neredeyse hiç konuşmamıştı. Artık nasıl yapacağını hatırlayıp hatırlamadığını bile bilmiyordu. Eskiden yakındılar ama anneleri öldüğünde hepsi geri çekilmişti.

geçti. Kalplerini bu dayanılmaz acıdan bir şekilde korumaları gerekiyordu. Onları çok hayal kırıklığına uğrattırdı.

"Baba, son beş yıldır neredeyse hiç konuşmadık. Neden şimdi bir şeyleri değiştirelim ki?" Trenton sordu.

"Bunun düşündüğümde daha zor olacağını görebiliyorum. O zaman sadede geleyim. Şirket merkezini Seattle'a taşıdım. Evrak işleri bugün tamamlandı. Eğer hala şirketi yönetmek istiyorsan taşınmak zorundasın. Kararınızı vermek için otuz gününüz var - yoksa Chicago'daki ofisleriniz artık size açık olmayacak," dedi George.

Trenton şok içinde masasına oturdu. Daha önce hiç suskun kalmamıştı ama babasının sözleri onu gerçekten de kelimelerden yoksun bırakmıştı. İkisi de bir şey söylemezken hat birkaç dakika sessiz kaldı.

"Bunu neden yaptın?" Trenton sonunda sesinde öfkeyle sordu. Babası onu kontrol etmeye nasıl cüret ederdi? Babası aniden emekli olduğunda, son beş yıldır şirketi tek başına yönetiyordu. Babasının hâlâ ofisleri taşıyabilecek kadar kontrol sahibi olması hiçbir zaman bir faktör olmamıştı, çünkü sessiz bir sahipti.

Trenton, başkanlığı döneminde kârını üçe katladı ve şirket milyarlarca dolar değerine ulaştı. Birçok hayat, geçimlerini sağlamak için onlara bağılıydı.

Şirket ofislerini taşımakla babasının ne kazanacağını anlamamıştı. İşlerinin çoğu uluslararası çapta yapılıyordu ve merkez ofisleri önemli değildi ama Trenton Chicago'da büyümüştü ve buradan ayrılmak istemiyordu.

"Değişim zamanıydı. Ailemizin dağılmasına izin verdim ama artık buna son veriyorum. Hâlâ bu ailenin reisiyim ve buna karar verdim. Seni iyi tanıyorum oğlum ve telefonu kapattığımız anda avukatlarını arayıp buna bir son verip veremeyeceğini soracağını biliyorum. Sana biraz zaman kazandırmaya çalışacağım - cevabım *hayır* olacak. Şirkette sessiz olabilirim ama yine de bazı haklarım var ve evrakları okursanız, bu haklardan biri, mevcut Başkana bir ay önceden haber verdiğim sürece şirket ofislerini istediğim yere taşımak. İşte size haber. Asistanınıza sorarsanız, taşınmayı ve yeni binayı gösteren bir faks gönderilmiştir. Gelecek ay görüşürüz," dedi George. Telefonu kapattı ve Trenton'ı telefonu kulağına dayamış, öfke içinde otururken bıraktı.

"Andrea, hemen buraya gel!" diye bağırdı dahili telefonundan. Asistanı koşarak odaya girdi, biraz telaşlı görünüyordu. Elinde babasından gelen evraklar vardı, onun isteyeceğini biliyordu. Masasının üzerine koydu ve okuması için geri çekildi. "Gidebilirsin," diyerek onu kovdu. Kadın hızla dışarı çıktı.

Zaman zaman sert bir patron olabileceğinin farkındaydı ama adil olduğunu düşünüyordu. Çalışanları işlerini iyi yaparlarsa korkacakları bir şey yoktu. Sadece hatalara veya kaytarmaya tahammülü yoktu, bu yüzden işleri berbat ederlerse ikinci şansları yoktu.

Trenton öğleden sonrasının geri kalanını babasının söylediklerini doğrulayarak geçirdi. Görünüşe göre yaşlı adam haklıydı. Taşınmayı durdurabilmesinin hiçbir yolu yoktu. Babasına cehenneme gitmesini söyleyebilecek ve her şeye yeniden başlayabilecek kadar kendi parası vardı - ama şirketi maaş çeki için yönetmiyordu, hayatta olduğundan daha uzun süredir ailesine ait olduğu için yapıyordu ve bundan gurur duyuyordu.

Nadir görülen bir zayıflık anında başını öne eğdi. İstifa edemeyeceğini biliyordu. Babasının ekmeğine yağ sürmüş olacağını biliyordu ama şirket ofisleriyle birlikte hareket edecekti. Bunun bir sürü yeni personel ve bir sürü baş ağrısı anlamına geldiğini de biliyordu.

Eve gitti, bir duble viski içti ve sonra telefonunu çıkardı. Kardeşlerini araması gerekiyordu, ki bunu bir yıldan uzun süredir yapmamıştı. Her biri şirket için farklı alanlarda çalışıyordu ve babalarına en az onun kadar kızacaklardı.

Babası onu ülkenin öbür ucuna taşımaya çalışıyor olabilirdi ama umduğu mutlu aile buluşmasını gerçekleştiremeyecekti. Trenton

Öfkeliydi ve bunu babasına belli edecekti.

"Doğru şeyi yaptığımızdan emin misin?" George Joseph'e sordu.

"Eminim. Bu sürecin ilk adımı çocukları tekrar bir araya getirmek. Burada değillerse onları eşleştiremeyiz, değil mi?" Joseph sordu.

"Trenton son birkaç yıldır mesafeliydi ama daha önce benimle hiç bu kadar soğuk konuştuğunu duymamıştım. Annelerini kaybetmenin hepimiz için zor olduğunu biliyorum ama aramızın bu kadar açılmasına asla izin vermemeliydim. Eskiden üzerinde yürüdüğüm toprağa tapan çocuğun bu olduğuna inanamıyorum," dedi George üzüntüyle.

"Sana garanti ederim kardeşim, gelecek yıl bu zamanlar sen ve oğlun tekrar birlikte olacaksınız ve her şey normale dönecek. Senin yaşadıklarını yaşadığımı söyleyemem ama hiçbir şey aileyi diğer aile üyelerinin yüzleşmesi kadar bir araya getiremez. Eskiden kuzenleriyle yakındılar ve hepimiz yeniden o bağı sahip olacağız. Sadece bekle ve bana güven," diyerek Joseph'i rahatlattı.

"Sana her zaman güvendim," dedi George.

Yusuf göğsünü şişirirken, "Çünkü ben çok daha yaşlı ve akıllıyım," dedi.

George gülerek, "Tam olarak üç dakika daha yaşlısın, o yüzden bana bunu bir daha söyleme," dedi.

"Hey, o üç dakika bana bir dünya bilgi verdi."

"Evet, sanırım bu sana bir dünya kibir verdi - tıpkı en büyük yeğenin gibi," dedi George. İşlerin yoluna gireceğini hissedebiliyordu. Ailesi gerçekten iyileşmenin başlangıcındaydı.

"Ne yaptı?" Max telefona doğru bağırarak Trenton'ın telefonu kulağından uzak tutmasına neden oldu.

"Değişim zamanının geldiğini söyledi ve merkez ofisi Seattle'a taşıdı. Washington'daki resmi açılıştan önce yirmi yedi günümüz var," diye tekrarladı Trenton.

"Şaka yapıyor olmalısınız. Bunu durdurabilir miyiz? Belli ki delirmiş," dedi Max, ama sesinde fazla bir tını yoktu. İkisi de babalarının zihinsel yeteneklerinde hiçbir sorun olmadığını biliyordu.

"Pazar gününe kadar her yolu kontrol ettim ve yapabileceğimiz bir şey yok. Blöfünü görüp şirketi terk edeceğimi söylemeyi çok istiyordum," diye tehdit etti Trenton. Max bunun mümkün olmadığını biliyordu - tıpkı kardeşleri için de aynı şeyi bildiği gibi.

Bir zamanlar birbirlerinden ayrılamazlardı ama annelerini kaybetmenin acısını yaşarken yollarını ayırmışlardı. Ancak, farklı alanlarda çalışıyor olsalar da her ikisinin de ortak bir şirket sevgisi vardı.

"Görünüşe göre güzel Kuzey Batı'ya taşınıyoruz," dedi Max. Kızgındı ama kardeşi kadar değil. İş için o kadar çok seyahat ediyordu ki, çok üzülecek kadar evde değildi. Ayrıca kuzenleriyle yıllardır vakit geçirmemişti ve onları özlemişti.

Yine de bunu babasına asla itiraf etmeyecekti. Yaşlı adam istediğini elde ediyordu ve Max'in buna üzülmediğini bilmesine gerek yoktu.

Trenton alaycı bir tavırla, "Evet, sabırsızlanıyorum," dedi.

"Bree ve Austin'i aradın mı?" Max sordu.

"Hayır, önce seni aradım ve her birimizin diğerlerinden birini alabileceğini düşündüm," diye cevap verdi.

"Kulağa bir plan gibi geliyor - Austin'i arayacağım," dedi Max hemen kahkahalar atarak.

"Teşekkürler," diye cevap verdi Trenton. Kız kardeşi Brianna'ya yapacağı telefon görüşmesinin uzun soluklu olacağını biliyordu. Kız kardeşi inatçı ve bağımsız biriydi ve kendisine ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmazdı. Yine de babalarına ne söyleyeceğini düşününce gülümsedi. Bree Trenton'la telefon görüşmesini bitirir bitirmez George'un kulağına bir şeyler çalındı.

Trenton kardeşiyle konuştuktan sonra kendini daha iyi hissederek arkasına yaslandı. Max'le geçmişte yakın olmuşlardı ve onunla konuşmayı özlemişti. Trenton fark etmemiş olabilirdi ama babasının planı çoktan işe yaramıştı. Kardeşleri ona karşı birleştirmiş olsa bile, onları daha da yakınlaştırmıştı.

Jennifer bilgisayar ekranına bağırdı ve sonra suçluluk duygusuyla etrafına bakındı. Bilgisayarlardan nefret ediyor ve hiç icat edilmemiş olmalarını diliyordu. Olabilecek en kötü yaratıklardı ve kendisinininkini pencereden atmaya hazırды.

Temel bilgisayar becerilerini öğrenmek için dersler almış ve saatler harcamıştı çünkü bu lanet makinelerden birini çalıştırmayı bilmeden düzgün bir iş sahibi olmak imkansızdı.

Çalıştığı geçici şirket ona Anderson Şirket Ofislerinde bir pozisyon vermişti ve iki aydır oradaydı. Hayallerinin gerçekleştiği bir işti ve kalıcı bir pozisyona dönüşmesini umuyordu, çünkü herkes Anderson çalışanlarının sonuna kadar sadık olduğunu biliyordu. Anderson'lar çalışanlarına çok iyi davranıyor, diğer şirketlerden daha iyi maaş ödüyor, harika sosyal haklar sunuyor ve son derece aile dostuydu.

Oturduğu yerden bilgisayarıyla tartışmaya devam etti, kimsenin gelip onu duymadığına şükreliyordu çünkü sesinin deli bir kadın gibi çıktığından emindi. Öğle tatili yaklaştığında ağlamaya hazırdı. Patronu yavaş yavaş daha fazla iş ekliyordu ve bunun bir test olduğundan emindi ve eğer öyleyse - sefil bir şekilde başarısız oluyordu.

"Bayan Stellar, lütfen üst kata çıkabilir misiniz? Patron sizinle konuşmak istiyor," diye sordu bir ses dahili telefondan.

"Evet, öğle yemeği molası için hazırlanıyordum, o yüzden hemen gelebilirim," diye cevap verdi. Jennifer soğuk terler döktü. İşini kaybedecekti, ana ofislere çağırılması için başka bir neden yoktu. O da

Lucas Anderson'ın ofisine çağrılan birini hiç duymamıştı. Şirketin başkanıydı ve onu katlarda dolaşırken düzenli olarak görmesine rağmen, onun gibi bir pozisyonda olan birini asla şirket ofislerine çağırmazdı.

Yine de onu neden kişisel olarak kovduğunu anlamadı. Normalde bunu kendi bölümünün başındaki adam yapardı. Asansörün düğmesine bastı ve gergin bir şekilde bekledi. Bilgisayar projelerinin bir test olduğunu ve başarısızlığının kabul edilemez olduğunu biliyordu. Yalvaracak kadar gururlu değildi. Gerekirse gece gündüz çalışacaktı, çünkü düşünmesi gereken sadece kendisi değildi.

"Onun aradığın kişi olduğuna emin misin?" George Joseph'e sordu.

"Evet, yüzde yüz eminim. Burada kimin çalıştığını bilmek için her zaman zaman ayırırım. Lucas yıllar önce Başkanlık görevini devraldı ama ben hala personel paketleriyle ilgilenmeyi seviyorum. Diğer şirketlerden daha fazlasını sunduğumuzu bilmekten gurur duyuyorum. Özellikle geçici çalışanların kalıcı bir pozisyon için uygun olup olmadıklarını kontrol ediyorum. Jennifer bilgisayar konusunda kesinlikle berbat, ama inanılmaz derecede zeki, istekli ve çok çalışmaya istekli," diye yanıtladı Joseph.

"Bu onu nasıl eş adayı yapar ki?" George sordu.

"Ah, bitirmeme izin vermelisiniz," dedi Joseph. "En sevdiğim geçici iş bulma ajansı aracılığıyla bize geldi ve onun hakkında biraz araştırma yaptım. Kız kardeşini altı ay önce sarhoş bir sürücü yüzünden kaybetmiş, bu özellikle trajik bir durum çünkü kız kardeşi ve eniştesinin dört yaşında bir çocukları varmış. Görünüşe göre Jennifer'ın başka bir ailesi yok, çünkü büyükanne ve büyükbabası ile anne ve babası vefat etmiş."

"Çocuk nerede?"

"Kazadan bu yana onu Jennifer büyütüyor ve eminim bu onun için hiç de kolay değildir. Küçük kız buradaki çocuk bakım merkezine gidiyor," diye cevap verdi Joseph.

"Oh, bu anında bir torun anlamına gelebilir," dedi George sevinçle.

"Buna sevineceğini biliyordum. Kelimelere sığmayacak kadar sevimli bir kız. Aşağıda onunla çok zaman geçirdiğim için ona çok bağlandım.

Torunlarım bazen oyun oynayabilmek için geliyorlar," dedi Joseph ona.

Sekreter dahili telefondan onlara "Bayan Stellar burada," dedi.

Joseph, "Onu doğruca içeri gönderin," diye cevap verdi. İki adam da arkalarına yaslanıp Jennifer'ı beklediler. Kapıyı açtığında yüzündeki korkuyu görebiliyorlardı ama Jennifer bunu saklamak için harika bir iş çıkarıyordu. Orada Lucas yerine Joseph ve George'u görünce şaşırılmış görünüyordu.

"Merhaba Bay Anderson, beni görmek istediğinizi söylediler."

"Evet, geldiğiniz için teşekkür ederim Bayan Stellar. Buyurun oturun," dedi Joseph ona. "Bu benim kardeşim, George Anderson. Şirket ofislerini Seattle'a taşıyor ve çeşitli yeni personele ihtiyacı var. Bu pozisyonlardan biri Başkan'a bağlı yönetici pozisyonu ve ilgilenip ilgilenmeyeceğinizi öğrenmek istiyoruz. Önemli bir maaş artışı ve ek avantajlar olacak."

Jennifer duyduklarına inanamıyordu. İşini kaybedeceğini düşünüyordu ve ona sadece kalıcı bir pozisyon değil, daha iyi bir iş teklif ediyorlardı.

Hem de bir tane. *Evet diye* bağırmak istiyordu ama bilinci eksikliklerini görmezden gelmesine asla izin vermiyordu.

"Beni düşündüğünüz için onur duydum. Evet, pozisyonu kabul etmekten büyük mutluluk duyarım ama size karşı dürüst olmalıyım. Kullandığım bilgisayar sisteminde zorlanıyorum. Dakikada yaklaşık yüz kelime yazabiliyorum ve tüm temel bilgisayar işlevlerini yerine getirebiliyorum, ancak daha karmaşık istekler bana sorun çıkarıyor. Yine de öğrenmek için her boş dakikamı harcamaya hazır olduğumu bilmenizi isterim," dedi onlara hevesle.

"İyi haber şu ki, şu anda kullandığınız programlarla uğraşmak zorunda kalmayacaksınız. Çok fazla yazı yazacaksınız ve toplantılara katılacaksınız, ayrıca biraz da seyahat etmen gerekecek," dedi George ona.

Jennifer heyecanlandı ve sonra tekrar söndü. Nasıl seyahat edebilirdi ki? Molly'ye bakacak kimsesi yoktu ve bunun yanı sıra, onu geride bırakıp uzun süreli bir seyahate çıkamazdı. Molly ailesini çoktan kaybetmişti ve anne ve babasını görmemeyi daha yeni yeni atlatıyordu.

"Yakın zamanda yeğeninizin sorumluluğunu üstlendiğinizi biliyoruz ve kaybınız için üzgünüz. Burada çocuk bakımı konusunda mükemmel programlarımız var," dedi Joseph sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi.

"Ne kadar uzakta olmam gerekiyor?"

"Ortalama olarak ayda üç ila beş gün," dedi George. Jennifer *bunun çok da kötü olmadığını* düşündü. Yeni işiyle yeğenine çok daha iyi bakabilecekti. İhtiyacı olan eşyaları alabilecek parası olacak, onu bir yerlere götürebilecek ve birlikte kaliteli zaman geçirebilecekti.

"Ben alırım," dedi coşkuyla.

"Bu harika. Gelecek hafta işe başlayacaksın, o yüzden şimdilik biraz izin alabilirsin - tabii ki ücretli," dedi George ona.

"Ah, yeni ofislerin nerede olduğunu sormayı unuttum?" diye sordu.

"Burada olacaklar. Yandaki binayı yeni satın aldık ve bir gökyüzü geçidi oluşturarak binaları birbirine bağlayacağız. İnşaat bitene kadar yirmi ikinci ile yirmi dördüncü katları kullanacaklar.

Ayın yirmi dördünde görev yapacaksın, böylece buradaki kreşi kullanmaya devam edebilirsin," dedi Joseph.

Jennifer her iki adama da "Oh, bu harika," dedi ve hızla çıkış yaptı.

Jennifer asansörle kendi katına indi ve yavaşça ofisine girdi. Şaşkınlıkla etrafına bakındı. Oraya en kötüsünden korkarak gitmiş ve altı aydır olmadığı kadar iyi hissederek ayrılmıştı.

"Tebrikler Bayan Stellar. Terfi aldığınız için çok mutluyum," diye yaklaştı patronu, sesi samimi geliyordu.

"Teşekkür ederim, Bay Barry."

"Sizinle çalışmaktan büyük keyif aldım ve sizi ekibimizin bir parçası olarak özleyeceğiz. Eşyalarınızı kutulara yerleştirip etiketlemek isterseniz, onları yeni ofisinize teslim edebilirim. Onları eve götürüp geri getirme konusunda endişelenmenize gerek yok" dedi.

"Bu harika olur, teşekkür ederim."

"Sorun değil, işin bittiğinde günün geri kalanında izin alabilirsin. Joseph bana pozisyonun hemen yürürlüğe girdiğini ve geçici bir eleman aradığını söyledi," dedi ayrılmadan önce.

Jennifer işe çok fazla kişisel eşya getirmemişti ve eşyalarını kutulara yerleştirmesi uzun sürmedi. Yeğenini erkenden alacağı için heyecanlıydı. Havanın da güzel olmasıyla, Molly'ye parkta bir öğleden sonra sürprizi yapabilecekti.

Jennifer bir banka oturmuş, Molly'nin diğer birkaç çocukla birlikte kaydırakta oynamasını izliyordu. Molly gece boyunca uyumaya daha yeni başlamıştı. Zavallı yeğeni aylardır kâbuslar görüyordu ve Jennifer bunun nedeninin Molly'nin terk edilme sorunları olduğunu biliyordu.

kayboldu. Molly'nin gözlerinin altında hâlâ halkalar vardı ama birkaç ay önceki kadar kötü değillerdi.

"Dikkat!" diye bağırdı biri. Jennifer tam sesin geldiği yöne dönerken boynunda bir acı hissetti ve şaşkınlıkla yanında duran frizbiye baktı.

Elini kaldırdı ve biraz kan hissedince şaşırdı. O şeyi her kim fırlattıysa, gerçekten fırlatmış olmalıydı.

"Bunun için üzgünüm. İyi misin?" diye sordu bir adam. Başını kaldırıp baktı ve nefesi kesildi. Vay canına, adam çok çarpıcıydı. Bir şekilde kapalı boğazından hiçbir kelime geçiremedi. Çekici erkeklerle konuşmakta hiçbir zaman zorlanmamıştı ve genç kızlığından beri bir erkeğe karşı böyle iç burkan, yerinde duramayan bir tepki vermemişti.

Koyu renk, kısa saçları, kızarmış yanaklarının etrafında dağınıktı. Alnından boncuk boncuk ter damlıyordu ve hayatında baktığı en delici mavi gözlere sahipti. Bakışları bir ter damlasını takip ederek adamın çıplak göğsüne yöneldi ve kalbi çok hızlı atmaya başladı. Adam, belirgin göğsü ve karın kaslarıyla bir model olmalıydı. Kol kasları tamamen gevşemiş olmasına rağmen sanki esniyormuş gibi görünüyordu. Gözlerinin bakmaması gereken bir bölgeye kaydığını fark etmeden önce adamın karın kaslarını düşük bel atletik pantolonuna kadar takip etti.

Tekrar yüzüne bakmak için başını kaldırdı ve yüz hatlarına bilmiş bir şekilde yayılan ukala sırıtışı izledi. Kız onu süzerken adam sessizce duruyordu. Omuzlarını sertleştirdi, onun tarafından hemen büyülenmiş olmaktan rahatsız olmuştu. Sadece görünüşün önemli olduğunu düşünen tipik bir kadın olmaktan nefret ediyordu. Büyük olasılıkla omuzlarının üstündeki kafadan farklı bir kafayla düşünen gerçekten aptal bir sporcuydu. Ona hiç cevap vermediğini fark etti.

"Ben iyiyim - sadece çocuklardan birine vurmadığına sevindim," dedi ve sanki o orada değilmiş gibi davranarak arkasını döndü.

Trenton göz alıcı, siyah saçlı yabancıнын arkasından biraz da şaşkınlıkla baktı. Kadının kendisine attığı değerlendirici bakışa kesinlikle alışkındı ama bunu takip eden aniden gelen küçümseyici tavra alışkın değildi.

Ayrıca ona karşı hissettiği ani çekime de alışık değildi. Kız onun tipik tipi değildi.

Boyu bir buçuk metreden fazla olamazdı, koyu kahverengi saçları ve çarpıcı yeşil gözleri normalde tercih ettiği uzun bacaklı, iri göğüslü sarışınların tam tersiydi. Onlarla oynayabilir ve sonra kimsenin canı yanmadan oradan uzaklaşabilirdi.

Parkta asla bir kadın tavlamadı, çünkü onlar bağlılık, ölüm bizi ayırana kadar tipleriydi ve asla koridorda bir yolculuğa çıkmayacaktı. O

Onunla ilgilenmediği belliydi ama onu incitmişti ve iyi olduğunu öğrenmeden gidemezdi.

"Boynuna bakmama izin ver, tamam mı?" diye sordu, yanına eğilip saçlarını yolundan çekerken. Sadece küçük bir kesik gördüğünde rahatladı, dikiş gerektirecek bir şey yoktu. Kadının saçlarının ipek gibi olduğunu hissedince şok oldu ve birden saçlarının yastığının üzerine yayılmış halini hayal etti.

Adamın eli tenine dokunduğunda Jennifer bir nefes daha çekti. Adamın boynuna değen parmaklarının küçük hareketiyle neredeyse oturduğu yerden fırlayacaktı. Bunu aşırı yorgunluk olarak geçiştirdi.

"Ben iyiyim, gerçekten," dedi, ellerini çekmesini istiyordu, çünkü midesine komik şeyler yapıyordu. Hayatında bir erkeğe ayıracak vakti yoktu ama olsaydı da bu, karşısındaki adam gibi bir adamla olmazdı. Kadınları yollarından alıkoymayan sıradan bir erkekle olacaktı.

"Vay canına Trenton, şehre geleli daha bir gün oldu ama şimdiden masum kadınlara saldırmaya başladın," dedi başka bir adam koşarak yanlarına gelirken. Jennifer ona şöyle bir baktı ve sonra onun Lucas Anderson olduğunu fark edince kafasını geri çevirdi. Onu pahalı, özel dikim bir takım elbise dışında bir şey giyerken hiç görmemişti ve karısının ona neden sırılsıklam aşık olduğunu anlayabiliyordu. Lucas çok etkileyiciydi ama Trenton olduğunu tahmin ettiği adam midesini bulandırırken, Lucas onun için fiziksel bir şey yapmamıştı. Bunu anladı.

Çünkü onun evli olduğunu biliyordu - ayrıca gerçekten tatlı bir kadın olan karısıyla tanışmıştı.

Trenton, "Nasıl olduğunu bilirsin, seksi bir kadınla tanışmak için herhangi bir bahane," diye cevap verince Jennifer ağzının açık kaldığını hissetti. Hiç kimse ondan seksi diye bahsetmemişti ve Trenton'ın sözlerinin onu biraz parlattığını itiraf etmekten nefret ediyordu.

"Tanıdık geliyorsun ve sen bunun klişe bir replik olduğunu düşünmeden söyleyeyim, değil. Gerçekten tanıdık geliyorsun," dedi Lucas. Net bir şekilde konuşabilmek için boğazını temizlemesi gerekti.

"Sizin için çalışıyorum Bay Anderson, daha doğrusu bugün terfi edene kadar çalışıyordum. Adım Jennifer," diye cevap verdi sonunda.

"Doğru, özür dilerim. Herkesi ofislerde görmeye o kadar alışmışım ki, park ortamında olmak beni şaşırtıyor," dedi ona kalp durdurucu bir sırtışıla.

"Sorun değil, benim de sizi tanımam biraz zaman aldı," dedi içten bir gülümsemeyle. Konuşması kolay bir adamdı ve arkadaşının aksine onu rahat hissettiriyordu.

"Hey, flört etmeyi bırak - sen evli bir adamsın," diye hırladı Trenton Lucas'a. Jennifer utançtan yüzünün alev alev yandığını hissetti.

"Ben... Ben flört etmiyordum. Bence karın harika biri," diye kekeledi ve Trenton'a ters ters baktı.

"Aldırma ona Jennifer. Sadece kıskanıyor çünkü belli ki onun gibi bir devle konuşmaktan daha iyi bir zevkin var," dedi Lucas aynı dostça gülümsemeyle. Jennifer onun sözleri için minnettardı çünkü utancı hafiflemişti.

"Her neyse, Lucas. Evli bir adam olduğun için şanslısın, yoksa birlikte bir odaya girdiğimizde bütün kadınların senin varlığından bile haberdar olmayacağını sana kanıtlardım," dedi Trenton.

Jennifer ikisinin birbirlerine sarılışını izledi ve odadaki tüm kadınların ikisinden birine ulaşmak için birbirlerini ezeceklerinden hiç şüphesi yoktu. İlişkiler için çok meşgul olduğu için minnettardı, yoksa onlarla birlikte sıraya girebilirdi.

"Frizbiyle sana vurduğum için özür dilerim. Neden bana numaranı vermiyorsun, böylece daha sonra arayıp iyi olduğundan emin olabilirim," dedi Trenton, o güne kadar tanık olduğu en baştan çıkarıcı gülümsemeyle. Bazılarını aramak zorunda kaldı onu inkar etmek için irade gücü.

"İyi olacağım, söz veriyorum. Benim gitmem gerekiyor, ikinize de iyi eğlenceler," diyerek onu başından savdı. Ayağa kalktı ve oyun alanının diğer tarafına doğru yürüdü, yeğenini aldı ve hızla oradan ayrıldı.

Yanaklarında hissettiği sıcaklıktan ve adamın midesini titretmesinden dolayı öfkeliydi. Erkeklerle ayıracak hiç vakti yoktu ve her ne kadar bir parçası

karşılık verdiğinde, doğru şeyi yaptığını biliyordu. Ayrıca, onu bir daha asla göremeyecekti.

Trenton biraz şaşkınlık içinde onun uzaklaşmasını izledi. Daha önce hiç bir kadın tarafından geri çevrilmemişti. Bu duyguyu sevdiğinden emin değildi. Genelde kadınlar numaralarını cebindeki her boşluğa tıktırırdı ama aynı anda hem nefes kesici hem de sinir bozucu bulduğu bu küçük kadın onu tamamen görmezden geldi ve arkasına bile bakmadan uzaklaştı.

"Oh, az önce fena yandın, kuzen. Sanırım Seattle'daki kadınlar Chicago'dakilerden daha zevkli."

"İlgimi çekti. Onu takip etmem gerekecek, ama neyse ki sizin şirketiniz için çalışıyor, bu yüzden onu bulabileceğim," dedi Trenton, onunla tekrar temasa geçtiğinde vereceği tepkinin tadını çıkararak.

"Terfi ettiğini ve artık benim için çalışmadığını söyledi. Onu bulabilmek için soyadını bile öğrenemedik," dedi Lucas.

"Oh, onu bulacağım. Bir kadın ilgimi bu kadar çekmeyeli uzun zaman olmuştu," dedi Trenton. Lucas kuzenine kocaman bir sırıtışla baktı. Bu bakışı iyi tanıyordu, çünkü kendisi ve kardeşlerinin hepsi bekârlıklarını sürdürmek için diş diş mücadele etmiş, sonunda da

eşleri. Kuzeni sinsi sinsi dolaşıyordu ve Lucas neredeyse gizemli Jennifer'a sempati duyacaktı.

"Tamam, kıza bu kadar daldığın yeter, eğleniyor olmamız gerekiyordu. Yakında işe dönmek zorundasın ve son birkaç yıldır birlikte yeterince vakit geçiremedik," dedi Lucas ona. Trenton kabul etti ve oyunlarına geri döndüler. Ama gizemli Jennifer aklından çıkmıyordu ve Lucas sahanın her yerinde onun kışını tekmeliyordu. Kardeşi Max ona yardım etmek için ortaya çıktığında minnettar olmuştu.

İkinci Bölüm

Asansörle yirmi dördüncü kata çıkarken Jennifer'ın içi gergin bir heyecanla doluydu. Yeğeniyle geçirdiği bir haftalık izin çok hoşuna gitmişti. Her ikisi için de iyi olmuştu. Molly sonunda Jennifer'ın onu terk etmeyeceğini anlamıştı. Annesi ve babası öldüğünden beri ilk kez aile albümlerine bakmışlardı ve Molly onlara gözyaşları yerine gülümseyerek bakıyordu.

İyi bir ilerleme kaydediyorlardı ve Jennifer çok geçmeden birbirlerinin iyileşmesine yardımcı olacaklarını biliyordu. Kız kardeşini sonsuza dek özleyecekti, tıpkı Molly'nin annesini özleyeceğini bildiği gibi, ama ikisi birbirlerine sahipti ve bu onların yeni odak noktasıydı. Bu onlara umut veren bir şeydi. Aile en önemli şeydi ve bir arada kalabildikleri sürece her şey yoluna girecekti.

Asansörün zili çaldı ve bilmediği kata adımını attı. Resepsiyona yaklaştı ve şaşkınlıkla etrafına bakındı. Her yerde kutular olacağını düşünmüştü ama sanki bu alan yıllardır düzenlenmiş gibiydi.

"Merhaba, ben Jennifer Stellar, Bay Anderson'ın yeni yönetici asistanıyım. Ofisimin nerede olduğundan emin değilim," dedi masanın arkasındaki bayana.

"Sonunda seninle tanışmak çok güzel, Jennifer. Umarım sana ilk isminle hitap etmemin bir sakıncası yoktur. Patronumuz her zaman biraz gayri resmi olmamıza izin vermiştir. Benim adım Nancy ve Bay Anderson'la birlikte Chicago'dan geldim. Size ofisinizi göstereyim," dedi kadın.

"Gayri resmi olmak her zaman iyidir, o yüzden sorun değil. Ben de seninle tanıştığıma çok memnun oldum Nancy," dedi Jennifer. Nancy onu köşeye götürdü ve bir kapı açtı. Jennifer mekânı çok sevdi. "Çok güzel," diye iç geçirdi.

"Herhangi bir değişiklik yapmanız gerekirse, Bay Anderson'ın bunu sorun etmeyeceğinden eminim. Hepimiz burada çok bulunduğumuz için çalışanlarının rahat olmasını ister," dedi Nancy ona.

"Burası çok güzel bir ofis. Eminim hiçbir şeyi değiştirmeme gerek kalmayacak."

"Yerleşmeniz için sizi yalnız bırakayım. Daha iyi tanışmak için bu hafta içinde birlikte öğle yemeği yiyelim," dedi Nancy ve Jennifer'ın cesaretlendirici baş hareketiyle

Sola.

Jennifer geniş odanın içinde dolaştı ve manzaraya bakmak için devasa pencerelere doğru yürüdü. Manzara nefes kesiciydi ve ünlü Space Needle binasını görünce çok sevindi. Sonunda kendini manzaradan uzaklaştırdı ve oturdu. Koltuğu pelüştü ve vücudunun hatlarına göre şekillenerek gereken yerlere baskı uyguluyordu. Durduramadan bir kıkırdama kaçtı. Sırıttı ve içindeki çocuğu serbest bırakarak sandalyesini bir daire şeklinde döndürdü.

Trenton bir kıkırdama sesiyle bağlantı kapılarından içeri girdi, sonra olduğu yerde durdu. Kendisinden sadece birkaç metre ötedeki bir sandalyede dönmekte olan kız parktaki kızdı. Kızın yüzü neşeyle aydınlanmıştı ve o kadar çarpıcıydı ki Trenton onu sandalyeden çekip dudaklarını kızın dudaklarına yapıştırmamak için kendisiyle savaşmak zorunda kaldı.

Kızın onu henüz fark etmemiş olmasına sevinmişti. Bu ona yüz hatlarını kontrol etmesi için zaman kazandırmıştı. Kendini kontrol altına aldıktan sonra, onu varlığından haberdar etmek için boğazını temizledi, sonra da dönene kadar bekledi. Bunun oldukça eğlenceli olacağını düşünüyordu.

Jennifer sesle birlikte döndü ve dehşet içinde bakakaldı. Ayakları hala yerden kesikti ve sandalyesi tekrar dönmeye başladı, ancak ayaklarını yere koyup dönen sandalyeyi durduracak kadar kendini toparlamayı başardı. Gözlerini dikti

ne diyeceğini bilemeden önündeki adama baktı. Kapısının önünde ne işi vardı?

İkiyle ikiyi bir araya getirmeye başladığında ağzı bir karış açık kaldı. Parkta Lucas Anderson'la birlikteydi ve benzer özellikleri vardı. Bir şekilde akraba olmalıydılar. Şirket için mi çalışıyordu? Onu her gün görmek zorunda mı kalacaktı?

"Ne... burada ne yapıyorsun?" diye sordu, cevabını gerçekten duymak istemiyordu.

"Ben isteyim, senin burada ne işin var?" diye karşılık verdi.

"Ben... Ben daha bugün başladım," diye kekeledi. Onun nerede çalıştığını öğrenmek istiyordu ama kelimeleri çıkarabileceğini sanmıyordu.

"Peki sizin pozisyonunuz nedir?" diye sordu gülümseyerek.

"Başkanın özel kalem müdürüyüm," dedi kendinden emin bir gülümsemeyle. Şokun etkisi geçtiği için şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Sözleri bir meydan okuma gibi çıkmıştı. Yeni pozisyonundan gurur duyuyordu.

"Gerçekten mi, onunla tanıştın mı?" diye sordu, şaşırmış gibi görünmeye çalışarak.

"Evet, görüşmede. George Anderson harika bir adam ve onun için çalışacak olmaktan gurur ve heyecan duyuyorum" dedi. Hem George hem de Joseph Anderson'dan anında hoşlanmıştı. Daha az yargılayıcı göründükleri için yaşlı insanların yanında her zaman rahat olmuştu.

"George başkan değil," diyerek onun balonunu patlattı. Kızın kaşları çatıldı ve ona delirmiş gibi baktı. Onu kandırmaya çalışıyor olmalıydı. Onunla mülakat yapan kişi George'du. Mülakatı kelimesi kelimesine hatırlamaya çalıştı ama onun gerçekten başkan olduğunu söylediğini hatırlayamadı.

"Tabii ki öyle," dedi ama kendinden emin değildi.

"İnanın bana, öyle olmadığını biliyorum. Yıllar önce emekli oldu ve hala şirketin çoğunluk sahibi olmasına rağmen, daha çok personel durumları ve perde arkası konularla ilgilenen sessiz bir ortak" dedi.

Trenton onun kafa karışıklığının hoşuna gittiğini fark etti ve ne söylediğini anlamaya çalışmasını izledi. Hâlâ bütün parçaları bir araya getirememişti. Parktaki ateşin asistanı olduğunu öğrenince çok heyecanlandı. Kendini Seattle'da olmaktan memnun buldu. Çok sevdiği kuzenleriyle birlikteydi, kardeşleriyle son bir aydır son birkaç yıldır olduğundan daha fazla konuşmuştu ve bir kadın ilgisini çekmişti. İşler onun için iyiye gidiyordu.

"Peki, o zaman kimin için çalışıyorum?" diye sordu şaşkınlıkla. Adam ona doğru yürüdü ve kendinden emin bir bakış atarak masasına yaslandı.

Kaşlarını kaldırdı ve anlamasını bekledi. "Bu olamaz," diye fısıldamayı ancak başarabildi. Ona kocaman bir Cheshire kedisi gülümsemesiyle cevap verdi ve gözlerinin genişlemesini ve yüzünün solmasını izledi. Bir an için onun bayılabileceğinden endişelendi.

Yine de ona hakkını vermeliydi çünkü kendini çabucak toparladı ve onu rahatlatacak şekilde rengi yerine geldi. Kızın ifadesi şoktan meydan okumaya dönüştü ve adam gülümsemesine engel olmak zorunda kaldı. Onun bir meydan okuma olacağını anlamıştı ve bir meydan okumaya asla karşı koyamamıştı.

"Sanırım kendimi resmen tanıtmalıyım, Jennifer. Ben Trenton Anderson, Anderson United Corporation'ın Başkanıyım," dedi elini uzatırken. Kızın elini tutup tutmayacağını ya da çekinip çekinmeyeceğini merak ediyordu. Henüz geri adım attığını görmemişti ve eğer atarsa hayal kırıklığına uğrayacağını fark etti.

"Sizinle resmen tanıştığıma memnun oldum Bay Anderson. Bildiğiniz gibi ben Jennifer Stellar'ım ve burada çalışmak için sabırsızlanıyorum," dedi elini tutarken. Adamın dokunuşundan kaynaklanan elektriğin kolundan yukarı fırladığını hissetti ve vücudunda dolaşan ürpertiye fark etmemesini umdu. Kendini kontrol etmesi gerekiyordu çünkü patronundan etkilenmesine izin vermesinin imkânı yoktu.

"Yönetici ofislerinde resmi değiliz. Bana Trenton diyebilirsiniz," dedi ve elini uygun sayılamayacak kadar uzun süre tuttu.

"İş yerinde işleri tamamen profesyonel tutmayı tercih ederim Bay Anderson," dedi elini onunkinden çekip göz temasını keserek. Trenton onun savunmasını kırmaya kararlıydı ama bunu yapmak için bolca zamanı vardı.

"Şimdilik böyle iyi, ama daha rahat edeceksin," dedi bilerek. Jennifer bir adım uzaklaştı. Aralarına biraz mesafe koyması ve kendini toparlaması gerekiyordu.

"Ben gayet rahatım, ama iş yerinde işleri profesyonel tutmayı tercih ederim. Bu şekilde, olmaması gereken çizgiler aşılmıyor," dedi biraz kibirli bir şekilde.

Onun ilkel ve düzgün tavırları karşısında eğlenmiş görünüyordu.

"Her zaman bu kadar tartışmacı mısın? Patronunu memnun etmeye çalışmadığın zaman bu senin için iyi olmayabilir," dedi ona neredeyse hınzır bir gülümsemeyle. Onun üstü kapalı tehdidi karşısında nefesini tuttu ve gözlerini kıstı. Zayıf bir kadın değildi ve eğer onu korkudan titretebileceğini ya da kibirli taleplerine boyun eğdirebileceğini düşünüyorsa, bambaşka bir şeyle karşı karşıyaydı.

"İnanın bana, önceki patronlarımı mutlu etmekte hiç zorlanmadım," dedi, gözlerini kaçırmasına yetecek kadar çift anlamlı bir ifadeyle

dar. İfadesini gizlemek için bir an için ondan uzaklaştı. Bu ifade hakkında ne düşünmek istiyorsa düşünsün.

Trenton şaşkın bir sessizlik içinde durdu. Kızın blöf yapıp yapmadığını anlayamıyordu ama ilk başta düşündüğü gibi masum bir kız olmayabilirdi. Eğer o bir dünya kadınıysa, o zaman onu suçsuz yere alabilirdi. Bu fikir onu olması gerektiği gibi memnun etmedi.

Trenton sonunda ona, "Jennifer, şu anda kesinlikle kendimi pek *tatmin* olmuş hissetmiyorum," dedi. Kadın birkaç dakika boyunca şok içinde ona baktı. Onun blöfünü görmesine şaşırmıştı. Artık onunla oyun oynamak istemiyordu.

"İşe koyulmalıyız," dedi sonunda ona. Adam yine kaşlarını kaldırdı. "Sadece hiçbir şey yapmadan oturarak şirketin zamanını boşa harcamak istemiyorum," dedi sanki onunla konuşmak tamamen zaman kaybıymış gibi.

"Tabii ki haklısın," dedi ona ve ses tonu tamamen işle ilgiliydi. Adamın sesinin tamamen değişmesine şaşırmıştı. Adam birkaç saniye içinde sıcak ve flörtöz bir tavırdan soğuk bir iş adamına dönüşmüştü. Sonunda ipucunu alıp geri çekildiği için minnettardı ama aynı zamanda biraz da kayıp hissediyordu. Kendini anlamamaya başlamıştı.

Öğleden sonra Trenton tamamen profesyoneldi ve Jennifer kendini işine o kadar kaptırmıştı ki zaman su gibi akıp geçti. Nancy ofisine gelip günün bittiğini söylediğinde çok şaşırdı. Eşyalarını çabucak topladı ve çocuk bakım merkezine gitmeden önce Nancy ile birlikte asansöre bindi. Odaya girdiğinde Molly'nin yüzü aydınlanmış, bu da kalbini sevinçle doldurmuştu.

"Bugün eğlendin mi?" Jennifer sordu.

"Evet, Tassia ve Katie buradaydı ve onlarla oynamayı çok seviyorum. Gerçek çay ve çikolatalarla bir çay partisi yaptık ve hatta güzel şapkalar bile giydik," dedi Molly aceleyle.

"Kulağa harika geliyor Molly. Arkadaşlarınla oynarken eğlenmene sevindim," dedi ona, yeğeninin yeniden mutluluk belirtileri göstermesine sevinerek. Molly'nin mutlu olmasına izin vermeyeli çok uzun zaman olmuştu ve dört yaşındaki hiçbir çocuk depresyona girmemeliydi.

Binadan çıkmadan önce birisi "Affedersiniz, siz Jennifer olmalısınız?" diye sordu.

"Evet, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Benim adım Emily Anderson ve kızlarımız son birkaç aydır oldukça yakınlaştı. Tassia'nın bu hafta sonu bir doğum günü partisi var ve ben de

Molly'yi yatıya davet etmek istiyoruz. Senin de gelmeni ve nerede olduğunu öğrenebilmen için etkinliklerde kalmanı çok isterim, ama onu ağırlamayı gerçekten çok isteriz," dedi Emily.

Jennifer'ın ilk tepkisi hayır demek oldu. Molly kazadan beri geceyi kimseyle geçirmemişti ve ona sıkıca sarılmaya devam etmek istiyordu ama aynı zamanda yeni pozisyonu nedeniyle birkaç günlüğüne gitmesi gerekeceğini de biliyordu ve Molly'nin bir geceliğine evden uzakta ne yapacağını görmek iyi bir fikir olabilirdi.

Jennifer, "Onu partiye getirmeyi çok isterim ama geceyi burada geçirip geçirmeyeceğini bekleyip göreceğiz," diyerek kabul etti.

Emily, "Bunu duyduğuma sevindim, hafta sonuna kadar sabırsızlanıyorum," dedi.

"Bana evinizin yerini ve saatini söylerseniz, orada oluruz."

İki kadın telefon numaralarını ve adreslerini değiş tokuş ettikten sonra Jennifer kendini iyi hissederek binadan ayrıldı. Patronunun parktaki fazla seksi adam olduğunu öğrenmesi biraz sarsıcı başlamıştı ama bu çekiciliğin üstesinden gelmek zorundaydı çünkü bu onu bir yere götürmezdi.

İlişkiler, hatta gündelik seks bile gelip geçiciydi ama iyi bir iş ve arkadaşlıklar nadiren bulunurdu ve bunların gitmesine izin vermezsiniz.

Onunla yatmak

Patron, ne kadar muhteşem olursa olsun, hayatının geri kalanında pişmanlık duyacağı büyük bir hata olurdu.

"Eve gitmeye hazır mısın küçük kız?" diye sordu Molly'ye, bir yandan da karnını gıdıklıyordu.

"Evet, akşam yemeğinde pizza yiyebilir miyiz?" Molly kıkırdamalar arasında sordu.

"Bu gecenin pizza için mükemmel bir gece olduğunu söyleyebilirim. Kutlamaya değer bir gün oldu," dedi Molly'ye ve bu da ona birçok öpücük ve gülümseme kazandırdı. Yüzünde bir gülümseme ve adımlarında bir dansla arabasına doğru yürüdü.

Trenton, Jennifer kadar iyi bir ruh halinde değildi. Günün büyük bölümünde ondan uzak durmak için kendini zorlamıştı. Hem onu bu kadar çabuk bulduğu ve kendisi için çalıştığı için heyecanlıydı, hem de kaderin kendi tarafında olmadığını düşünüyordu.

Ellerini ondan uzak tutmasının mümkün olmadığını biliyordu. Bu narin kadın onu fazlasıyla cezbetmişti. Bir kadını kollarına almayı bu kadar çok istediğini hatırlamıyordu ve kadının tavrı karşı koymak istemediği bir meydan okumaydı. Şimdiye kadar hiçbir kadın ona meydan okumamıştı.

Onu başka bir bölüme transfer etmeliydi, böylece suçluluk duymadan peşinden gidebilecekti ama onu yanında istiyordu. Onu transfer etmek istemiyordu, en azından şimdilik. Kendini kontrol edemeyen bir ergen değildi ve ona istemediği hiçbir şeyi yaptırmazdı ama baştan çıkarma konusunda da üstüne yoktu. Bu düşünceye gülümsedi.

"Belli ki milyonlarca kilometre uzaktasın, evlat," dedi babası, onu düşüncelerinden uyandırarak. Sözünün kesilmesi karşısında şaşkınlıkla döndü. Hiç kimse ona sinsice yaklaşamazdı ve babasının ofisine girdiğini fark etmemişti.

"Merhaba baba, burada ne yapıyorsun?" diye sordu, yüz hatlarını ve ses tonunu kontrol etmeyi başararak.

"Nasıl yerleştiğini görmek istedim," dedi George. Trenton babasının gözlerindeki incinmiş bakışı kaçırmadı. Bunu görmezden gelmeye çalıştı ama yine de bu kadar saygısız davrandığı için kendini suçlu hissetti.

"Chicago'da olmayı tercih ederdim ama burası verimli."

"Çok geçmeden bu taşınmayı takdir edeceğini biliyorum. Sen ve kardeşlerin için kuzenlerinle tekrar bir arada olmak güzel olacak."

Babasının işini kolaylaştırmak istemeyen Trenton, "Bir şirketin ev ofisini taşımak çok fazla iş gerektirdiğinden sosyalleşmek için çok fazla zaman olmayacak," dedi.

"Aile için her zaman zaman vardır. Annen öldükten sonra her şeyi berbat ettim ve bunu düzeltmeye çalışıyorum," dedi George oğluna karşı dürüst davranarak. "Lütfen aramızdaki kırgınlıkları bir kenara bırakabilir miyiz?"

"Çok şey oldu," dedi Trenton ama babasının üzüntüsü karşısında o kadar da emin değildi.

"Biliyorum ve dağıldığım için üzgünüm. Annenizi çok seviyordum ve onu kaybetmek beni paramparça etti. Hepinizi dışladığımı biliyorum ama bunu düzeltmeye çalışıyorum. Umarım yaşlı bir adamın kalbinin kırılmasını affedersiniz. Sizi şimdilik yalnız bırakayım ama kuzeniniz Mark'ın bu hafta sonu kızı için bir doğum günü partisi vereceğini söylemek istedim. Seni orada görmeyi çok isterim," dedi George. Trenton'ın sırtını sıvazladıktan sonra kapıya yöneldi.

Trenton pencereden dışarı baktı ve nefes aldı. Babasına karşı çok sert davranmıştı ve belki de hepsi için ikinci bir şansın zamanı gelmişti. O da

zaman tanımak ve nasıl sonuçlanacağını görmek için. Babası eskiden onun kahramanıydı. Annesinin ölümü için babasını suçladığını fark etti. Mantıken babasının bu ölümü engelleyemeyeceğini biliyordu ama kalbi o kadar çok acımişti ki suçlayacak birine ihtiyacı vardı.

Ayrıca, kendi kontrolü dışındaki bir şey için babasını cezalandırmaya devam edemeyeceğini de fark ediyordu. Babasının gözlerindeki acıyı görmek onu incitiyordu. Trenton iç karartıcı düşüncelerden arınmaya çalışarak başını salladı.

Eşyalarını topladı ve yola çıktı. Yalnız kalacak havada değildi, bu yüzden şans eseri şehirde olan kardeşini aradı ve bir bira içip biraz konuşmak için buluştular. Bu onun moralini yükseltti.

"Yağmurlu Seattle şehrine nasıl yerleşiyorsun?" Max sordu.

Trenton, "Düşündüğüm kadar kötü değil ama bunu yaşlı adama itiraf etmemin imkanı yok," dedi.

"Buralı hanımlarla çoktan tanıştığını mı seziyorum?" Max kaşlarını sallayarak onunla alay etti.

"Ziyafet çekilecek bir sürü kadın var," dedi ama aklı sadece tek bir kadındaydı.

"Evet, ama keşke babamızın aklına Kaliforniya ya da Florida gibi sıcak bir yere taşınma fikri gelseydi. Kadınlar çok daha az giyiyor

Orada giysiler var," dedi Max gülerek.

"Katılıyorum," dedi Trenton, ama her zamanki vurgusunu yapmadan. Her gece farklı kadınlara eskortluk yapmak onu boş hissettirmeye başlamıştı. Daha uzun bir ilişkinin ilginç olabileceğini düşünüyordu, özellikle de kadın onu sıkmazsa. Jennifer'ın sıkıcı olmadığına dair bir his vardı içinde.

"Nereye gittin?" Max sordu.

"Üzgünüm, ofiste uzun bir gün geçirdim. Ne zaman çıkıyorsun?"

"Önümüzdeki ay Alaska'ya gitmem gerekiyor. Önümüzdeki yıl boyunca ara sıra orada olacağım. O tesisi bitirdik ve biliyorsun her şeyi ilk elden kontrol etmeyi severim. Seattle oradaki havayla kıyaslandığında tropik bir yer gibi geliyor."

"Her zaman kar melekleri yapabilirsin," diye güldü Trenton.

"Hayır, teşekkür ederim, ortalama bir günde donma noktasının altında elli derece gibi bir sıcaklık varken olmaz. Kaç kişinin orada aylarını geçirmek istediğine hayret ediyorum," dedi Max.

Trenton, "Bilim insanlarının nasıl olduğunu bilirsiniz, etraflarında başka birine ihtiyaçları yoktur, sadece bir mikroskoba ihtiyaçları vardır," dedi.

"Hey, ben lisansımı biyoloji üzerine yaptım, o yüzden dalga geçmene gerek yok. Ayrıca, zeki kızların çok fazla bastırma eğiliminde olduklarını ve bıraktıklarında gerçekten bıraktıklarını biliyorsun," dedi Max alaycı bir ifadeyle.

Trenton, "Sanki bu konuda yakın bilginiz varmış gibi geliyor," diye alay etti. "Zaman zaman oldukça uzak yerlerde sıkışıp kalıyorum," dedi Max.

İkisi arkadaş seçimleri hakkında şakalaşmaya devam ettiler ve Bunu yaptıklarının farkında bile olmadan, yıllar öncesinin kolay yoldaşlığına geri döndüler.

Üçüncü Bölüm

Jennifer arabayı büyük evin önüne çekti, kendini şaşkın hissediyordu. Seattle şehir sınırlarının epey dışındaydı ve yolda birkaç kez neredeyse kayboluyordu. Uzun araba yolundan aşağı inerken neredeyse geri dönecekti, yanlış bir yola sapmış olabileceğini düşündü.

Sonunda eve vardı ve arabasına oturdu, gözünün korktuğunu hissediyordu. Mükemmel derecede iyi bir araba olan küçük Honda'sı, diğer lüks araçlarla çevriliyken tamamen yersiz gibi görünüyordu.

Molly koltuğunda zıplıyor, Jennifer'ın onu arabadan çıkarmasını bekliyordu. Yeğenin bağırmaları sonunda onu şaşkın sessizliğinden kurtardı ve yavaşça araçtan indi. Gerginliğini üzerinden attı, korkutulduğu için kendini gülünç hissediyordu.

"Teyze, çıkmak istiyorum," diye bağırdı yeğeni, yükseltici koltuğunda bu kadar uzun süre sıkışıp kalmaktan sabrı tükenmişti.

"Özür dilerim bebeğim," dedi ve hızla Molly'nin bağlarını çözdü. Molly merdivenlerden yukarı çıkmaya çalıştı ama Jennifer onun elinden tuttu ve yavaşça merdivenlerin başına kadar yürüyüp kapının zilini çaldı.

"İyi günler," dedi bir kadın. "Parti için gelmiş olmalısınız, doğruca evin içinden geçip arka kapıdan ıkın."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi Jennifer ve arka bahçeye doğru yola çıkan Molly'ye yetişmek için koşmak zorunda kaldı.

"Başardınız. Çok sevindim," dedi Emily, kapıdan içeri adım attıklarında.

Jennifer ona, "Bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

"Molly'ye bayılıyorum, harika bir ocuk. Onun için mayo getirmeni söylemeyi unuttum ama fazladan bir sürü yüzme kıyafetimiz var. Sakıncası yoksa Tassia'yla birlikte üstünü değiştirip diğer çocuklarla birlikte havuza girebilir," dedi Emily.

"Kulağa harika geliyor. Fazladan can yeleğiniz var mı?"

"Evet, elbette var - ayrıca çocuklar sırayla ikişer ikişer cankurtaran oluyorlar, böylece çocukların zarar görme ihtimali yok," diye güvence verdi Emily

Onu. "Yetişkinler için de fazladan mayolarım var, neden siz de stnz değiştirmiyorsunuz? Çok nadir görülen sıcak bir gün ve çocuklarla birlikte havuza girmek istemiyorsanız, jakuzinin keyfini çıkarabilirsiniz."

"Teşekkür ederim, kulağa hoş geliyor," dedi Jennifer. Hemen üstünü değiştirdi ve partinin tadını çıkarmaya başlaması uzun sürmedi. Daha önce hiç bu kadar ayakları yere basan varlıklı bir aileyle tanışmamıştı.

Bir şeyler yemek için oturduğunda George, "Umarım eğleniyorsundur," dedi.

"Harika vakit geçiriyorum. Bu kadar çok insanın burada olduğuna inanamıyorum," dedi.

"Burada olmayı özledim. Aile çok önemli. Birkaç yıl önce eşimi kaybettim ve bir süre ortadan kayboldum ama yeniden evde olmak iyi hissettiriyor" dedi.

"Kaybınız için zgnm. Bilmiyordum," dedi Jennifer ona ve empati kurduğunu hissetti.

"Birkaç yıl oldu ve onu her zaman zleyecek olsam da artık hayatıma devam ediyorum, yine de teşekkür ederim. İşin sana nasıl davranıyor?"

"Bu harika bir şey. Her gün o kadar meşgul oluyorum ki, farkına bile varmadan ayrılma vakti geliyor. Oturup saati izlediğiniz işleri sevmiyorum."

"Bu harika. İyi işler yapmaya devam edeceğini biliyorum. Şimdi biraz yiyecek bulmaya ve kardeşimi bulmaya gidiyorum," dedi kalabalığın arasından sıyrılmadan önce.

Jennifer birkaç kişiyle görüştüktan sonra çok ısındı ve yüzmeye karar verdi. Suyu daldı ve bir tuğla duvar gibi hissettiği bir şeyle karşılaştı. Nefesi kesilmişti ve güçlü kollar onu kavrayıp yukarı çekmeseydi suya geri batacaktı.

"Teşekkür ederim," diye boğuldu. Çok seksi bir erkek göğsüne baktığını fark etti. Sert, belirgin ve üzerinden su damlıyordu ve onu tanıdığından korkuyordu. Gözleri patronunun gözlerine ulaşana kadar bronzlaşmış tende yavaşça gezindi. Onun inanılmaz vücudunu görmek bir şeydi, ama ona dokunmak tansiyonu için iyi değildi.

Karnında daha önce hiç yaşamadığı bir sıkışma hissetti ve tam merkezinde anlık bir ağrı oluştu. Trenton'a karşı şehvet duyduğunu fark etti. Gözlerinin büyümesini ve başının öne doğru eğilmeye başlamasını izlerken birkaç dakika hareketsiz kaldı. Tam zamanında kendine geldi ve onu itti.

Patronunu öpemezdi, özellikle de tüm ailesinin önünde, vücudunun neredeyse hiç örtülü olmadığı bir yüzme havuzunda.

Reddetmesi üzerine gözleri kısıldı ve sonra büyülenmiş bir şekilde, yüz ifadesinde tek bir düşüncenin bile görünmesine izin vermeyerek kepenkleri yerine koymasını izledi.

"Eğleniyor gibi görünüyorsun Jennifer," dedi ve sert sesi kadının omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"Adım Bayan Stellar ve öyleyim, teşekkür ederim," diye düzeltti yüzerek uzaklaşmadan önce. Adamın vücuduna daha fazla bakamadı - bu durum kendi vücudunu da aşırı hızlanmaya itiyordu.

Hızla ona yetişti ve tekrar kollarının arasına aldı. Nefes nefese kalmıştı ama bakışlarını ondan ayıramıyordu. Ona duyduğu çekimle savaşımaya devam etmek için içsel bir savaşı kaybediyordu.

"Bir aile toplantıdasınız, resmiyetin biraz aşırı olduğunu düşünmüyor musunuz?" diye homurdandı.

"Hayır, bilmiyorum *Bay Anderson*," diye vurguladı. "Şimdi, eğer beni bırakırsanız, havuzdan çıkmaya hazırlanıyordum." Jennifer nefesini tutarken birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar. Adamın kendisini gerçekten öpmesi halinde vereceği tepkiden korkuyordu, çünkü adamın basit bir dokunuş ya da bakışla vücuduna yaptıkları, etrafındaki suyu kaynatmaya yetiyordu.

onu. Dudakları gerçekten birleşirse ne olacağını hayal bile edemiyordu.

"Şimdilik yapacağım, ama sonunda benden kaçmayı bırakacaksın. Belli ki aramızda bir şeyler var ve ben bunu keşfetmekle çok ilgileniyorum." Adam onu serbest bıraktı ve kız birkaç metre ötedeki merdivene doğru yürüdü.

Mesafe onu çok daha cesur hissettirdi, bu yüzden döndü ve ona umursamaz bir bakış attı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü benim tipim değilsin. Şimdi, ellerini ve düşüncelerini kendine saklarsan memnun olurum," dedi. Adamın gözleri kısıldı ve ona doğru hamle yaptı. Jennifer blöfünü görmesi için beklemedi. Hızla havuzdan atladı, bir havlu kaptı ve saklanacak bir grup insan buldu.

"Burada misafir olduğunuzu biliyorum ama çocuklar için atıştırmalık bir şeyler hazırlamama yardım eder misiniz? Neredeyse film maratonu zamanı geldi?" Emily sordu.

Jennifer ona hevesle, "Sana yardım etmeyi çok isterim," dedi. Trenton'la tekrar karşılaşmamak için her şeyi yapardı, çünkü adam kendi iyiliği için fazla ölümcüldü. Kadınlar, iki kadının zaten çalışmakta olduğu mutfağa girdiler.

"Jennifer, bunlar baldızlarım Amy ve Jessica ve kızlar, bu da Jennifer.

Trenton için çalışıyor." Emily herkesi tanıştırdı.

"Sizi daha önce ofislerde görmüştüm. Sizinle resmi olarak tanışmak harika," dedi Amy içtenlikle.

"Sen de, bu parti inanılmazdı. Molly'yi neredeyse hiç görmedim bile, o çok iyi vakit geçiriyor," diye cevap verdi Jennifer.

"Güven bana, tüm çocuklar birlikte oynadığı sürece senin varlığından bile haberi olmayacak. Birlikte çok fazla eğleniyorlar," dedi Jessica sıcak bir gülümsemeyle. Dört kadın bir saat boyunca çocuklar için sayısız şekerleme hazırladı ve bunları çalışma odasına yerleştirdi.

"Sanırım ben artık gideyim," dedi Jennifer. Molly burada kalmaktan çok memnundu ve daha fazla oyalanmasına gerek yoktu.

"Oh, henüz gidemezsin. Çocuklar yerleştiğine göre şimdi yetişkin eğlencesi zamanı. Kocam bir şenlik ateşi yaktı ve içeceklerle atıştırmalıkları hazırladık," dedi Emily. Jennifer'ın itiraz etmesine fırsat vermeden kolundan tuttu ve onu dışarı çıkardı.

Hava yeni yeni kararmaya başlamıştı ve onlar evdeyken birkaç kişinin ayrıldığını fark etti. Hâlâ büyük bir grup insan vardı.

ama daha önce olduğu gibi değildi. Trenton'ı hiçbir yerde göremedi. Hem rahatlamış hem de hayal kırıklığına uğramıştı. Onunla ilişkiye giremeyeceğini biliyordu ama Trenton'ın kendisine daha önce hiç kimsenin hissettirmediği şeyleri hissettirdiğini de inkâr edemezdi.

Trenton Jennifer'ın evden çıkışını izledi ve tuttuğunu fark etmediğı nefesini bıraktı. O akşam onu yalnız yakalamaya kararlıydı ve eve gitmediğı için minnettardı. Bir meydan okuma ortaya atıp sonra da ona cevap verme şansı tanımadan kaçıp gitmeyecekti.

Kadınlar sürekli kendilerini size doğru atarken, sonunda kovalayan taraf olmak ferahlatıcıydı. Yavaşça birasından bir yudum aldı ve kadınların ateşin yanına yerleşmesini izledi.

Parti seyreلمişti ve sadece aile kalmıştı. Evdeki çocuklarla birlikte, karanlık ortam samimi ve baştan çıkarmak için mükemmeldi. Yavaşça gruba doğru ilerlemeye başladı, Jennifer'ın yanında boş bir alan olduğu için memnundu.

"Nerelerdeydin, Trenton? Gizlice kaçtığımı sanıyorduk," dedi Mark, Trenton otururken. Jennifer'ın vücudunun anında gerildiğini fark etti ve ona daha da yaklaşma isteğıyle savaşmak zorunda kaldı.

"Yürüyüşe çıktım ve atlarınızdan bazılarına baktım, çok güzeller," diye cevap verdi.

Mark gururla gülümsedi. Atlarını çok severdi ve onlara iltifat eden herkes onun gözünde bir numara olurdu. Aile birlikte gezmeye ve gülmeye devam ederken, Trenton Jennifer'ın rahatlamaya başladığını görünce rahatladı. Ona masumca her sürtünüşü damarlarında ateş gibi yanıyordu.

Gece devam ettikçe onun neden rahatladığını anladı ve hayal kırıklığı içinde inledi. Çok fazla alkol tüketmişti ve bu durumda onunla bir şey yapmasının imkânı yoktu. Onu yatağına ilk kez aldığı anda ne yaptıklarının tamamen farkında olmasını ve bunun ikisinin de sarhoş olmasıyla suçlanmamasını istiyordu.

"Hepinizle harika vakit geçiriyorum ama çok yorgunum. Bu gecelik bu kadar yeter," dedi Jennifer, kocaman esnemesini gizlemeye çalışarak.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim. Sabah için dolu dolu bir aktivite planladık, bu yüzden yarın akşamın erken saatlerine kadar Molly'yi almak için endişelenmeyin," dedi Mark.

Jennifer ayağa kalktı ve bacaklarındaki dengesizliğe şaşırdı. Bu kadar çok alkol tükettiğini fark etmemişti. Onu kurtaran tek şey

Düşmesini engelleyen şey beline dolanan bir koldu. Trenton'a baktı ve çekilmeye çalıştı ama o yerinden kıpırdamıyordu.

Adamın kolunu omzunda hissetmek hoşuna gitti ve aniden göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle ona sıırttı. Adamın gözlerinin kısılmasını ve derin bir nefes çekmesini hayranlıkla izledi.

"Beni kışkırtma, kadın. Ben doğru olanı yapıyorum," diye mırıldandı onu evin yan tarafına götürürken. O kadar karanlıktı ki, ona rehberlik ettiği için minnettardı.

"Gerçekten çok yorgunum," dedi kocaman bir esnemeyle.

"Seni eve götüreceğim ve yarın araban için buraya geri getireceğim," dedi ona. Kızın kafası o kadar iyiydi ki itiraz etmeyi bile düşünmedi. Sonsuz bir yürüyüş gibi görünen bir yürüyüşle onu takip etti ve sonra arabaya binmesine yardım etmesine izin verdi.

Hızla yanına geldi ve daha ne olduğunu anlamadan yolda ilerlemeye başladılar. Gözlerini patronundan alamıyordu. Fark etmemeye çalışsa da, gösterge panelinin ışığının parıltısında adam daha da seksiydi.

"Çok güzel kokuyorsun," diye mırıldandı. Trenton gözlerini yoldan ayırıp şok içinde ona baktı. Adamın yüzündeki ifade kızın kıkırdamasına neden oldu ve

birkaç dakika durdu. Sonunda titreyen dudaklarının arasından, "Evet, öyle," diye geçirmeyi başardı.

Trenton'ın bağırsakları, ellerini kendine saklamak için harcadığı kontrolün miktarıyla sıkılıyordu. Kadını fena halde istiyordu ve o artık onun olacaktı. Eteğinin kenarı tatlı beyaz kalçalarının üzerinde uygunsuz bir şekilde kayarken, şu anda vicdanına gerçekten lanet ediyordu.

Pantolonu son derece sıkıydı ve kalbi hızla çarpıyordu. Güzel koktuğunu söylemiş olabilirdi ama arabasının küçük alanında kokusu onu çılgına çeviriyordu. Aracı yolda tutmayı nasıl başardığını bilmiyordu.

"Seninle tanıştığımдан beri seks hakkında çok düşünüyorum," diye geveledi. Arabayı tekrar kontrol altına almadan önce araba gerçekten savruldu. Başını çevirip ona baktı, bu da onu başka bir kıkırdama nöbetine soktu. Ayağını gaza bastırdı, kenara çekip onu orada, yolun kenarında almak gibi gerçekten aptalca bir şey yapmadan önce araçtan inmesi gerekiyordu.

"Onurlu bir adam olduğum için çok şanslısın," diye homurdandı. Sonunda evine vardı ve tereddütler yaşamaya başladı. Onu bu haliyle evinde yalnız bırakmak istemiyordu ama onun kendi çatısı altında olduğunu bildiği için uyumakta çok zorlanacaktı.

Arabasından inip yolcu tarafına geldi ve kadının baygın olduğunu fark edince inledi. Gökyüzüne baktı ve önümüzdeki birkaç saati atlatmak için ihtiyaç duyacağı güç için dua etti.

"Jennifer, buradayız, uyan," dedi omuzlarını sarsarken. Kadın kıpırdamadı. Vazgeçmeden önce tekrar denedi. Uzandı ve onu kollarının arasına aldı. Kızın ağırlığı neredeyse hiç yoktu. Onu göğsüne doğru çeker çekmez, daha derine sokuldu ve iç çekti.

Trenton onu yatağına atıp almamak için kendini zor tutarken kelimenin tam anlamıyla titriyordu. Alnında ve boynunda ter damlaları oluşmuş, dişleri sıkılmıştı. Onun kokusunu içine çekmemeye çalışıyordu ama bunu başaramıyordu. Kadını hissetmek ve koklamak onu sertleştiriyordu ve merdivenlerden çıkarken zorlanıyordu.

Onu yatağa yatırdı ama o hâlâ kıpırdamıyordu. Ayakkabılarını çıkardı ve dayanıklılığının ancak bu kadarına izin vereceğini biliyordu. Kadının kıyafetlerini çıkarmaya teşebbüs bile etmedi.

Trenton birkaç dakika Jennifer'ı izledi, özellikle de gardını indirmişken ne kadar güzel olduğuna hayran kaldı. Jennifer yatağına daha da sokuldu ve adam inledi. Yastığının üzerine yayılmış ipeksi saçlarını görmek, uzaklaşmak için nedenlerini yeniden düşünmesine neden oluyordu. Bir iç çekişle döndü

ve dışarı ıktı. Doğruca banyoya yöneldi ve duşa girdi. Su, dudaklarının morarmasına neden olan buz gibi bir tufan olana kadar orada kaldı. Sonra her tarafı titreyerek sürünerek çıktı ve hızla üzerine bir şeyler giydi.

Odasına geri döndü, kendine uyuyacak başka bir yer bulması gerektiğini söylüyordu ama yatağında yatan kız çok cazipti. Onun şu anki haliyle sevişemeyeceklerini biliyordu ama vücudunu kendi vücuduna yaslanmış hissetmenin yanlış bir tarafı yoktu. Vücudundaki sertleşmeyi atlatabilirse, belki o zaman gerçekten uyuyabilirdi.

Jennifer'ın yanına tırmandı ve Jennifer hemen onu aramaya başlayınca inledi. Ona doğru döndü, bacağını onunkinin üzerine sardı ve kolunu onun beline doladı, zorlanan ereksiyonundan sadece birkaç santim uzaktaydı.

Başını omzuna yaslamıştı ve sıcak nefesini çıplak teninde hissedebiliyordu. Bir tişört giymesi gerektiğini biliyordu ama normalde çıplak uyuduğı halde eşofman giymişti. Bu haliyle eşofman, gerilen aletinin üzerinde zımpara kağıdı gibi duruyordu.

Jennifer uykusunda içini çekti ve sonunda sakinleşmeden önce biraz daha yaklaştı. Trenton bir santim bile kıpırdamaya korkuyordu. Onu ters çevirmeyi o kadar çok istiyordu ki, soğuk duştan sonra bile tüm vücudu ter içinde kalmıştı.

Yaklaşık on beş dakika onun yanında yattıktan sonra nihayet rahatladı ve gözlerinin ağırlaştığını hissetti. Kadının vücut ısısı adamın içine işliyordu ve onun kendisine doğru bastırılmış hissi, itiraf edebileceğinden çok daha zevk vericiydi. Kolunu ona doladı ve sonunda bıraktı.

Jennifer hayatının en güzel rüyasını görüyordu. Uyanmamayı umuyordu. Hayatı çok fazla stresle doluydu ve bir süreliğine bencil olmayı hak ediyordu. Rüyasında Trenton'la birlikteydi ve Trenton hayal ettiği her şey ve daha fazlasıydı.

"Çok güzelsin. Sana karşı koyamıyorum," diye fısıldar ona.

"Evet, lütfen," diye yalvarıyor ona. Elleri vücuduna dolanıyor ve gömleğinin çıkarıldığını hissediyor. Serin hava ağrıyan göğüslerine dokunuyor ve

Koyu pembe meme uçları sertleşmiş tepelere doğru geriliyor. Ağrıyı dindirmek için onun oraya dokunmasına ihtiyaç duyuyor.

Sonunda, elleri göğüslerini avuçlamak için yukarı çıkıyor, başparmakları ağrıyan tepelerin üzerinde sürtünüyor ve kadın enfes zevkle yüksek sesle inliyor. Sırtını havaya kaldırıyor, kendini yukarı itiyor, ona karşı daha da yükseliyor. Daha fazlasına ihtiyacı var ama bunun ne olduğunu bulamıyor.

Adam kalçalarını onunkilere bastırıyor ve kadın adamın ereksiyonunun uzunluğunun ağrıyan göbeğine baskı yaptığını hissediyor. Tek düşüncesi aralarında çok fazla kıyafet olduğudur. Aralarında hiçbir şey olmadan onları birbirine bastırılmış, tene tene hissetmeye ihtiyacı var.

"Lütfen, Trenton, lütfen," diye tekrar yalvarır. Ona o kadar çok ihtiyacı var ki, acele edip onu almazsa öleceğini hissediyor. İsteddiği kadar ahlaksız olabilir, sonuçta bu bir rüya. Patronuyla ilgili birkaç rüya görmüştü ama hiçbiri bu kadar gerçekçi gelmemişti. Sanki elleri vücudunun her yerindeymiş gibi hissediyor.

"Duramam," diye homurdanıyor, bu da onu gülümsetiyor. Hiçbir şekilde onun bir şey yapmayı bırakmasını istemiyor. Sanki o çekilirse rüyasında parçalanacakmış gibi hissediyor. Adamın son giysilerini de soyduğunu hissediyor, tenini onunkinden ayıran son engelleri de. Sonunda adamın çıplak bedenini kendi bedenine bastırdığını hissettiğinde yüksek sesle inliyor.

"Şimdi, sana şimdi ihtiyacım var," diye inliyor. Adam onun üstünde yatıyor ve kadın onun ereksiyonunun ıslak sıcaklığına baskı yaptığını hissedebiliyor. Onun için çok ateşli ve onu içinde istiyor. Elleri başını kavırıyor ve sonunda ağzını onunkine yaklaştırıyor.

Adam onu o kadar derinden öpüyor ki, kadın çarşafların altından nasıl alev almadığını bilmiyor. Hiç bu kadar canlı bir rüya gördüğünü hatırlamıyor. Kendini çok canlı, çok iyi hissediyor. Ona içinde ihtiyacı vardır.

Başını boğazından ve göğsünden aşağı doğru hareket ettiriyor ve sonra ağrıyan tomurcuklarından birini ağzına alıp nazikçe emiyor. Ağzının hassas tepe noktasındaki çekimi, vücudundan aşağıya, doğrudan kaygan sıcaklığına bir şok dalgası gönderir. Daha fazla, daha fazlasını istiyor.

Sanki onun aciliyetini hissetmiş gibi, vücuduna geri dönüyor ve bir kez daha ağzını alıyor. Elini aşağıya uzatır ve bir parmağını vücudunun içine sokar, girişine fazlasıyla hazır olduğunu hisseder. Ondan gelen sıcaklık ve ıslaklık karşısında ağzına doğru inliyor.

"Gözlerini aç. Seni aldığımda gözlerinin içine bakmak istiyorum," diye soluk soluğa söylenirken ereksiyonunun başı kadının girişinde durmaktadır. Onun ileri doğru itmesini beklerken acı hissediyor. Adam çok yakın ama bir o kadar da uzakta. Gözlerini açmak istemiyordu. Eğer onları açarsa rüya sona erecek ve uyandığında acı içinde ve yalnız olacaktı. Başını *hayır* anlamında salladı ve onu daha yakına çekti.

Dudaklarını tekrar birbirine kilitliyor. Adam, kadının aceleciliğine karşı koyamıyor ve bir hamlede vücudunun derinliklerine gömülüyor.

Jennifer'ın gözleri vücutlarının birleşmesinin şokuyla açıldı. Sonraki saniyelerde birkaç şey oldu. Olanları durduramadı, bunu yapacak irade gücüne sahip olsa bile.

Her şeyden önce rüya görmediğini, Trenton'la, onu ilk gördüğü andan beri arzuladığı adamla gerçekten seviştiğini biliyordu ve ikinci olarak da ilk kez sevişiyordu ve bu onu uyandıracak kadar acı veriyordu. Acı azalıyor, yerini hızla zevk alıyordu.

Trenton kadının vücudundaki gerginliği hissedebiliyor ve büyük ereksiyonu kadının engelini aşarken kadının acıdan irkildiğini hissedebiliyordu. Kendisinden utanıyordu.

bu kadar aptal ve dikkatsiz olabilirdi. Onu sıkıca kavrıyordu ve gerçekten ölebilecek olmasına rağmen ondan kurtulması gerektiğini biliyordu. Onu bu şekilde aldığı için hatalıydı, çok hatalıydı ve bunu telafî etmek zorundaydı.

Adam geri çekilmeye başlamıştı ki, kadın aniden kollarıyla onu sıkıca kavradı ve bacaklarını adamın sırtına doladı. Kalçalarını kıvırdı ve onun altında kıpırdandı. Doğruca cehenneme gideceğini biliyordu ama bunu umursayacak gücü kendinde bulamıyordu.

Kalçalarını yavaşça vücudunun içine ve dışına doğru hareket ettirmeye başladı, zamanını aldı, ona uyum sağlamak için gerildiğini hissetti. Vücudu, kaygan geçidi boyunca yavaşça kaymak için gereken kontrol miktarından titriyordu. Kız çok sıkı, ıslak ve ateşliydi ve onun etrafına bir eldiven gibi oturuyordu. Onun ıslaklığı, sanki sadece birbirleri için yaratılmışlar gibi kolayca birlikte kaymalarını sağladı.

Adam onu derinlemesine içine iterken haykırdı, vücutları birbirine sıkıca bastırdı. Adam onun zevkten yuvarlanmış gözlerinin içine baktı. Pembe dudaklarının nemli ve zar zor ayrılmış görüntüsü adamın içini titretti.

Kadının sivri meme uçları göğsüne sürtünüyor, sürtünme onu titretiyordu.

Kız büyüleyiciydi ve başka hiçbir erkeğin iddia edemeyeceği kadar tamamen ona aitti. Başını aşağı indirdi ve dilini alt dudağında gezdirerek tatlı tadını sevdi.

Boynunu çekerek onu kendine yaklaştırdı, öpüşmeyi yavaş ve şehvetli olmaktan çıkarıp sıcak ve tutkulu bir hale getirdi. Adam son kontrolünü de kaybetti ve kadının kalçalarını sıkıca kavradı.

Hızlıca içine girip çıkmaya başladı. Bir eliyle kalçasını kavradı ve onu sıkıca kendisine doğru tuttu. Diğer eliyle de boynunu tuttu, böylece ayrılma riski olmadan onu uzun ve derin öpmeye devam edebilecekti.

Onun yumuşak bedenine girip çıkıyor, ona hiçbir kadına ihtiyaç duymadığı kadar ihtiyaç duyuyordu. Kadın aniden başını geriye atarak dudaklarını birbirinden ayırdı ve tüm vücudu adama karşı gerildi. Alnından boncuk boncuk ter akarken haykırdı. Yumuşak çekirdeğinin kasılmalarla onu kavradığını hissetti ve aklını tamamen yitirdi.

Ona birkaç kez daha çarptı ve dünyayı sarsan bir salıverme onu tepeden tırnağa sarsarken kendi çılgınlığını attı. Bu zevkin asla sonu gelmeyeceğini düşünerek onun sıkı bedenine pompaladı.

Orgazmları nihayet azaldığında ikisi de yatağa yığıldı. Adam yoğun sevişme nedeniyle o kadar bitkin düşmüştü ki, kadının üstünden yuvarlanacak enerjiyi bile zor buluyordu. Bunu yapmayı başardı ve onu kollarına çekti. Hızla derin bir uykuya daldı.

Jennifer kendini Trenton'dan ayırması gerektiğini biliyordu. Yaptıklarının yanlış olduğunu biliyordu. Sadece nedenini tam olarak anlayamıyordu. O kadar yorgundu ki gözlerini açık tutamıyordu. Onları birkaç dakika dinlendirmeye karar verdi ve sonra kalkıp tam olarak nerede olduğunu bulacaktı.

Dördüncü Bölüm

Jennifer uyandı ve hareket edemedi. Bir an paniğe kapıldı ve onu neyin tutuyor olabileceğini merak etti. Yavaşça gözlerini açtı ve kendini kocaman bir gülümsemeyle ona bakan Trenton'a bakarken buldu.

"Günaydın," diye mırıldandı seksi bir şekilde.

"Neler oluyor?" diye sordu, kurtulmaya çalışarak.

"Çok tatmin edici bir gecenin ardından uyanıyoruz," dedi vücudunu onunkine bastırırken. Onun bariz uyarılmışlığını hissetti. Daha da yakınlaşmak istemesine rağmen hemen geri çekildi.

"Bunu yapmak istemedim," dedi ve adam onu serbest bıraktı.

"Birkaç saat önce benimle kavga etmediğine eminim," dedi gözleri kısıılırken. Sırtındaki elleri onun düşünce akışını kaybetmesine neden oluyordu. Güçlü kalmalı ve onun kim olduğunu unutmamalıydı - kendisinin kim olduğunu unutmamalıydı.

"Rüya olduğunu sandım," diye mırıldandı ve yüzü kıpkırmızı oldu. "Yani beni sık sık ryanda mı görüyorsun?" diye sordu.

"Kalkmam gerek, lütfen bırak beni," diye nefes nefese kaldı. Dudaklarını onunkilere yaklaştırdı ve

Onu nazikçe öptü, iradesini yok denecek kadar eritti. Sonra onu serbest bıraktı ve kadın yavaşça uzaklaştı. Bunu yapmak kolay bir şey değildi.

"Lütfen döner misin?" diye sordu. Yataktan çıkması gerekiyordu ama hiçbir şekilde onun çıplak bir şekilde uzaklaşmasını izlemesini istemiyordu.

"Hayatta olmaz," dedi ona. Yatakta doğrulup oturdu, battaniye tehlikeli bir şekilde karnına kadar inmişti. Battaniyenin altında kaybolan seksi sa izlerini görebiliyordu. Ayrıca adamın battaniyeden kurtulmak için zorlayan bariz uyarılmışlığını da görebiliyordu.

Battaniyeyi göğsüne sıkıca bastırarak birkaç dakika öylece kaldı. Odanın etrafına baktı ve yere saçılmış giysilerini gördü.

Battaniyeleri alamazdı çünkü o zaman çıplak oturacaktı ve üzerine atlamamak için iradesi olacağını sanmıyordu.

Başını dik tutarak nihayet yataktan kalktı, olabildiğince hızlı bir şekilde kıyafetlerini aldı ve banyoya girdi. Daha önce hiç kullanmadığı kaslarını kullandığı için vücudundaki ağrıyı hissedebiliyordu. Kalçalarının arasında, gece yarısı ne yaptığıının kanıtı olan bir ıslaklık hissetti.

Aynaya baktı ve vücudunun birkaç yerinde hafif morluklar görünce şaşırdı. Patronuyla yattığına inanamıyordu. Her zaman böyle kadınların sürtük olduğunu düşünmüştü ve şimdi o da onların arasına katılmıştı.

Davetkâr duşu gördü ve önce oraya atlamadan giyinemeyeceğine karar verdi. Bekâretinin kanıtlarının akıp gittiğini görünce içi burkuldu. Adamın fark etmemiş olmasını umuyordu. Bu kadar uzun süre bakire kalmayı nasıl açıklarsınız? İlk seferinin bir anlamı olmasını istemişti ama sonra yıllar hızla akıp gitmiş ve kısa süre sonra bunu aklına bile getirmemişti.

Trenton'la tanıştıktan sonra bu konu hakkında çok düşünmeye başlamıştı. Düşüncelerini temizlemek için başını salladı. Bu konuda hiçbir şey yapamazdı, bu yüzden değiştiremeyeceği bir şey üzerinde durmaya gerek yoktu. Kendi kendine hızlı bir duş alacağını söyledi, ama lüks fiskiyeler ağrıyan vücuduna püskürürken çabukluğu unuttu ve sadece masaj yapan suyun tadını çıkardı.

Jennifer orada ne kadar kaldığını bilmiyordu ama sıcak suyu hiç kaybetmedi ve sonunda kendini biraz daha iyi hissederek büyük kabinden çıktı. Sıcaklık kaslarındaki ağrıyı hafifletmişti ve kendini bir kez daha temiz hissediyordu. Kirli kıyafetlerini giymekten nefret ediyordu ama başka seçeneği yoktu.

Banyodan olabildiğince ağırbaşlı bir şekilde çıkmaya ve taksi çağırmakta ısrar etmeye karar verdi. Patronuyla gereğinden fazla zaman geçirmek istemiyordu. En iyisi bir an önce uzaklaşmaktı, böylece normal çalışma ortamına geri dönebileceklerdi.

Tabii ki, daha önce hiç patronunu ya da herhangi bir iş arkadaşını çıplak görmediği düşünülürse bu zor olacaktı. Hiçbirinin altında zevkten kıvranmamıştı. Sadece sevişmeyi düşünmek bile yeniden ıslanmasına neden olmuştu. Zihni bunun gerçekleşmeyeceğini bilse de hain bedeni hâlâ Trenton'ı istiyordu.

Yatak odasına geri döndü, adamın yataktan kalkmış olmasına şükreliyordu. Buruşuk yatak takımına baktı ve yanaklarının yeniden ısındığını hissetti. Bir an için bile olsa sevişmelerinin bir rüya olduğunu düşündüğüne inanamıyordu.

Birkaç saat önce rüyalarından birinde ona verdiği sıcaklığı hiç hissetmemişti. Nasıl hissettiğini düşünmek bile onu her şeyi yapmaya hazır hale getirmişti.

tekrar. Meme uçları diken diken olmuş, içi ısınmış ve zonklamaya başlamıştı. Oradan çıkmaya karar verdi.

Kapıdan çıktı ve kendini geniş bir koridorda buldu. Koridorun solunda bittiğini görünce sağına döndü ve bir köşeyi takip etti. Büyük bir merdiven buldu ve kendini geniş bir fuayede bulunduğu yere doğru ilerlemeye başladı. Kahve kokusu aldı ve o yöne doğru yürüdü.

Pastırma kokusunu aldığı anda midesi guruldadı. Etrafına bakındı, etrafta kimse olmadığına şükretti. Açlıktan ölüyordu ama daha sonra yemek bulabilirdi. Bir telefon bulup oradan çıkması gerekiyordu.

Bir kapıdan içeri adımını attı ve ocağın başında duran yaşlı bir kadınla karşılaştı. Pastırma, yumurta, patates ve birkaç şey daha pişiyordu. Jennifer'ın midesi öyle bir guruldadı ki kadın gülümseyerek döndü.

"Acıkmışsın gibi görünüyor," dedi. Bir tabağa yemek doldurup Jennifer'ın önündeki kahvaltı barına koymaya başladı ve Jennifer tüm kararlılığını yitirdi. Evde geçireceği birkaç dakikanın zararı olmazdı ve yemek israfına da inanmıyordu, o yüzden yiyebilirdi. Sonra da evden utanç yürüyüşünü yapabilirdi.

"Teşekkür ederim," dedi ve sanki aylardır yemek yememiş gibi tabağa daldı. "Bu çok güzel," diye mırıldandı arada.

Isırık. Kadın bazı özel baharatlar eklemiş olmalıydı çünkü bu sıradan patates ve yumurta değildi. Pastırma tam sevdiği gibi kalın ve gevrekli ve bisküviler ağzında eriyordu. Ne olduğunu anlayamadan tabağı boşaldı ve aşırı dolu bir karınla inlemeye başladı.

"Çok kaba davranıyorum. Benim adım Jennifer ve yemek için çok teşekkür ederim, muhteşemdi," dedi Jennifer sonunda.

"Hiç de kaba davranmadınız. Ben Sandy ve birilerinin yemeklerini beğenmesi çok güzel. Sıksa küçük kızların hazırladıklarını zar zor didiklemesinden bıktım," dedi kadın. Jennifer onun tipik bir kadın olmadığını biliyordu. Arada bir fazladan bir iki kilo olsa da umurunda değildi çünkü çok çalışıyor ve sık sık egzersiz yapıyordu ve bunun eninde sonunda geçeceğini biliyordu. Tipik bir sıfır beden sosyetik olmayı reddediyordu.

Jennifer gülerek, "Çok lezzetliydi ve keşke biraz daha koyabilseydim ama o zaman hiçbir yerde kalmazdı," dedi. "Beni bir telefona yönlendirebilir misiniz lütfen?"

Sandy ona, "Solunuzdaki ilk kapı olan çalışma odasında bir tane var," dedi.

"Teşekkür ederim, seninle tanışmak harikaydı Sandy, olağanüstü bir aşçısın," dedi Jennifer ona, çalışma odasına doğru yönelmeden önce.

Trenton'ın köşede olduğunu ve tüm konuşmayı duyduğunu bilmiyordu.

"Telefona neden ihtiyacın var?" diye sorarak telefonu düşürmesine ve neredeyse bir mil havaya zıplamasına neden oldu. Ona ters ters bakarken kalbi küt küt atıyordu.

Sonunda "Taksi çağıracağım," dedi ve tekrar telefona dönüp bilgileri çevirmeye başladı. Trenton telefonu elinden kapıp geri kapattığında öfkelendi. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye tersledi.

"Taksiye ihtiyacın yok. Dün gece arabayı almak için seni çiftliğe geri götüreceğimi söylemiştim," dedi.

"Sizinle gelmek istemiyorum, bu yüzden telefonu bana geri verirsiniz, kendi ulaşımımı kendim ayarlayacağım," dedi ona en mağrur sesiyle.

"Benimle geleceksin. Şimdi, bir tür kurbanmışsın gibi davranmayı bırak. Aldığın kadarını verdin ve dün gece bana *hayır* dediğini hatırlamıyorum," diye tersledi.

"Kurban gibi davranmıyorum ama bunun tek seferlik bir şey olduğunu söylerken çok açık olmalıyım. Patronumla takılmak ya da her parmağını oynattığında kucağına atlamak gibi bir niyetim yok," diye karşılık verdi.

İkisi de birbirlerine dik dik baktı, aralarında sadece birkaç santim mesafe vardı, ikisi de öfke, tutku ve diğerini yakalama ihtiyacıyla savaşıyordu.

"İstediğim zaman seks yapabilirim. Belli ki elde etmesi zor olan bir kadının peşinden koşmama gerek yok. O yüzden ofislerde sana saldırmam konusunda endişelenme," diye tersledi sonunda. Jennifer yüzüne bir tokat yemiş gibi hissetti.

Onun seksi bir erkek olduğunu biliyordu. Çoğu kadın onun kolunda olmaktan gurur duyardı ama o çoğu kadın gibi değildi. Onun sözlerini görmezden gelmeye karar verdi. Onunla birlikte olduktan hemen sonra başka bir kadınla birlikte olduğu düşüncesinin midesini sıkıştırmasından hoşlanmamıştı.

"Bu konuşmayla işim bitti," dedi ve odadan çıkmak için döndü. Telefon görüşmesinin canı cehenneme diye düşündü - en yakın ankesörlü telefona yürüyecekti. Onun yanında durup kendi duygularıyla da savaşmaya değmezdi.

Elinin kolunu tuttuğunu hissetmeden yaklaşık bir saniye önce onun boğuk bir ses çıkardığını duydu. Onu etrafında döndürdü ve vücudunu onunkine çarptı. Ağır ağır nefes alıyordu ve gözleri ona hançer gibi saplanıyordu.

"Çok sinir bozucu bir kadınsın. Ne kadar canının yandığı umurunda değil, son sözü sen söylediğin sürece uçurumdan atlayacaksın, sırf diğer

kişinin cevap verme şansı yok. Sıradan bir adam olmadığımı çabucak öğreneceksin ve emirleri iyi karşılamam, ayrıca meydan okumayı gerçekten severim," dedi, dudakları onunkinden sadece yarım santim uzaktaydı.

Onun vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu ve o yarım santim bir mil de olabilirdi. Onu her şeyin ötesinde istiyordu. İhtiyaçtan titriyordu ve gözlerindeki zaferden tam olarak nasıl hissettiğini anlayabiliyordu.

Yine de zafer çabucak kayboldu ve aradaki farkı kapatarak ikisine de istediklerini verdi. Dudakları yavaş ve baştan çıkarıcı değil, aceleci ve ihtiyaç doluydu. Düzgün düşünebilseydi onu şok edecek bir tutkuyla karşılık verdi.

Trenton onu yakaladığı gibi hemen bıraktı ve birkaç adım geri çekildi. Odanın diğer ucunda birbirlerine bakarken ikisi de ağır ağır nefes alıyordu. İkisi de geri adım atmaya niyetli değildi.

"Gidelim, seni arabana götüreyim," dedi sonunda, sonra kolundan tutup garaja götürdü. Jennifer onunla kavga etmeyi düşündü ama yapmamaya karar verdi. Adamın ifadesi biraz korkutucuydu ve onu daha fazla kışkırtmak istemiyordu.

Çiftliğe giden yol sessizdi. Jennifer'ın tüm iradesini kullanması gerekti ama düşüncelerini en az onun kadar işgal eden adama bakmayı reddetti.

hafta boyunca onun alanını işgal etti. Onun için çalışmaya nasıl devam edeceğini bilmiyordu ama işi bırakamazdı.

Çiftliğe vardıklarında arabadan hızla atladı ve Trenton'ın olgunlaşmamış bir tavırla çakıl taşlarını tükürerek uzaklaşmasını izledi. Onun gidişini izledi ve kendi kendine iç geçirdi. Ona olan ilgisini inkâr ederek kendine yalan söylediğini biliyordu ama onu isteyebileceğini de kabullenemiyordu. Hiçbir erkeği istemiyordu, ama özellikle onu.

Onun zevkine göre fazla kendinden emin, yakışıklı ve kibirliydi. Nazik, sevgi dolu ve anlayışlı erkekleri tercih ediyordu. İzni olmadan onu yakalayıp nefessiz bırakacak biriyle birlikte olmayı kesinlikle istemiyordu. Bu gerçeği kendine tekrar tekrar hatırlatması gerekiyordu.

Merdivenlerden yukarı çıktı ve daha kapıyı çalmadan çocukların sesini duydu. Kendi kendine gülümsedi, yeğeni bir kez daha hayattan keyif aldığı için mutluydu. Kapıyı çaldı ve cevap verilmesini bekledi.

Sonraki ay Jennifer için iş yerinde geçti. Trenton'la hiçbir zaman uzun süre yalnız kalmamaya özen gösteriyordu. Trenton'ın gözlerini sürekli üzerinde hissediyordu ve bu, inşa etmekten gurur duyduğu savunma duvarını yıkıyordu.

Yeni arkadaşlar ediniyor ve Trenton'la aralarındaki gerginlikle başa çıkabileceğini fark ediyordu. İşini bırakmak istemiyordu. Orada çalışan birkaç bekar ebeveyn vardı ve ona ipuçları ve fikirler vermekte çok değerli olmuşlardı. Ebeveynliğe itilmişti ve şikayetçi olmasa da öğrenmesi gereken çok şey olduğunu biliyordu.

"Hey, Jennifer, bir grup arkadaş bu gece bir kulübe gidiyoruz. Bizimle gelmek ister misin?" diye sordu yeni arkadaşlarından biri, Tracy.

"Kulağa harika geliyor. Molly geceyi bir arkadaşıyla geçirecek, o yüzden gece boşum. Nerede buluşmak istersin?"

"İkinci Cadde'deki yeni kulübe gidiyoruz. Ekstra şık giyin," dedi Tracy gülerek. Jennifer kızardı ve Tracy yol boyunca gülerek ayrılmadan önce göz kırptı.

Trenton ofisinde oturmuş, öfkeden kuduruyordu. Onu aklından çıkaramıyordu ve o da bir kulüpte eğlenmeyi planlıyordu. İstiyordu ki

Onu ofisine çekip birlikte ne kadar iyi olduklarını hatırlattı. Zar zor oturmayı başardı ve iş yapıyormuş gibi davrandı.

Günün sonunda, Jennifer'ın diğer kadınlarla birlikte gülümseyerek ve kahkahalar atarak ofisten çıkışını izlediğinde, kendi kulübüne gitmeye karar verdi.

Trenton yüzünde öylesine öfkeli bir ifadeyle ofisten ayrıldı ki, tüm çalışanlar onunla konuşmaya cesaret etmek yerine ters yöne döndüler. Fark etmemişti çünkü aklında sadece onu çıldırtan bir çalışan vardı.

Trenton eve gitti ve takım elbisesini çıkarıp en sevdiği kot pantolonunu ve tişörtünü giydi. O gece zengin bir adam gibi görünmek istemiyordu. Sıradan bir adam gibi görünmek ve kadınların hâlâ ona asıldığını kendine kanıtlamak istiyordu. İnatçı bir kadının ilgisine ihtiyacı yoktu.

Arabasıyla daha önce hiç gitmediği kulübe gitti ve saat henüz akşamın onu olmasına rağmen, kulüp şimdiden sevdiğinden daha kalabalıktı. Bara doğru ilerledi ve sert bir içki sipariş etti. O gece yirmi kadar içkiye ihtiyacı olacağını hissediyordu ama sadece bir tane içebildi. Daha sonra araba kullanabilmesi gerekiyordu.

Odayı incelemek için bara yaslandı ve kalabalık kulüpte bile onu bulması uzun sürmedi. İçgüduları sıkıştı ve dans pistine koşup onu birlikte olduğu adamın kollarından koparmamak için barı kavradığını hissetti. Adam onu sıkıca kendine çekmişti ve kız kahkahalarla başını geriye atmıştı. Adam onu döndürüp hızla tekrar kendine çekti ve Trenton adamı parçalara ayırmak istedi.

Tam kendisiyle olan savaşını kaybedip oraya koşmak üzereyken, bir sarışın ona sürtündü, yarı açık göğüslerini onun yanına bastırdı ve kıkırdadı.

"Çok özür dilerim," dedi sarışın bir başka sinir bozucu kıkırdamayla.

"Sorun değil," dedi ona, ama aslında kız onu rahatsız ediyordu. Onun nesi vardı ki? Güzel bir kadın kendini ona doğru atıyordu ve o bunu hiç umursamıyordu. Jennifer'dan çok daha fazla onun tipiydi, ama onu bir kenara itip asistanına koşmak istedi. Zaten kulübe başka kadınları da çekici bulabildiğini kanıtlamak için gelmişti.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye teklif etti ve ona milyon dolarlık gülümsemesini verdi. Onun tüm dikkati karşısında gerçekten bayıldı.

"Kulağa harika geliyor yakışıklı," diye mırıldandı daha da yaklaşmadan önce. Dişlerini sıktı ve en azından bu havai sarışınla flört etmeye çalışacağına yemin etti.

Jennifer, kendisini dansa kaldıran adam onu tekrar sıkıca kendine doğru çekerken dişlerini sıktı. Spor salonunda uzun saatler geçirdiğinden emin olduğu vücudu ve çoğu kadını organ yetmezliğine sürükleyecek gülümsemesiyle muhteşemdi.

Arkadaşları, gerçekten istememesine rağmen, teklif ettiğinde onu onunla dans etmeye zorlamışlardı. Şarkı hiç bitmeyecek gibiydi ve adam kesinlikle dansı bir sonraki seviyeye taşımak istediğinin tüm sinyallerini veriyordu.

Adam sevimli ve eğlenceliydi ama ona karşı hiçbir şey hissetmediği için hevesliymiş gibi davranmak zorundaydı. Patronunun standartları o kadar yüksek tutmasından korkuyordu ki artık başka kimseden etkilenmeyecekti. Bu onun için işe yaramazdı.

Ofiste bir aydan uzun bir süredir Trenton'la birlikteydi ve aklı sürekli ondaydı. Gündüzleri onunla ilgili hayaller kuruyor, geceleri de rüyalarına giriyordu.

Bu kadar kısa bir süre içinde onun düşüncelerini ve hayallerini tüketmişti. Onu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve işleri profesyonel tutmakta başarılı oldu, ancak bu kesinlikle ona çok fazla stres ve vücuduna çok fazla ağrıya neden oluyordu.

Şarkı nihayet sona erdi ve Jennifer gülümseyerek adamdan kurtuldu ve arkadaşlarının olduğu masaya doğru yöneldi. Adam da onu takip etti ve daha fazlasıyla ilgilenmediğini ona belli ederken nazik kalabilmek için tüm enerjisini harcadı.

"Dans için teşekkürler, tatlım. Bunu tekrar yapmayı çok isterim. Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye sordu en baştan çıkarıcı sesi olduğunu varsaydığı sesiyle. Bu onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Teklifin için minnettarım ama arkadaşlarımla birlikteyim. İyi geceler," dedi ve sanki o yokmuş gibi davranarak arkasını döndü. Adam gitmiş olmalıydı çünkü bir dakika sonra Tracy ona delirmiş gibi baktı.

"Aman Tanrım, Jennifer, adam çok ateşliydi ve sen onu tamamen başından savdın," dedi neredeyse suçlayıcı bir ifadeyle.

"Öyle erkeklerle ilgilenmiyorum, ayrıca bu gece bir erkek aramaya gelmedim, sadece rahatlamak ve biraz eğlenmek istiyorum," dedi arkadaşına en iyi gülümsemesiyle. Sanki umurunda değilmış gibi davranmaya çalışıyordu.

"Delisin ama olsun," dedi Tracy ve sonra neyse ki sohbet başka konulara kaydı ve zaman hızla geçmeye başladı. Birkaç kez daha başka erkeklerle dans etti, hepsi de eve biriyle gitmek istediklerini ve bunun kim olduğunu umursamadıklarını açıkça belli ediyorlardı. Kıyafet seçiminden pişmanlık duyuyordu.

Geç oluyordu ve birkaç margaritayı fazla kaçırmıştı, son dans partneri onu pistte salladıkça başı dönüyordu ve onun yaklaşmalarına karşı koymakta zorlanıyordu.

"Oturmam gerek," diye anlatmaya çalıştı ona.

"İyisin," dedi ve onu sıkıca kendine çekti. Etrafında bir insan duvarı vardı ve kendini onun kollarından kurtaramıyordu. Biraz korkmaya başlamıştı ve artık iyi vakit geçiriyormuş gibi davranmıyordu.

"Beni hemen bırakmalısın - masama geri dönmek istiyorum," dedi ona olabildiğince sert bir sesle. Adam onu görmezden geldi ve elleri vücudunu keşfetmeye başladı. Kadın gözyaşlarına boğulmak üzereydi.

Kadınlar açık alanda bu kadar kolay tecavüze uğrayabilirdi. Kimse ona ya da içinde bulunduğu duruma zerre kadar dikkat etmiyordu.

Onu itmeye devam etti ama hiçbir etkisi olmadı. Adam onun arka tarafını kavırıyor ve onu vücudunun içine çekiyordu. Kendini kirli ve tecavüze uğramış hissediyordu ve hemen kulübü terk etmek istiyordu. Birden adam onu bıraktı ve yüzünde şok olmuş bir ifadeyle geriye doğru uçtu. Trenton'ın öfkeli yüzüne baktı ve onu orada görünce şok oldu. Ne söyleyeceğini bilemiyordu.

"Hanımefendi onu bırakmanızı istediğini söyledi, gitmenizi öneririm, hemen," dedi Trenton ve sesindeki güç adamı korkutmuş olmalıydı çünkü arkasına bile bakmadan hızla oradan ayrıldı. Müdahalesi için o kadar minnettardı ki, adamın orada ne aradığını ya da küstah yöntemlerini sorgulamadı bile.

"Teşekkür ederim Bay Anderson. *Hayır* kelimesini duymuyordu," dedi ve masasına geri dönmek için döndü. Gitmek istiyordu ve arkadaşları harika vakit geçiriyor gibi görünüyordu, bu yüzden bir taksi tutacak gibi görünüyordu. Trenton'ın nereye gittiğini bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu.

Grup ona kalmasını söyledi ama o başının ağrıdığını ve gitmesi gerektiğini açıkladı. Tracy onunla gitmeyi teklif etti, ama o çok iyi vakit geçiriyordu.

ve buna hiç gerek yoktu. Jennifer ona hayır dedi ve kulübün önüne doğru ilerledi.

Kaldırıma çıktı ve boş caddeyi görünce şaşırdı. Orada burada birkaç araba ve etrafta dolaşan birkaç insan vardı ama hiçbir yerde bir taksi göremedi. Döndü ve bir süre yürümeye karar verdi, umarım kafasını toparlardı.

"Hey bayan, birini mi arıyorsun?" diye soran ürkütücü bir adam, kadının tüylerini diken diken etti. Gecenin bir yarısı Seattle şehir merkezinde yürümekle ne kadar aptallık etmişti. Aptallığını çok fazla margarita içmiş olmakla suçladı. Başını salladı ve biraz daha hızlı yürüdü.

Adam onu takip etmeye başladı, kaba önerilerde bulundu ve onu gerçekten korkutmaya başladı. Etrafta gidebileceği güvenli bir yer aradı, geri dönüp kulübe ulaşmaya çalışmanın daha akıllıca olabileceğini düşündü. İçeri girip kendisine bir taksi çağırmalarını isteyebilirdi.

Birden kolu tutuldu ve ıglık atmak üzereyken dönüp Trenton'ı gördü.

Adamı gördüğüne hiç bu kadar sevinmemiştir.

"Burada ne halt ediyorsun, sokaklarda mı dolaşıyorsun?" diye sordu. "Bir dakikalığına arkamı dönüyorum ve sen yoksun. Gecenin bu saatinde burada başına neler gelebileceğini bilmiyor musun?"

Ses tonu onu anında sinirlendirdi. Azarlanmaya ihtiyacı olan ergen bir çocuk değildi. Elbette aptalca bir seçim yapmıştı ama o bir yetişkindi ve kendi zamanında aptalca kararlar vermek istiyorsa, bu onu ilgilendirmezdi.

"Taksi arıyorum, seni ilgilendiren bir şey değil," diye mırıldandı, kendi sesine şaşırmıştı.

"Bana kalp krizi geçirteceksin. Senin için neden endişelendiğimi bilmiyorum," diye homurdandı ve kolundan tutarak onu ters yöne doğru götürdü. Kadın kolunu kurtarmaya çalıştı ama adam onu sıkıca kavramıştı.

"Kendi başıma yürüyebilirim," diye hırladı. Adam ona sanki gerçekten de kendi başına hiçbir şey yapamayacakmış gibi baktı ve onu yanında sürükleyerek yürümeye devam etti.

Adam durup bir düğmeye bastı ve kız tekrar arabanın içine atıldı. Adamın davranışı karşısında o kadar afallamıştı ki, hareketsiz bir şekilde oturarak adama sürücü kapısına ulaşması için zaman tanıdı. Adam arabayı çalıştırıp caddeye çıktığında kadın yaşadığı şoktan kurtuldu.

"Seni küstah pislik, senden ne beni bırakmanı ne de yardımını istedim. Beni bu arabadan indirirsen bir taksi çağırırım," diye bağırarak adamın kafasının yan tarafına dik dik baktı.

"Benden yardım istememiş olabilirsin ama belli ki buna ihtiyacın var. İçkiyle baş edemiyorsun ve seni sağ salim eve götürmezsem yarınki haberlerin baş adayı olacaksın. Bu kadar uzun süre hayatta kalmayı nasıl başardığını hayal bile edemiyorum," diye cevap verdi ürkütücü derecede sakin bir sesle. Adamın ses tonuna her şeyden çok sinirlenmişti. Onunla bir çocukmuş gibi konuşuyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, onu araçtan indirmesi fikrinden vazgeçerek.

"Bu seni ilgilendirmez ama ben de insanım ve arada bir dışarı çıkmayı seviyorum," dedi aynı tonda.

"Takım elbiseni çıkarıp halkın arasına karışmayı bildiğini sanmıyordum," dedi, kulağa ne kadar çocukça geldiğinin farkındaydı ama umursamıyordu. İçtiği zaman dilini serbest bıraktığını biliyordu.

"Takım elbisemi çıkardığımda ne yapacağımı çok iyi biliyorum," dedi ve gözlerindeki ifadede tam olarak ne demek istediğini anladı. Yolculuğun geri kalanında çenesini kapalı tutmaya karar verdi. Aniden dairesinin önüne geldiklerini fark etti ve başka bir şey söylemeden ya da yapmadan önce ondan uzaklaşabilmek için emniyet kemerini çözmeye çalıştı.

Trenton arabadan çıktı ve daha sözünü bitirmeden kapısını açmak için yanına geldi. Sallantılı bacakları üzerinde indi ve başını dik tutarak kapısına doğru yürümeye başladı. Trenton onun kolunu tuttu ve onu oraya götürdü.

"Yardımaınıza ihtiyacım yok. Kendi başıma girsem de olur," diye tersledi.

"Belli ki yardımınıza ihtiyacınız var ve gecenin bu saatinde bir bayanı içeride kilitli ve güvende olduğundan emin olmadan yalnız bırakmam," dedi, hâlâ çok sabırlıydı. Kendi duyguları allak bullak olmuşken adamın soğukkanlılığını koruyabilmesine sinirlenmişti.

Kapının kilidini açmak için acele ederken anahtarlarını düşürdü ve adam sadece içini çekti, uzanıp onları aldı ve birkaç dakika içinde kapıyı açtı. Kadın anahtarları almak için elini uzattı ama adam elini kadının sırtına koydu ve onu içeri götürdü.

"Beni içeri götürmene ihtiyacım yok," diye tersledi ve onunla daha fazla tartışamayacak kadar yorgun bir halde kanepeye çöktü. Adam onu görmezden gelerek mutfaka doğru yürüdü ve çok geçmeden kahve kokusunu aldı. Harika kokuyordu ama adam gidene kadar bir fincan içemeyecekti.

"İç şunu," dedi ve kadın koltuğunun arkasına yaslanırken kendinden geçtiğini fark etti. Onunla birlikte rahatlayabildiğine şaşırmıştı.

Uykuya dalacak kadar ev.

"Belki, istemiyorum," dedi, yatıştırıcı sıvıyı gerçekten istemesine rağmen. Adam kaşlarını kaldırdı ve kadın iç çekerek kabul etti ve fincanı alıp uzun bir yudum aldı. Tam da sevdiği gibiydi, bu da onu rahatsız ediyordu. Adam onun sandığından çok daha dikkatliydi.

Orada durdu ve kadın fincanını bitirirken kahvesini yudumladı. Sonra yanına gitti ve fincanı kadının parmaklarından aldı. Nefesini içine çekti, onunla mücadele edemeyeceğini biliyordu. Hain vücudu onun yakınlığına tepki vermeye başlamıştı bile ve onu istiyordu.

Eğildi ve tek kelime etmeden onu kanepeden çekip kollarına aldı ve dudaklarını yalayıp yuttu. Onu o kadar uzun süre öptü ki dizleri jöleye döndü ve içi eridi. Onun kendisini almasına hazırdı. Hem kendisiyle hem de onunla savaşmaktan yorulmuştu.

Kollarını adamın boynuna dolayarak onu kendine yaklaştırdı ve adam sırtını okşayarak tüylerini diken diken etti ve kanını kaydattı. Sonra, öpüşmeye başladığı gibi aniden geri çekildi ve panjurlar tekrar yerine takıldı. Onu kapıya doğru çekti.

Gitmeden önce tek söylediği "Ben çıktıktan sonra kapıyı kilitle," oldu. Kadın birkaç dakika boyunca hareketsiz durdu, adamın onu öpmesinin şokuyla

çok sıcaktı ve sonra dışarı çıktı. Sonunda kilitleri yerine oturtacak kadar kendine geldi ve odasına geri dönüp yatağa uzandı.

Ayakkabılarını tekmeledi, kıyafetlerini üzerinde bıraktı, yatağına uzandı, ağrıyordu ve ona hiçbir şeye ihtiyaç duymadığı kadar ihtiyaç duyuyordu. Adam onu bir erkeğin yapabileceğinden çok daha fazla tahrik ediyordu ama görünüşe göre kız onun üzerinde aynı etkiyi yaratmıyordu çünkü adam ikinci bir bakış bile atmadan çekip gidebiliyordu.

Jennifer sonunda uykuya dalmadan önce birkaç saat boyunca dönüp durdu. Ertesi gün Cumartesi olduğu için minnettardı, yoksa hastalık izni almak zorunda kalacaktı, çünkü patronuyla tekrar yüzleşmeden önce birkaç güne ihtiyacı vardı. Adam son derece güçlüydü ve onun yanında ne kadar zayıf olduğunu keşfediyordu.

Beşinci Bölüm

Trenton kilitlerin klik sesini duyana kadar bekledi ve sonra arabasına yöneldi. Çekip gittiği için bir madalyon almalıydı, çünkü bu şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi. Onun için istekli ve hazırdı ama sabah hem kendisinden hem de ondan nefret edeceğini biliyordu ve doğru olanı yapmıştı.

Arabayla eve gitti ve merdivenlerden odasına çıkmadan önce bir duble viski doldurdu. Uzun bir duş aldı ve saatlerce yatacağını bildiği yatağına tırmandı. Onu aklından çıkaramıyordu ve bu onu gerçekten kızdırıyordu. Hiçbir kadın onun dikkatini onun kadar uzun süre çekmemişti.

Onu gerçekten takip etmeye karar verdi. Kısa bir ilişki yaşadktan sonra onu unutacağını ve hayatına devam edebileceğini biliyordu. Kahretsın.

ikisi için de iyi olacak ve her şey normale dönebilecekti. Ona şirket içinde yeni bir pozisyon bulabilirdi, böylece işsiz kalmazdı ve kendisi de bir kez daha geceleri uyuyabilirdi.

Önünde uzun bir iş seyahati vardı ve planını uygulamaya koymak için mükemmel bir zaman olduğunu düşündü. Pazartesi sabahı ona yolculuk hakkında bilgi verecekti. Bir planı olduğunda kendini daha iyi hissediyordu. Beyninin bir kısmı ona deli olduğunu söylemeye çalışsa da her şey yoluna girecekti. Beyninin daha mantıklı kısmını görmezden gelmeyi seçti ve bunun yerine zevke odaklandı. Sonunda uykuya daldı ve o anda bile düşüncelerini işgal etti.

Jennifer Pazartesi sabahı işe geldiğinde kötü görüldüğünün farkındaydı. Hafta sonu boyunca neredeyse hiç uyumamıştı ve yüzünün sonuçları gösterdiğini biliyordu.

Trenton'ın uykusunu etkileyecek kadar üzerinde güç sahibi olması onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Oturup bilgisayarı açar açmaz zil sesi duyuldu ve Trenton'ın ofisine çağrıldı. Omuzlarını dikleştirdi, başını dikleştirdi ve onun ofisine girdi. Yüzünün profesyonel görünmesini umuyordu.

Jennifer ofisine girdiğinde Trenton onun bitkin göründüğünü fark etti. Ondan bile daha az uyumuş gibi görünse de, yine de göz kamaştırıcıydı. Farkına varması biraz zaman alacak olsa da, bu yolculuk her ikisi için de harika bir şey olacaktı.

"Bu haftanın sonunda bir iş seyahatim var ve benimle gelmen gerekiyor," dedi ona, doğrudan konuya girerek. Kızın gözleri büyüdü ve gergin görünüyordu.

"Ne kadarlığına gidiyoruz?" diye sordu. Yeğeninden çok uzun süre ayrılmak istemiyordu.

"İşler yolunda giderse sadece bir hafta sürer, işler plana göre gitmezse üç haftaya kadar sürebilir," dedi ve gözleri daha da açıldı.

"O kadar uzun süre uzak kalamam. Bakmam gereken bir yeğenim var," dedi ona. Hiçbir şekilde işini kaybetmek istemiyordu ama yeğenini üç hafta boyunca bırakamazdı. Molly yine terk edildiğini düşünebilirdi.

"Yeğeniniz olduğunu anlıyorum, ancak bu pozisyon için mülakata girdiğinizde size söylendiği gibi belli bir miktar seyahat var. Bu yolculukta yanımda olmana ihtiyacım var. Çocuk bakımını çoktan ayarladım ve kuzenime alışkın, bu yüzden iyi olacak. Dizüstü bilgisayarınızda bir de video kamera var, isterseniz her gece ona görüntülü mesaj gönderebilirsiniz," dedi. Tartışmalarına karşı hazırlıklıydı ve onları çoktan halletmişti.

"Eğer bu yolculuğa çıkacaksam, Molly ile geçireceğim birkaç güne ihtiyacım var, böylece neler olduğunu açıklayabilirim ve o da paniğe kapılmaz," dedi ona. Onun omurgasından etkilenmişti.

"Bu iyi olacak. Haftanın geri kalanında evden çalışabilirsin. Bilgisayarını yanına al ve taşınması gereken bir evrak varsa bir taşıyıcı gönderirim" dedi.

"Yine de bugün işini ofiste bitirebilirsin."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi ve hızla ofisten çıktı. Trenton kendini oldukça iyi hissediyordu. Bir haftanın bitmesini hiç bu kadar çok istememişti. Onu bir ya da iki hafta boyunca tamamen kendisine almak için sabırsızlanıyordu. Sandalyesine geri oturdu ve gülümsedi.

Jennifer yeğenine "Teyzen seni çok seviyor ve sana gösterdiğim havalı kamerayla her gece konuşacağız, tamam mı?" dedi. Gözyaşlarının akmasına izin vermemek için kendini zor tutuyordu. Şirket jetinin dışında duruyorlardı ve neyse ki Emily Molly'yi vedalaşmak için özel havaalanına götürmeyi kabul etmişti.

"Ben iyi olacağım teyze. Arkadaşlarımla oynayacağım," dedi Molly ama Jennifer teyzesinin gidişinden biraz korktuğunu görebiliyordu.

"Ben de sana eve bir sürü hediye getireceğim," dedi Jennifer, sonunda bırakarak.

"Hediyeleri severim," dedi Molly coşkuyla.

"Biliyorum bebeğim - şimdi Mark ve Emily için iyi bir kız ol, tamam mı?" diye sordu. Molly kabul etti ve daha ne olduğunu anlamadan jete binmiş, pencereden yeğenine el sallıyordu.

Emily Molly'yi arabasına götürdü ve gözden kayboldular. Jennifer aniden Trenton'la yalnız olduğunu fark etti ve kalp atışları hızlandı. O

Nereye gittiklerini ya da ne kadar uzakta olduklarını bile bilmiyordu.

Yeğenine o kadar odaklanmıştı ki başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Hayranlık içinde lüks jete baktı. Daha önce içinde bulunduğu her şeyden daha konforluydu. Güzel, yumuşak halılar, rahat koltuklar, kanepeler ve diğer alanlara açılan bir salon vardı. Hayatında birkaç ticari jetle uçmuştu ama onlar bile kıyaslanamazdı.

"Etrafa bakmak ister misiniz? Yaklaşık on beş dakika daha havalanmayacağız," dedi Trenton.

"Bu harika olur," diye cevap verdi. Diğer yarısının nasıl yaşadığını görmek istiyordu. Adam onu gezdirdi ve kadın böyle bir şeyin varlığına bile hayret etti. Uçağın arka tarafında birkaç oda vardı; birinde büyük bir masa ve etrafında sandalyeler, ayrıca kocaman bir televizyon ekranı, diğerinde ise oldukça iyi bir mutfak vardı. Oradan gelen harika kokular uçuş boyunca iyi beslenmelerini sağlıyordu.

Uyku bölümüne ulaştıklarında, ana odadaki kocaman yatak karşısında yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. Dairesindekinden daha büyük bir banyosu bile vardı. Jetin içine bu kadar şeyi nasıl sığdırabildiklerini anlamıyordu. Büyüktü ama dışarıdan bakıldığında çok da büyük görünmüyordu.

Eğer çok uzun bir uçuş olacaksa oturma odasında uyuyacağını düşündü çünkü onunla aynı yatağı paylaşmasının imkânı yoktu. Umarım bu bir sorun haline gelmezdi.

"Nereye gidiyoruz bu arada?" diye sordu sonunda.

"Avusturya'da işim var. Oldukça uzun bir uçuş olacak ama uçak konforlu olduğu için sorun olmaz," diye cevap verdi. Kaçmak isteyen nefesini içine çekmek zorunda kaldı. Ne de olsa kanepenin rahatlığını test edecek gibi görünüyordu. Zaten akşamın erken saatleriydi, yani ertesi güne kadar varamayacaklardı. Avusturya'ya ne zaman varacakları konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Kaptan sizden kemerlerinizi bağlamanızı istedi, Bay Anderson. Kalkış için onay aldı," dedi bir kadın.

Jennifer hızla yerine oturdu ve kemerini olabildiğince sıkı bağladı. Uçmanın kalkış ve iniş kısmından nefret ederdi. Havadayken iyiydi, tabii ki türbülans olmadığı sürece. Türbülانstan gerçekten nefret ederdi ve jet o hava ceplerinden birine çarpıp düşerse paniklemeye başlardı.

Güvenli bir şekilde havalanana ve uçuş görevlisi geri gelip onlara içecek ikram edene kadar koltuğunun kol dayanağını kavrayarak gergin bir şekilde oturdu. Kadın sipariş etti

Güçlü bir şeyler içti ve birkaç güçlü uyku ilacı almak için banyoya gitti.

Uçuş boyunca uyumak ve yere indiklerinde uyanmak istiyordu.

Dışarı çıktı ve içkisini yudumladı, ardından önüne cennet gibi kokan bir şey kondu. Meze her neyse bayıla bayıla yemeye başladı. Böyle inanılmaz yemekler yemeye alışık değildi ve buna alışabileceğini düşündü.

Trenton kıkırdayarak, "Görünüşe göre yemekten hoşlanıyorsun," dedi. Kız biraz pembeleşti ve '*ne olacak ki' diye düşündü*, adamın kendisini domuz sanması umurunda değildi.

"Bunun nasıl yapıldığını bulmam lazım. Çok güzel" dedi. "Bir tarifin var mı?"

"Sorabilirim," dedi, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu. Onun ne düşündüğü umurunda değildi, hayattaki güzel şeylere alışkındı ama o her zaman sahip olduğu her şey için çok çalışmak zorunda kalmıştı. Harika bir aşçıydı ve aynı lezzete oldukça yaklaşabileceğini biliyordu.

Daha fazla yemek servis edildi ve her biri bir öncekinden daha iyi görünüyordu. Tatlı sunulduğunda midesi çoktan dolmuştu ama üzerine zengin çikolata damlıyordu ve onu geri çeviremezdi.

Uyku hapları etkisini göstermeye başlamıştı ve gözlerinin ağırlaştığını hissedebiliyordu. Daha fazla dayanamayacaktı.

Yemeklerini bitirdiler ve sonra önüne sıcak bir fincan kahve kondu. Nefis kokuyordu ve içinde bir miktar rom olması gerektiğini fark etti. Tadı kokusundan bile daha güzeldi. Fincanı bitirdi ve başını koltuğa yasladı. Çok uzun süre dayanamayacağını düşündü mutlulukla.

Trenton dizüstü bilgisayarına bakarak, "Gece yatmadan önce biraz iş yapmalıyız," dedi. Bir şeyler mırıldandı ve sonra sisin üzerine çökmesine izin verdi ve kısa süre sonra sandalyede dimdik oturarak uykuya daldı.

Trenton baktı ve Jennifer'ın dışarıda olduğunu ve sadece uyuklamadığını, gerçekten dışarıda olduğunu fark etti. Zaten büyük olasılıkla hiçbir iş yapamayacaktı, çünkü seyahatin gerçekten başlaması için çok heyecanlıydı. Bitirmesi gereken bir sürü iş vardı ama aynı zamanda bolca romantizm de planlıyordu. Onu her gece yatağında görmek istiyordu ve ona kur yapması gerektiğini biliyordu.

Uçuş görevlisi geri geldi ve onu akşam için gönderdi, lap top'ını kaldırdı ve eğilip Jennifer'ı kollarına aldı. Jennifer hemen adama sokuldu, adamın vücudu sertleşti ve dudakları gevşeyerek gülümsedi.

Seksi asistanını baştan çıkarmanın zor olacağını dűřünmüyordu. Onu odasına götürdü ve yatağa yatırdı. Ayakkabılarını ve pantolonunu çıkardı ve geri kalan kıyafetlerini yerinde bıraktı. Onu uykusunda kesinlikle taciz etmeyecekti.

Onu büyük yatağa yatırdıktan sonra uyumak için çok erken olduğuna karar vererek ana kamaraya geri döndü ve birkaç saat boyunca bazı kâğıtlar üzerinde çalıştı. Aklı sürekli yatağındaki Jennifer'a gidip gelince sonunda pes etti ve ona katıldı.

Birkaç saat boyunca orada yattı, vücudu ona yaslanmıştı, sadece kollarında hissetmenin tadını çıkarıyordu. Onunla aynı yatağı paylaşmaya alışabilirdi. Uyku nihayet onu ele geçirmeden önce aklına gelen son dűřünce buydu.

Trenton uyandığında Jennifer ona sıkıca sarılmıştı ve kendini onun sıcak bedeninden kurtarmak inanılmaz derecede zordu. Ağrıyor ve sertleşiyordu ve onu ters çevirip davetkâr sıcaklığının içine dalmaktan başka bir şey istemiyordu ama bunun ne kadar harika olacağını bilse de sonuçları buna değmezdi.

Onun ateşli ve istekli olmasını ve bunun farkında olmasını istiyordu. Ana kamaraya doğru yürüdü ve bir şeyler yapmaya çalıştı ama aynı satırı onuncu kez tekrar okuduktan sonra vazgeçti. Bir kadının duyguları ve bedeni üzerinde bu kadar kontrol sahibi olmasından memnun değildi. Bu ona kendini zayıf hissettiriyordu ve hiçbir kadın bu kadar çok kontrole sahip olmamalıydı.

Başı koltuğa yaslanmış ve gözleri kapalı olmasına rağmen, onun kabine girdiği anda anlamıştı. Hayatının sonuna kadar onunla kalacak olan kokusunu almakla kalmamış, onu hissedebilmişti de.

"Oraya nasıl geri döndüm?" diye sordu, onun karşısındaki koltuğuna otururken.

Başını kaldırmadan, "Seni ben taşıdım, baygındın," diye cevap verdi.

"Ah, teşekkürler," diye mırıldandı. Uçuş görevlisi içeri girerek garip sessizliği bozdu.

"İkiniz de kahvaltı ister misiniz?" diye sordu.

"Bu harika olur," dedi Trenton. Jennifer açlıktan ölüyordu ve evet dediğine sevinmişti.

"Ne içmek istersiniz?"

Jennifer, "Biraz kahve istiyorum, ekstra  ekerli ve ayrıca büyük bir bardak süt," dedi.

"Sade kahve," diye ekledi Trenton ve ardından uçuş görevlisi sipari lerini almak için ayrıldı. Görevli içecekleri ve Jennifer'ın mideye indirdiği hamur i leriyle çabucak geri döndü. Trenton yüzünde bir gülümsemeyle onu izledi.

"Toplantıların ba lamasına birkaç gün var. Yaklaşık bir yıl önce orada bir arazi satın aldık ve yeni bir tatil köyü geli tiriyoruz.

Yaklaşık bir hafta öncesine kadar her şey yolundaydı, ta ki bazı şirketler son dakikada bir kaç p r z çıkarıp dikkate alınması gereken çevresel faktörler olduğunu söyleyene kadar. Ara tırmamızı araziyi satın almadan çok önce yapmı tık ve bunların hepsi bizden daha fazla para koparmaya çalışan insanların duman perdeleri. Bu biraz zaman alabilir ama içimden bir ses çabucak çözüleceğini söylüyor." Trenton onu bilgilendirdi.

Jennifer onun gözlerindeki bakış karşısında omurgasında bir ürperti hissetti. Onun düşmanı olmak ya da onunla yaptığı bir i  anlaşmasında yanlış tarafta yer almak istemezdi. Geri adım atarak  irket köpekbalığı haline gelmemişti.

Kadın

ne diyeceğini bilemiyordu, çünkü en başta işi nasıl aldığını bile bilmiyordu.

Bu tür bir pozisyon için gerekli olan soğukkanlılık faktöründen büyük

ölçüde yoksundu. Blöf yaparak hiçbir şeyden kurtulamazdı.

- sorunlara boyun eğerek bir şirkete milyonlar kaybettirebilirdi.

"Peki ne yapacağız?" diye sordu sonunda.

"Bu konu üzerinde durmaksızın çalışan avukatlarımla bir araya geleceğiz

ve oluşturduğum planı uygulamaya koyacağız. Bütün hafta boyunca

şikâyetleri inceledim ve iddialarda birçok boşluk var ve karşılıklı bir

anlaşmaya varabilmeliyiz," dedi. En ufak bir endişe duyuyor gibi

görünmüyordu.

"Neden gelmemi istediniz?"

"Yapacak çok iş var Jennifer. Görüşmeye gittiğinizde size çok fazla

seyahat yapmanız gerektiği söylenmişti," diye hatırlattı.

"Biliyorum," diye tersledi. Neyse ki, uçuş görevlisi kahvaltının geri

kalaniyla birlikte ortaya çıktı da adamın kendisine yönelttiği bakışı

kırabildi. Adam onun patronu olabilirdi ve kız da ona fena halde aşık

olabilirdi ama çok geçmeden kızın kolay kolay terk edilemeyeceğini

anlayacaktı.

Yemeklerini bitirdiler ve çok geçmeden kaptan birazdan inceklerini

duyurdu. Jennifer inişten kalkıştan daha çok nefret ederdi. Bu

Özellikle de uçak pistte zıpladığında.

Koltuğunun kol dayanağını kavradı ve nefes nefese kalmaya başladı.

Trenton hemen yanındaki koltuğa geçtiğinde paniklememek için mücadele ediyordu. Tek kelime etmedi ama eli onunkini kavradı ve paniğin azaldığını hissederek yeniden nefes alabildi.

Basit bir jestin onu nasıl bu kadar rahatlatabildiğine hayret etti. Elini çekmedi, hatta orada olduğunu bile kabul etmedi. Sadece dokunuşun onu rahatlatmasına izin verdi. Jet daha önce hiç deneyimlemediği kadar yumuşak bir şekilde yere indi ve tuttuğunu bile bilmediği nefesini bıraktı.

"Endişelenecek bir şey yok, biliyorsun," dedi Trenton kıkırdayarak ve kadın şaşkınlıkla ona baktı. Bir an için onun orada olduğunu unutmuştu.

"Bir insanın araba kazasında ölme ihtimalinin uçak kazasında ölme ihtimalinden çok daha yüksek olduğunu biliyorum ama bu kadar ağır bir şeyin içinde havada bu kadar yüksekte olmanın dehşet verici bir yanı var," dedi kendini küçümseyen bir gülümsemeyle.

"Uçmaktan korkan pek çok insan var, ben buna o kadar alıştım ki artık fark etmiyorum bile" dedi.

"Şanslısın," dedi, bunu kastetmemişti. Elinden gelse her zaman sağlam zeminde kalmayı tercih ederdi.

"Terminale varır varmaz otele doğru yola çıkacağız. Resmi toplantılar başlamadan önce yapmamız gereken çok şey var" dedi ve işine geri döndü.

"Hazırım," diye cevap verdi, her ne kadar boyundan büyük işlere kalkıştığını hissetse de.

Jetten indiler ve güzel bir otele götürüldüler. Birden fazla yatak odası, geniş bir oturma odası ve tam boy mutfaklı olan büyük bir süit kiralamıştı. Çalışmaları için bir masa kurulmuştu, hemen oturdular ve kâğıtlarla dolu kutuları çıkardılar.

Öğleden sonrasının geri kalanını, beyninin tamamen kızardığını hissedene kadar notlar yazarak ve bir şeyler dosyalayarak geçirdi. Adamın işe hiç son verip vermediğini merak etti. Gözleri içine kum torbaları dökülmüş gibi hissettiğinde, adam hala uyanık ve gitmek için can atıyor gibiydi. Sonunda başını kaldırdı ve onun bitkinliğini fark ederek geceyi bitirmeye karar verdi.

Sonraki günlerde de aynı şekilde sıkı çalıştılar. Avukatları gelip gidiyor, daha fazla evrak getiriyor ve değiştirdikleri sayfaları alıyorlardı. Jennifer ne hakkında konuştuklarını anlamaya çalışmayı çabucak bıraktı ve sadece kendisine verilen işi yaptı.

Muhteşem süitin pencerelerinden dışarı özlemle baktı, ziyaret edebileceğini hiç düşünmediği bu şehri keşfetmeyi çok istiyordu ama Trenton'ın iş programı yüzünden buna vakti yoktu. Geri dönmek zorunda kalmadan önce en azından bir gün geçirebileceğini umuyordu.

Süiti paylaşımları konusunda paranoyaklaşmıştı ama adam seksle hiç ilgilenmiyor gibiydi, yani paranoyası boşunaydı. Aslına bakarsanız, her gece kendi odasında yatarken, bir şeyleri kaçırmış gibi ağırlı hissederek biraz hayal kırıklığına uğramaya başladı.

Trenton, "Jennifer, gitmemiz gerek," diyerek onu daldığı hayallerden uyandırdı.

"Hazırım," diye cevap verdi, ihtiyaç duyacakları dosyaları toplarken. Trenton'la bu kadar çok yalnız zaman geçirmek işkence olmuştu ve insanlarla dolu bir odada olmak yardımcı olacaktı. Onun istediği gibi olacağından hiç şüphesi yoktu çünkü mükemmellik arayışında hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Üstü çizilmemiş tek bir 't' ya da noktası konulmamış tek bir 'i' bile yoktu. Kusursuz görünüyordu.

Buluşma yerine geldiler ve birkaç dakika içinde kimin yetkili olduğu anlaşıldı. Tabii ki işler onun istediği gibi gitti ve program hemen rayına oturdu. Toplantıdan, onu daha önce hiç görmediği kadar iyi bir ruh hali içinde çıktı.

"Bu birkaç gün için işleri tamamlayacak, ancak eve gitmeden önce tamamlanması gereken başka konular da var. Bir sonraki toplantı Çarşamba günü" dedi otele geri dönerlerken. Geç olmuştu ve çok yorgundu ama aynı zamanda heyecanlıydı. Bu muhteşem ülkeyi keşfedecekti.

Altıncı Bölüm

Üç günü vardı, mümkün olan her şeyi keşfedebileceği üç değerli, harika gün. Her şeyi görmek istiyordu ve tipik, can sıkıcı bir turist olacağını biliyordu ama umurunda değildi. Daha önce hiç ülke dışına çıkmamıştı ve Avusturya'nın güzel ülkesini keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Gün, gökyüzünün açık olduğu serin ve berrak bir sabah olarak başlamıştı. Lüks otelde, personel tarafından hazırlanan muhteşem taze kahvaltının tadını çıkarıyordu. Meyve, yoğurt, granola, çeşitli etler ve peynirler, ekmek, yumurta, sosis ve krema ve şekerle dolu sıcak çaydan oluşan standart Avrupa seçkisiydi.

Jennifer seyahati boyunca en az on kilo alacağını düşünüyordu çünkü yemekler daha önce yediği her şeye rakipti. Normalde kahvaltıda bir dilim kızarmış ekmek ve yaklaşık beş fincan ekstra şekerli kahve içtiği için şanslıydı.

Tatilde ve işte bu kadar çok yeme isteği uyandıran şeyin ne olduğunu bilmiyordu ama önüne konan orijinal yiyeceklerin tadı umurunda değildi, sadece yemeye devam etti ve kendine eve döndüğünde ekstra egzersiz yapacağını söyledi.

Jennifer bir gece önce çalışanlarla konuştu ve kışın orada olduğu için şanslı olduğunu öğrendi. Bölge yılın herhangi bir zamanında kesinlikle çok güzeldi ama sonbaharın sonlarında büyümlü bir dönüşüm yaşıyordu.

Arazi, bir çocuk masal kitabının sayfalarından fırlamış bir masal ortamına dönüşüyordu ve baktığınız her yerde sihir vardı. Kahvaltısını bitirdi ve giyinmek için odasına gitti. Heyecanına hâkim olamıyordu ve Trenton fikrini değiştirip onu evde kalıp çalışmak zorunda bırakmadan önce hemen gitmesi gerekiyordu.

Jennifer yün pantolon, kalın bir kazak ve büyük bir palto ile Trenton'ın yolculuk için ona verdiği güzel beyaz botları giyerek ekstra sıcak tutacak şekilde giyinmişti.

Ona hediyelerini nereye koyabileceğini söylemeyi çok istemişti ama bir iş gezisinde onun çalışanı olarak uygun giyinmesi gerektiğini biliyordu ve her şey bir yana, çizmelere sıırıslıklam aşık olmuştu. Muhteşem ve rahatlardı ve ona ne kadara mal olduklarını öğrenmeyi kesinlikle reddediyordu çünkü o zaman giyemeyecek kadar suçlu hissedecekti. Bir kereliğine, cehaletin kesinlikle mutluluk olduğuna karar verdi.

Odasından dışarı adımını attı ve kendi kendine suçluluk duymasını gerektirecek bir şey olmadığını söyleyerek olduğu yerde durdu. Gizlice dolaşmıyordu - ona üç gün boyunca daha fazla çalışamayacaklarını söylemişti, bu yüzden gitmesinde yanlış bir şey yoktu. Adam onun babası değildi ve çalışmadıkları zamanlarda her hareketini ona bildirmek zorunda değildi.

Trenton oturma odasında durmuş ona ters ters bakıyordu ve o da yanlış bir şey yapmış gibi hissediyordu. Ona ters ters baktı, kendisini kötü hissetmesine neden olduğu için üzgündü, özellikle de ona henüz tek bir şey söylememişken.

"Nereye kaçıyorsun?"

"Hiçbir yere gizlice gitmiyordum, dün gece birkaç günlüğüne durduğumuzu söyledin, bu yüzden şehri keşfetmek için gidiyorum," dedi savunmacı bir şekilde.

"Nereye gideceğimiz hakkında bir fikrin var mı?"

"Ah evet, otel personeliyle konuştum ve bana bir harita verdiler ve buradayken görmem gereken bazı yerleri söylediler," dedi heyecanla, keşfetme heyecanı ile ona kızgın olduğunu unutarak.

"Öylece çekip gitmeyi ve beni senin için endişelendirmeyi mi planlıyordun?" dedi kızgın bir sesle.

"Benim için endişelenmene gerek yok. Ben yetişkin bir kadını ve sen

benim çok az olan zamanımı kesiyorsun.

geri dön. Şimdi gitmek istiyorum," dedi ve kapıya doğru yürüdü. Adamın nefesinin altından bir şeyler homurdandığını duydu ve sonra kapıya doğru itildi.

"Çok sinir bozucusun," dedi başını eğmeden ve dudakları onunkileri yutmadan önce. Kadın onu itti, midesinde bir anda alevlenen sıcaklıktan dehşete kapıldı. Adam onu kapıya doğru bastırdı ve saniyeler içinde onunla mücadele etme isteğini kaybetti.

Adamın göğsüne bastırıldığı elleri birden gömleğini sıkıca kavradı ve onu kendisine daha da yaklaştırdı. Daha önce hiçbir erkeği Trenton'ı istediği gibi istememişti, bu onu endişelendirmeliydi ama Trenton'ın dudakları özlem dolu bedeninde ilerlerken tutkudan başka bir şeye yer yoktu.

Onu yakaladığı kadar hızlı bir şekilde ondan uzaklaştı ve bir adım geri çekildi. İkisi de nefeslerini kontrol altına almaya çalışarak temkinli bir şekilde dururken ağır ağır nefes alıyorlardı.

"Bunun şu anda olmasını istememiştim, sadece beni diğer herkesten daha fazla zorluyorsun. Bu sabah yanlış bir başlangıç yaptık. Size bölgeyi bizzat göstermek isterim. Buraya daha önce birçok kez geldim ve benimle daha güvende olacağınızı hissediyorum" dedi ve hızla kendini kontrol altına aldı.

Jennifer Trenton'a şüpheyle baktı. Tam olarak özür dilememiştı ama samimi görünüyordu. Neden onu turistik yerlere götürmeyi seçtiğini anlayamıyordu. Öpücük dışında, bir süredir ona pek ilgi göstermemiştı. Yine de onunla daha iyi vakit geçireceğı için teklifini kabul etmeye karar verdi.

"Eğer gerçekten sakıncası yoksa," diye söze başladı ve adam başını salladı. "Bu durumda, bir rehberim olmasını çok isterim ama artık öpüşmek yok," dedi kararlı bir şekilde. Uzun zamandır ondan gördüğü ilk gerçek gülümsemeyi ona verdi. Parlaklığıyla kadının nefesini kesti.

"Bu daha sonra olacak," diye söz verdi. Gözleri irileşti ama hemen kendini kontrol altına aldı. Adamın tipik bir erkek olduğunu ve son sözü söylemesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden boş verdi. Turunun mahvolma ihtimali olmasını istemiyordu.

"Eğer benim rehberim olacaksan, o zaman işleri doğru yapmak istiyorum. Zengin adamların deneyimini istemiyorum. Sıradan bir insan gibi gerçekten gezmek istiyorum. Metroya binmek ve otobüslere binmek istiyorum. Şoförle gezmeyi reddediyorum" dedi. Adam sanki kadın ondan bir tür suç işlemesini istiyormuş gibi hemen kaskatı kesildi.

"Bunu yapmamızın hiçbir yolu yok. Güvenlik sorunları var ve bu çok aptalca," diye tersledi.

"O zaman iyi günler, ben kendi başıma gidiyorum," dedi Jennifer ve kapıya doğru döndü. Günü onunla geçirmeyi tercih ederdi ama son söylediğinden vazgeçmeyi reddetti.

"Tamam, şoförden vazgeçeriz ama bize iki güvenlik görevlisinin eşlik etmesi konusunda ısrar ediyorum. Onların orada olduğunu bile bilmeyeceksin. Benimle gelsen de gelmesen de korumalar gelecek," dedi bir kez daha hayal kırıklığı içinde nefes alıp verirken ve elini saçlarında gezdirirken. Onun yanında saçlarını çok karıştırdığını fark etti. Onun derisinin altına girmekten hoşlandığını fark etti. Kendisini daha önce hiç hissetmediği bir şekilde güçlü hissetmesini sağlıyordu.

"Tamam, gitsek iyi olacak o zaman," dedi ve kapıyı açıp dışarı fırlamadan önce ona kocaman bir gülümseme gönderdi. Adam hızla ona yetişti ve kolunu onun koluna doladı. Haklıydı, çok soğuk sokaklara adım attıklarında güvenlik görevlilerini çabucak unuttu. O kadar heyecanlıydı ki kollarını açıp dönmeye başladı ve birkaç kişinin dönüp ona misket kaybetmiş gibi bakmasına neden oldu.

Hemen metroyu buldular ve Viyana Şehir Merkezi'ne gittiler. Jennifer neredeyse koltuğunda zıplıyordu ve yanındaki Trenton'ın huysuzluğunu kabul etmeyi reddediyordu. Metroya binmekten hoşlanmıyor gibi görünüyordu. O bunu heyecan verici buluyordu. Gerçek yerlileri görmek için harika bir yer olduğunu biliyordu.

"Buranın ne kadar harika bir yer olduğunu görüyorsunuz, aslında birbirlerine güveniyorlar. Bir şey çalmayacağınızı biliyorlar ve sizi dışarıda bırakmak zorunda kalmıyorlar," diyerek metronun onur sistemine işaret etti. Onları dışarıda tutmak için turnikeler yoktu, sadece biletinizi alıyor ve tramvaya biniyordunuz. Eğer biri gelip biletinizi görmek isterse ve biletiniz yoksa, bunun ciddi sonuçları olurdu, ancak her yolculukta sormazlardı ve dürüst olmayan bir kişi bu riski alabilirdi.

Trenton Jennifer'ın coşkusuna karşı koymakta zorlanıyordu. En basit şeylerden bile heyecan duyuyordu ve metroda yolculuk etmekten pek mutlu olmasa da onunla birlikte olmaktan memnundu ve onun neşesinin bulaşıcı olduğunu fark etmişti. Yanından geçtikleri herkese gülümsüyordu ve onlar da hemen gülümseyerek karşılık veriyordu. Onun gözünün önünden ayrılmasına izin vermemeye karar verdiği için memnundu, yoksa çok zeki bir yerli adam tarafından kaçırılabilirdi.

"Oh, burası bizim durağımız," dedi ve kapıdan çıkmak için ayağa fırladı. Adamın onun elini tutacak zamanı bile olmamıştı. Omzunun üzerinden korumalarına baktı ve onlara bıkkın bir bakış attı. Dudaklarını düzeltmeden önce içlerinden biri gülümsemeye cüret etti.

Trenton, ayakları üzerinde bir kasırgaya benzeyen bir kadın tarafından bir yerden bir yere götürülmesini izlemenin muhafızları için muhtemelen bir zevk olduğunu biliyordu. Jennifer'ın peşinden gitmeden önce onlara bir kez daha ters ters baktı. O

Arkasında bir kıkırdama duydu ve bunun muhafızlarından biri olmasının mümkün olmadığını düşündü - buna cesaret edemezlerdi.

Metrodan çıktıklarında Jennifer, "Burası Viyana'daki en büyük Noel Pazarı, Madge bana bundan bahsetti, o yüzden acele edin, hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum," dedi. Her türlü standın bulunduğu devasa bir açık hava pazarı vardı.

"Burası Rathaus Noel Pazarı ve diğerlerinden yaklaşık bir hafta önce açılıyor. Bana bir Punsch standına gitmemi ve eve götürmek için özel bir hatıra kupası alabileceğimi söyledi" dedi.

"Neden kupalardan birini eve götürmem gerekiyor ki?"

"Çünkü yolculuğu hatırlamak için bir şey," diye cevap verdi. İkisine de birer sıcak içecek ısmarladı; bu içecek, günü atlatmak için umutsuzca ihtiyaç duyduğu alkolün etkisini taşıyordu. Minik depozito için geri vermek yerine itaatkâr bir şekilde kupasını sakladı. Bir takım alabilmesi için kupayı ona vermişti.

Adam kupayı uzattığında, kadın sanki gerçek bir hazineymiş gibi davrandı. Elmas bile vermişti ama çok daha az takdir görmüştü. Bu kadar basit bir şeyin onu nasıl bu kadar heyecanlandırabildiğini anlayamıyordu. Onun coşkusundan hoşlandığını fark etti.

Onu bir yerden bir yere sürüklemeye başladı ve şaşırtıcı bir şekilde eğleniyordu. O kadar mutluydu ki bunu ondan anlamamak imkânsızdı. Pazarda çeşitli yiyecekler ve el sanatları stantları vardı ve o her birine uğramaya kararlı görünüyordu.

Noel süsleri, mumlar, oyuncaklar, yiyecekler ve eldivenler satın aldı. Ona evdeki insanlar için çok sayıda hediyelik eşya alması gerektiğini söyledi. Çok büyük miktarda para harcamıyordu ama kısa süre sonra birkaç büyük çuval taşıyordu. Güvenlik görevlilerine baktı ve yaklaştıklarında onları teslim etti. Kadın itiraz edecekti ama adam eşyaların arabada güvende olacakları bir yerde saklanacağını söyledi ve bu onu yatıştırmış görünüyordu.

Pazarın yorgunluğunu atmaya başlamıştı ve onu çıkışa doğru yönlendirmeye başladı. Tabii ki, dallarından paketler sarkan ve binlerce parlak ışıkla birlikte caddeleri kaplayan ağaçlara bakıp hayranlıkla bakması gerekiyordu. Onu Noel sabahı bir çocuk olarak görmeyi çok isterdi. Onun da büyük olasılıkla hâlâ aynı şekilde heyecanlandığını düşünüyordu.

Trenton ona, "Sana hoşuna gideceğini düşündüğüm bir şey göstereceğim," dedi.

"Kulağa harika geliyor," diye kabul etti, onun ziyaret edilecek heyecan verici yerleri herkesten daha iyi bildiğinden emindi.

"Viyana'nın kraliyet ailesi olan ünlü Habsburglar hakkında bir şey biliyor musun?" diye sordu.

"Onlar hakkında hiçbir şey duymadım," dedi ona, daha da heyecanlanmaya başlamıştı. Kraliyet ailesi gibisi yoktu.

"O zaman sana saraylarını göstereyim," dedi ve onu hızla oraya götürdü. Bir tur grubuna katıldı ve onlar odadan odaya geçerken kendini büyülenmiş buldu.

"Normalde en az birkaç ay öncesinden rezervasyon yaptırmanız gerekir ama benim bazı bağlantılarım var," dedi ukala gülümsemesiyle. Bir kez olsun onun zenginliğine minnettardı, çünkü sarayı kaçırmak istemezdi.

"Bu çok harika, teşekkür ederim," dedi etrafına hayranlıkla bakarak.

İspanyol Binicilik Okulu'ndan Lipizzaner Atları'nın gösterisini izlediler ve atları kullanmadaki hassasiyetleri ve kolaylıkları onu büyüledi. Daha sonra arkalarına yaslanıp, başlangıçta kraliyet ailesini eğlendirmek için kişisel olarak seçilen saray müzisyenlerinden oluşan bir topluluk olarak başlayan Viyana Boys korosunu dinlediler.

Jennifer sanki zamanda geri gitmiş ve kraliyet sarayında oturup eğleniyormuş gibi hissetti. Bu olağanüstü bir şeydi ve onu eski günlerine geri götürdü.

Çocukken, beyaz atlı prensi tarafından kurtarılmak üzere olan güzel bir prenses olmayı dilerdi. Trenton'a baktı ve onun atının üzerinde büyüleyici bir prens olacağını düşündü. Vücudundan geçen ürpertiye bastıramadı. Adamın sanatçılara odaklanmış olmasına minnettardı, çünkü kalbinin gözlerinde olması gerektiğini biliyordu.

İnanılmaz bir mimariye sahip olan Ulusal Kütüphaneye girdiler. Odada dolaşırken gördüğü çarpıcı detaylar karşısında hayrete düştü. Odadaki kitapların yaşları onu hayrete düşürmüştü. Böylesine önemli bir yerde çok fazla tarih vardı ve kütüphanede haftalarca, hatta aylarca kamp yapmaktan mutlu olacağını biliyordu.

Yerden tavana kadar uzanan raflarda, bazıları on altıncı yüzyılın başlarına tarihlenen deri ciltli kitaplar vardı. Paha biçilmez kitapların arasında, bazıları devasa, bazıları sade, tarihi küreler, heykeller ve paha biçilmez tablolar gibi kusursuz sanat eserleri yer alıyordu.

Gün hızla akıp gidiyordu ve sanki hiçbir şey görmemiş gibi hissediyordu. Onu hemen kraliyet çatal bıçak takımı ve porselenleriyle dolu Porselen ve Gümüş Müzesi'ne götürdü. Sergilenen çeşitli parçalara bakarken kraliyet ailesinin bu tabaklardan yemek yediğini, bu çatal ve kaşıkları kullandığını fark etti. Bu kadar narin eşyaların yıllar boyunca nasıl hayatta kalabildiğini hayal bile edemiyordu.

"Her şey çok olağanüstü," diye fısıldadı Trenton'a. Trenton her şeye onun gözleriyle baktı ve gülümsemek zorunda kaldı. Zenginliğe ve güzel şeylere o kadar alışmıştı ki, önündeki hazineleri takdir etmekte zorlanıyordu ama onun gözünden bakınca her şey farklıydı.

Günün bitmesini istemediğini fark etti. Onun mutluluğu içinde bir şeyler yapıyordu ve kendini uzak tutmaya çalıştı. Kendini sadece turist rehberliği yaptığına ikna etmeye çalışıyordu, böylece o gece daha sonra minnettar olacaktı, ama ona seksle ilgisi olmayan şekillerde aşık olduğunu biliyordu.

Büyüleyiciydi, hayat doluydu, ailesine sadıktı ve çok tutkuluydu. Zihninde onun erdemlerini sıralarken başını salladı. Bunun sadece romantik bir şehir olan Viyana'dan kaynaklandığına emindi ve eve döndüklerinde tekrar sağlıklı düşünebilecekti.

"Kraliyet Hazinesi'ni görmek istiyorsan acele etmeliyiz," dedi ona, kadın karmaşık bir porselenin üzerinde oyalanırken.

"Oh, bunu kesinlikle görmek istiyorum," dedi ve elini bir kez daha kendi elinin içine aldığı anda itiraz etmeye bile çalışmadı. İlerleme kaydettiğini fark edince gülümsedi.

Kraliyet Hazinesini gezdiler ve Jennifer ailenin mücevherlerini ve hatta Kral ya da Kraliçe olarak ta giydikleri törende giydikleri ta giyme cübbelerini gördü. Jennifer cübbeleri çok çarpıcı buldu ve hala harika durumda olduklarına inanamadı.

Taların büyüklüğü onu aşırtmıştı. En sevdiği prenses filmlerinde gördüklerine hiç benzemiyorlardı. Büyük altın parçalardı, devasa mücevherlerle süslenmişlerdi ve bir kol ve bir bacağı mal olduklarından emindi, ama o küçük, ışıltılı elmaslarla narin bir ta takmayı tercih ederdi. Taların ağırlığının Kral ve Kraliçe'ye kesinlikle baş ağrısı vereceğini düşünüyordu.

Trenton'ın kaşlarını kaldırarak ona bakmasına neden olan bir kıkırdama çıkardı. Başını salladı ve tekrar vitrinlere doğru döndü. Paslanmış bir çivinin olduğu bir tanesine geldiler ve tabelayı okudu.

"Oh, şuna bak - İsa'nın armihından bir çivi olduğu yazıyor. Sence doğru mu?" diye sordu ona.

"Bence kesinlikle doğru olabilir," diye teklif etti ve elini saygıyla çantanın üzerinde gezdirirken onu çarpıcı bir gülümsemeyle ödüllendirdi. Adam paslanmış elik parçasına baktı ve bunu onun kadar heyecan verici bulmaya çalıştı ama bunu daha önce defalarca görmüştü. Keşke bu turu ilk kez onunla birlikte yapsaydım diye düşündü. Onun için tamamen farklı bir deneyim olacağını biliyordu.

Hazine'den çıktıklarında midesi yüksek sesle guruldadı ve Trenton kahkahalarla güldü. Kız biraz dehşete düşmüş bir halde ona baktı. Aç olduğunu fark etmemişti bile ama birden açlıktan ölüyordu ve yaptıkları onca yürüyüşten sonra kocaman bir tabak yemekten başka bir şey istemiyordu.

Trenton bir telefon görüşmesi yaptı ve birkaç dakika içinde bir araba geldi. Jennifer onunla tartışmayı düşündü ama ayakları ağrıyordu ve açlıktan ölmek üzereydi. Trenton sanki tartışmayı bekliyormuş gibi ona baktı, o da kendini bıraktı ve arka koltuğa kaydı. Trenton'ın çıkardığı iç çekişi özlemişti. Kendisi de yorgundu ve en azından yemek yiyene kadar büyük bir tartışmaya girecek gibi hissetmiyordu.

"Seni Viyana'nın en sevdiği yerlerden birine götüreceğim," dedi ona.

"Kulağa harika geliyor. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Buraya geldiğimizden beri sadece otelde yemek yediğime inanamıyorum. Beni yanlış anlamayın, yemekler harika ama yerel kültürü deneyimlemek güzel ve bunu bir otel odasından yapamazsınız" dedi.

"Anlıyorum ve senin turistçilik oynaman için vaktimiz olmasına sevindim," dedi kıkırdarak. Araba onları Plachutta'ya bıraktı. Mekan kalabalıktı ama adam onlara bir masa ayarlamakta hiç zorlanmadı ve saniyeler içinde masalarına bir garson geldi. İç geçirdi ve paranın kesinlikle güce eşit olduğunu bir kez daha düşündü.

"Tafelspitz'i deneyin, Avusturya'nın en meşhur yemeklerinden biridir ve burası onu diğerlerinden daha iyi yapar" dedi. Ne istediğini bilmediği ve menüyü de anlamadığı için sipariş vermesine izin verdi.

Yemek, kemikten düşecek kadar yumuşak bir sığır eti ile harikaydı ve lezzetli bir et suyu içinde bir dizi sebze ile çevriliydi. Yemek, kızarmış patates, lezzetli sıcak ekmek ve farklı soslarla birlikte geldi.

Yemeklerini bitirdiklerinde midesi yarılacaktı gibi hissetti, o kadar doluydu ki, ama bir şekilde çökmekte olan tatlıdan birkaç ısırık almayı başardı. Adam hesabı ödeyip onu arabaya geri götürdüğünde, ayakta uyuyakalmıştı.

Gün heyecan verici ama yorucuydu ve odaya nasıl döneceğini bilmiyordu. Trenton'ı yavaşça asansöre kadar takip etti ve o otel odasının kapısını açarken ayaklarının üzerinde sallandı.

Trenton Jennifer'ın yüzüne bir kez baktı ve o gece onu yatağına alamayacağını anladı. Bırakın sevişecek enerjiye sahip olmayı, gözlerini bile açık tutamıyordu. Ertesi gün ajandalarına çok fazla şey koymadıklarından emin olmalıydı, çünkü soğuk bir duştan başka bir şey olmadan bir gece daha geçiremezdi.

Onun t ke leyerek odasına girmesini izledi ve en azından yatağına ulaştığından emin olmak için birkaç dakika içinde onu kontrol etmeye karar verdi. O da çok yorgundu ama bunun şimdiye kadar çıktığı en iyi randevu olduğunu fark etti. O kadar samimi ve hayat doluydu ki, onun gözünden gördüğü şeyler, etrafında olmaya alışık olduğu bıkkın insanlardan çok daha iyiydi.

Bir duble burbon içti, Jennifer'ı kontrol etti ve sonra kendi yatağına girmeden önce uzun, soğuk bir duş aldı. Gözleri kapandığında şaşır ı - en az onun kadar yorgundu. Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Jennifer uyandı ve yataktan fırladı. Viyana şehrinde turist olarak geçireceğı ikinci güne başlamak için sabırsızlanıyordu. Nerede olduklarını bilmiyordu.

gidiyordu ama harika olacağını biliyordu. Çabucak duş aldı, giyindi ve sonra neredeyse koşarak yemek alanına gitti.

Trenton çoktan oturmuş kahvesini içiyordu ve hoşbeş etmek için bile durmadı. Kahvaltısını ne kadar çabuk bitirirse, o kadar çabuk sokağa çıkıp şehri daha fazla keşfedebilirdi.

"Aslında yavaşlayabilirsin, iyi bir kahvaltı yaparsan hiçbir şey kaybolmaz," dedi Trenton ona yiyecekleri yığarken. Kız ona heyecanlı bir çocuk gibi sıırttı.

"Tekrar dışarı çıkmak için sabırsızlanıyorum. Görecek daha çok şey var," dedi ve sonra kahvaltısının geri kalanını boğazına tıktı ve ceketini almak için ayağa fırladı. "Bugün nereye gidiyoruz?"

"Seni Schonbrunn Sarayı'na götüreceğimi düşündüm. Şehrin dışında ve kraliyet ailesinin yazları ikamet ettiğı yer," dedi ve bu da ona tam bir gülümseme daha kazandırdı.

"Kulağı harika geliyor, hadi gidelim," dedi ve ona kalkıp onu takip etmekten ya da geride kalmaktan başka seçenek bırakmadı. Oraya gitmeye çok hevesli olduğu için pes etti ve şoförün onları mekâna götürmesine izin verdi.

Bir güzel odadan diğerine yürüdüler ve tur rehberinin kraliyet ailesi hakkında anlattıklarını dinlediler. Joseph Franz ve karısı hakkında konuştular.

Elizabeth - dünya tarafından Sissi olarak bilinir. Evlilikleri siyasi bir birlikteliktir ve bu durum Jennifer'ı üzmüştü.

"Ülkemi daha iyi hale getirmek için ya da ailem bana mecbur olduğumu söylediği için biriyle evlenmek zorunda olduğumu hayal bile edemiyorum," dedi. Onun saflığı karşısında şaşırmıştı ama şaşırmaması gerekirdi.

"Evlilikler, diğer kişinin evliliğe ne katabileceği ile ilgilidir" dedi.

"Bu doğru değil. Bu çağda bile hâlâ mantık evlilikleri olduğunu biliyorum ama çoğu aşk ve tutku için evleniyor, olması gerektiği gibi," dedi inatla.

"O naif dünyanda öyle düşünmek istiyorsan," dedi alaycı bir gülümsemeyle. Ona ters ters baktı ama karamsarlığının gününü mahvetmesine izin vermemeye karar verdi.

Manzaralardan ürkütücü sahnelere ve basit sanat eserlerine kadar her şeyi tasvir eden güzel tavanlara bakarak odalarda yürümeye devam ettiler. Her şey mükemmeldi ve onun tekrar tekrar nefesini kesmesine neden oldu.

Aynalarla dolu odaya girdiklerinde, zevkle etrafında döndü ve aynı anda her yere bakmaya çalıştı. Bir kraliyet balosunun devam ettiğini ve bir prensin kolunda odanın içinde döndüğünü hayal edebiliyordu. Arka planda yumuşak bir müzik çalıyordu ve Trenton onu kollarına aldığı anda Jennifer şaşırdı.

Adam onu odanın içinde kolayca yapılabilecek bir dansla döndürürken diğer konukların bazılarının kıkırdadığını duydu. Onun gözlerine baktı ve odadaki diğer herkesi çabucak unuttu.

Dans etmeye devam ettiler ve kız sanki ayakları yere değmiyormuş gibi hissetti. Adam onu sıkıca kendine doğru çekti ve adam kalçalarını onunkilere bastırdıkça ve ona karşı duyduğu bariz arzuyu hissettikçe nefesini içine çekti. O anın samimiyetiyle yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu ve adamın başı onunkine doğru inerken tek düşüncesi kaçınılmaz bağlarıydı.

Trenton dudaklarını nazik bir öpücükle onunkilere dokundurdu ve bu öpücük hızla ısındı. Elleri onu kendisine doğru daha da sıkı çekti. Bu paha biçilmez an dışında her şeyi bir kenara bıraktı.

Trenton'ın başını geriye atmasına neden olan bir boğaz temizleme sesi duyuldu. Jennifer neden durduğunu öğrenmek istercesine sisler içinde ona bakarken, gerçeklik yavaş yavaş içine sızmaya başladı. Etrafındaki gülümseyen yüzlere baktı ve davranışından dolayı utandı. Bu kadar çok yabancının önünde kendini bu şekilde bıraktığına inanamıyordu.

Bayanlardan biri, "Siz ikiniz çok romantiksiniz - balayında olmalısınız," dedikten sonra kocasına vurdu ve Trenton kıkırdadı. Zavallı adam için biraz üzülüğünü hissetti. Jennifer başını onun göğsüne gömmüştü ve yüzündeki sıcaklığı giysilerinin arasından hissedebiliyordu.

"Birbirimize doyamıyoruz," dedi ve Jennifer'ın başını kaldırıp ona dik dik bakması daha da gülmesine neden oldu. "Hadi canım, turu geciktiriyoruz," dedi ve kolunu omzuna atıp onu grubun peşinden sürükledi.

Jennifer bu durum karşısında o kadar şaşırmıştı ki, başka bir şey söylemeden adamın kendisini grubun arkasından götürmesine izin verdi. Onun kollarına sarılmaktan hoşlandığını fark etti ve birkaç dakikalığına balayına çıkan bir çiftmiş gibi davranmasına izin verdi. Bu kurgusal hayali ne kadar arzuladığı onu korkutmuştu.

Saray duvarlarının dışına çıktılar ve yere düşmeye başlayan hafif kar örtüsü onu çok sevindirdi. Tüm alanı büyümlü bir harikalar diyarına çevirmişti ve her şeyin nefes kesici güzelliğı karşısında gözlerinin yaşardığını hissetti. Kışın orada oldukları için minnettardı, her ne kadar yazın da her yerde açan çiçeklerle aynı derecede muhteşem olduğundan emin olsa da.

Sarayın önünde bir Noel pazarı daha kurulmuştu ve Jennifer tüm ev yapımı el sanatları ve hediyeleri inceleyebilmek için Trenton'dan uzaklaştı.

Trenton onları arabaya yüklenmesi için teslim edene kadar bir kez daha satın aldıklarıyla onun kollarını doldurdu.

Küçük bir lokantada romantik bir öğle yemeğı yediler, yemekler enfesti ve kız kendini sık sık gülerken buldu. Oda zar zor aydınlatılmıştı ve dumanlıydı,

Çünkü sigara içilen ve içilmeyen bölüm sadece bir masaydı. Her şey Amerika'dakinden çok farklıydı.

Elleri birbirine değdiğinde Trenton'a aşık olduğunu fark etti. Geri çekildi ve Trenton'ın kaşları onun anında geri çekilmesiyle soru sorarcasına kalktı. Onun neden geri çekildiğini anlamayacağını biliyordu ama nasıl hissettiğini bilmesine izin veremezdi.

Bunun büyük olasılıkla yabancı bir ülkede olmanın ve onunla bu kadar çok yalnız zaman geçirmenin büyüğü olduğunu ve ofislerine döndüklerinde her şeyin normal yabancılaştırmalarına geri döneceğini biliyordu, ama o anda onu hiç kimseyi istemediği kadar çok istiyordu.

Kafeden ayrıldılar ve şehri biraz daha gezdiler ama hiçbirisi saraylar ve kraliyet ailelerinin tarihiyle kıyaslanamazdı. Birçok dükkâna girdi ve sonunda tüm aldıklarından memnun kaldı. Ofisteki herkes için bir şeyler ve Molly için de pek çok farklı eşya almıştı. Hediye vermeyi çok severdi ve kendisi için bir şey alma ihtiyacı hissetmezdi. Kendisine bir şey verilmesindenense vermeyi tercih ederdi.

Otele erken döndüler. Bir gece önce yaptıkları yürüyüşün neredeyse tamamını yapmadıkları için yorgun olmaktan çok uzaktı ve şehre geri dönmek istiyordu. Bütün gece Trenton'la kalamayacağını ve vücudundaki ağrıyı dindirmesi için ona yalvaramayacağını biliyordu.

"Bir saat kadar dinlen ve sonra bu gece için giyin. Yatağının üzerinde yeni bir elbise bulacaksın. Bu gece seni özel bir yere götüreceğim," dedi

Trenton, kendi odasında kaybolmadan önce.

Birkaç dakika öylece durdu, adamın onun emrine atlayacağını düşünecek kadar kibirli olmasına sinirlenmişti ama kimi kandırıyordu ki, şehre inmek istiyordu. Giyinip süslenme düşüncesi daha da iyiydi.

Onu korkutan şey onunla çıkmak istemesiydi. Bu büyüünün çoğunun Trenton'la geçirdiği zamandan kaynaklandığını biliyordu. Adam cazibesini nasıl kullanacağını biliyordu ve kız da ona hızla ve sert bir şekilde kapılıyordu.

Odasına girdi ve yatağının üzerinde duran elbiseyi görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Hayatında gördüğü en çarpıcı elbiseydi bu. Parıldayan mavi bir ipekti, hem önden hem de arkadan cüretkâr bir şekilde aşağıya doğru iniyordu ve sanki vücudundan aşağıya bir şelale gibi akacakmış gibi görünüyordu.

Yumuşak malzemeyi okşadı, giymek bir yana dokunmaya bile korkuyordu. Bu ürünün bir ayda kazandığından daha pahalı olduğuna emindi. Yanında, sanki bağcıklarında gerçek elmaslar parlıyormuş gibi görünen göz alıcı bir çift topuklu ayakkabı duruyordu. Daha önce hiç bu kadar güzel bir çifte sahip olmamıştı ve onları giymek istiyordu.

Kendi kendine bu kıyafeti bir gece giyeceğini ve bir kez olsun prenses gibi hissedeceğini söyledi. Sonra onları ona geri verecekti. Satın alınmış bir

kadın olmayacaktı.

ve ona gecenin normal randevuları gibi bitmeyeceğini söyleyecekti. Bu düşünce midesine pek iyi oturmadı ama güçlü kalması gerekiyordu. Yüksek fiyatlı bir telekız olamazdı.

Lüks banyoya yöneldi ve orada enfes bir köpük banyosuna girerek endişelerinin akıp gitmesine izin verdi. Akşam olacaklar için heyecanını bastırmaya çalıştı ama bunu yapmak zordu. Banyoda ve hazırlanırken acele etmemek için kendini zorladı.

Elbiseyi vücudunun üzerinde kaydırduğunda ve elbise sanki teninin bir parçasıymış gibi ona yapıştığında, iç çekişini kontrol edemedi. Ah, bu güzel elbise gibi giysiler giymeye ne kadar da alışabilirdi. Aynaya doğru döndü ve kendini tanımakta zorlandı. Bunun kesinlikle iyi bir şey olduğunu düşündü.

Yedinci Bölüm

Trenton odasından çıkan Jennifer'ı görünce nefesini tuttu. Bu elbiseyi yolculuklarından birkaç hafta önce bir defilede görmüş ve onun için dikildiğini anlamıştı. Ona ne zaman hediye edeceğini bilmediği için elbiseyi hemen satın almıştı ama ondan başka kimsenin giyemeyeceğini biliyordu. Haklıydı da.

Elbise vücudunun üzerinden akıyor, tatlı vücudunun her mükemmelliğini vurguluyordu. Bir erkeğin dokunuşu için yalvaran, onun dokunuşu için yalvaran güzel yuvarlak göğüsleri vardı ve ince beli ve yuvarlak kalçaları seks çılgınlıkları atıyordu.

Elbisenin önden aşağıya doğru indiğini ve arkadan da cüretkâr bir şekilde aşağıya indiğini biliyordu ve onu dans pistine çekip ellerini çıplak teninde gezdirmek için sabırsızlanıyordu.

Askılı topuklu ayakkabılar bacaklarını sonsuza kadar uzatıyormuş gibi gösteriyordu ve kafasında onların sırtına dolandığını hayal ediyordu. Daha sonra onunla sevişirken ayakkabılarını çıkarmamayı düşünüyordu. Ona o kadar çok ihtiyacı vardı ki vücudu sürekli bir uyarılma halindeydi ve rahatsız edici bir şekilde yer değiştirdi.

Göz kamaştırıcıydı ve onu daha da çekici kılan şey, görünüşünün gücünün farkında olmamasıydı. Adam onu yavaşça incelerken alt dudağını ısıırıyordu ve gözlerindeki gergin bakış, onun onaylayıp onaylamadığını bilmediğini söylüyordu. Kendi güzelliğinin nasıl farkına varamadığını anlayamıyordu.

Kadınların hangi varlıklarını sergileyeceklerini ve bir erkeği nasıl mutlu edeceklerini çok iyi bilmelerine alışkındı. Oyunlarını oynamakta iyiydiler ve sevgililerinden alabileceklerinin en fazlasını nasıl alacaklarını biliyorlardı. Trenton, Jennifer'ın hayatında hiç bu oyunlardan birini oynamadığını hissediyordu.

"Bu gece sadece elbiseyi ve ayakkabıları giyiyorum. Eminim onlar benim için çok pahalıdır," dedi adam ona bakmaya devam ederken. Nedense kadının bu ifadesi onu çileden çıkarmıştı. Aslında elbiseyi ve ayakkabıları onun için seçmişti ve bir hediyenin yüzüne geri fırlatılmasından hoşlanmıyordu.

"Üzgünüm ama onlar senin. Bu renk tenime hiç yakışmıyor," dedi alaycı bir tonla ve kaşlarını kaldırarak. Bir süre ona ters ters baktıktan sonra arkasını

döndü ve ceketini almak için eğildi. Adam neredeyse

yuvarlak poposunu bu kadar yakından görünce kalp krizi geçirdi. Elini uzatıp onu yakalamamak için önündeki sandalyeyi tutmak zorunda kaldı.

Kız çok güzeldi ve adam onu bu güzel şehirde göstermek istiyordu. Onu yatağa götürmesi ikisini de çok daha fazla tatmin edecekti ama baştan çıkarma işini henüz bitirmemişti. Bu gece onun her zaman hatırlayacağı bir şey olacaktı.

"Tartışmaya açık değil. Giymen için birkaç aksesuarım da var," dedi ona, öfkesini kontrol altına aldığı anda.

Öne doğru yürüdü ve içinde göz alıcı bir safir ve pırlanta kolye ile uyumlu küpeler bulunan çantayı açtı. Gözleri irileşti ve şok içinde aşağıya bakarken nabzının boynunda gözle görülür bir şekilde attığını görebiliyordu.

Kız itiraz etmeye vakit bulamadan, adam kızın vücudunu çevirdi ve kolyeyi taktı.

Elini boğazına dayadı ve orada duran soğuk safir ve elmasları hissetti. Onun tepkisi hoşuna gidiyordu. Kadınların bir hediye sunulduğunda bu kadar mütevazı olmalarına alışık değildi. Şaşırması gibi yaparlardı ama açgözlülükleri gözlerinden kolayca okunurdu.

"Bunu takamam. Ya kırılırsa ya da bir şekilde kaybedersem? O küpeleri takmamın imkanı yok. Kaç çift kaybettiğimi biliyor musun?" dedi ve bir adım geri çekildi.

Sanki avıymış gibi, duvara yaslanana kadar onu takip etti. Saçları başında seksi bir düğümle toplanmıştı, bazı teller yüzünü çerçeveliyordu, böylece narin kulak memelerine kolayca erişebiliyordu. Başka bir şey söylemeden kutudan sarkan küpeleri aldı ve önce birini sonra diğerini kulak memelerine taktı.

Elleri titrerken ona ters ters baktı. Küpelerin özel bir tokası vardı, bu yüzden kaybetmek zordu ve nasıl yapacağını bulamayınca hayal kırıklığına uğramadan önce onları çıkarmaya çalıştığını gördü.

"Bunları giymek istemediğimi söyledim."

"Onları kabul et - elbisenle uyumlu oldukları için çarpıcı görünüyorsun. Onları nasıl çıkaracağını bile bulamıyorsan, nasıl kaybedeceksin?" diye sordu. Kadın bir kez daha ters ters baktı ama sonunda takıları çıkarmaya çalışmaktan vazgeçti.

"Eh, bütün gece stresli olacağım, çıkacaklar," dedi öfkeyle.

"Sana göz kulak olacağım," dedi kahkahalar atarak.

"Peki, şimdilik onları giyeceğim, ama sadece gitmek istediğim ve zaman kaybettiğimiz için," diye kabul etti ve kapıya doğru yürüdü. Gitmek istiyordu, Trenton'la ne giyip giymeyeceği konusunda tartışmak değil.

"Bana uyar," dedi, kızın bu kadar inatçı olmasına biraz sinirlenmişti. Kızın açgözlü olmaması hoşuna gitmişti ama ona güzel şeyler almak için zaman harcamıştı ve bu durumdan biraz daha memnun olup daha az hırçın davranabilirdi.

Onu odadan çıkarıp başka bir güzel restorana götürdü ve burada bir kez daha yemek siparişi verdi. Tek isteği daha önce yediklerinden farklı bir şeyler denemektir. Ayrılmak zorunda kalmadan önce mümkün olduğunca çok sayıda yerel favoriye denemek istiyordu ve henüz hemen sevmediği bir şey bulamamıştı.

Gecenin en önemli olayı, onu Mozart ve Strauss'un sahne aldığı bir konsere götürmesiydi. İlk set sadece Mozart'ın besteleriydi ve o kadar güzeldi ki gözleri doldu ve taşı. Trenton ona mendil vermek için oradaydı ama o müziğin büyüüne o kadar kapılmıştı ki teşekkür edecek kadar bile başını çeviremedi ve mendili alıp gözlerini ve burnunu sildi.

Müzisyenler ve bale dansçılarının yanı sıra sahne alan bir solist de büyüye katkıda bulundu. Güzel bir opera sanatçısı

Sesinde çok fazla güç vardı ve oda onun sözleriyle yankılandı. Ara çok erken geldi ve endişeli gözlerle Trenton'a döndü.

"Bu kadar çabuk geçtiğine inanamıyorum. Umarım ikinci yarı daha uzun sürer."

"Kesinlikle harika bir şov, ancak Amerika'da aynı kalitede çok sayıda şov var" dedi.

"Daha önce hiç böyle bir gösteriye katılmamıştım. Elbette duymuştum ama katılacak biri olacağımı hiç düşünmemiştim. Bunların zenginler ve ünlüler için olduğunu sanıyordum ve aslında böylesine saf bir güzellikten ziyade görülmekle ilgili olduklarını düşünüyordum," dedi.

Biraz rahatsız bir şekilde arkasına yaslandı. Birçok gösteriye başka bir iş toplantısından başka bir şey olarak katılmamıştı. Görmek ve görülmek için iyi bir yerdi ve sonrasında birçok iş anlaşması yapmıştı. Etrafındaki müzikten ve güzellikten aldığı saf keyif alçakgönüllüydü.

"Eğlenmene sevindim," dedi sonunda ve gözlerindeki ifadeden onun az önce bahsettiği insanlardan biri olduğunu anladı. Onun eleştirilerinin kendisini etkilemesine izin vermemeliydi ama şaşırtıcı bir şekilde etkilemişti.

Gidip ikisine de içecek ve atıştırmalık bir şeyler aldı ve ardından arkasına yaslanıp özel locadaki diğer insanlarla sohbet ederek ikinci yarının başlamasını bekledi. Jennifer Almanca bilmediği için dinledi ama

Şaşırtıcı bir şekilde, konuşmanın dışında bırakılmaktan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Işıklar titredi ve öne doğru döndü, bir kez daha onu ve diğer insanları tamamen dışarıda bırakarak önünde yükselen perdeye odaklandı.

Strauss'un müziği odayı doldurdu ve Jennifer bir kez daha büyüldü. Müziği onu bambaşka bir boyuta taşıdı.

Müzik onu yeni bir dünyaya götürme gücüne sahipti ve bittiğinde gerçekliğe geri döndü. Yanaklarından süzülen gözyaşları ve dudaklarından kaçan sessiz hıçkırıklar onu şaşırtmıştı. Tüm olay o kadar güzeldi ki duygularını kontrol edememişti. Kendini toparlamaya çalışan Trenton'ın yüzündeki şaşkınlık ifadesini görmemişti.

"Sahne arkasına gitmek ister misin?" diye sordu. Kızın gözleri zevkle yuvarlandı. Bu kadar güzel müzik yapan insanlarla tanışabileceğini hiç düşünmemişti. Konuşamadı bile, bu yüzden sadece başını salladı.

Onu bir koridora götürdü ve hızlı bir şekilde onları sahne arkasına götürdü, burada etrafı gülen ve ziyaret eden insanlarla çevriliydi, herkes böyle muhteşem bir performanstan sonra yüksek görünüyordu.

Opera şarkıcılarından biri, çok güzel bir erkek, ona çok ilgi gösteriyordu, Trenton kolunu ona dolayana ve adama bir bakış göndererek kesinlikle alındığını bildirene kadar gerçekten fark etmedi bile. Gecenin ilerleyen saatlerinde, bir kadeh şampanyasını yudumlarken ve kendini yalnız bulmuşken, adam bir kez daha ona yaklaştı.

"Eğer o kaba adamdan kaçmak istiyorsan, seni arka kapıdan gizlice çıkarabilirim," diye öneride bulununca yüzü pembeleşti ve dudaklarından bir kıkırdama kaçtı. Böylesine yetenekli bir adamın onu kendisiyle kaçmak isteyecek kadar çekici bulması gururunu okşamıştı. Sadece Trenton'a onun hiçbir şekilde kendisine ait olmadığını göstermek için bile olsa cazip gelmişti. Aniden arkadan kavrandığında ona göz kamaştırıcı bir gülümseme verdi.

"Kadın kapıldı," dedi Trenton'ın sesi arkadan, kolları kadının beline dolanıp onu sıkıca kendine çekerken. Trenton'ın bu davranışı karşısında şok olmuştu, çünkü daha önce onun bu kadar sahiplenici davrandığını hiç görmemişti. Zaten gerçek bir randevuda da değillerdi. Kız onun çalışanıydı ve adam sadece bir iş gezisinde ona şehri gezdiriyordu.

Ona başka bir şey söylemesi için zaman tanımadı, sadece korumalarının bulunduğu bir kapıya doğru yönlendirdi ve onu dışarıda bekleyen arabasına götürdü. Arabaya bindi, kendini hafif sarhoş ve harika gecedен dolayı tamamen coşkulu hissediyordu. Adamın huysuzluğu bile onun harika ruh haline hiçbir şey yapmamıştı.

"Bu inanılmazdı. Kesinlikle Amerika'daki konserlere gitmem gerekecek. Bu kadar iyi koltuklar bulamayacağımı biliyorum ama lüks localarda ya da arka sırada olmanızın fark edeceğini sanmıyorum. Müzik o kadar güçlü ki tiyatronun en uzak köşelerine kadar ulaşacaktır," dedi ona. Adam, kadının elinin bütün akşam olduğu gibi bir kez daha mücevheri okşadığını fark etti.

Pahalı parçaları daha az umursayabilirdi ve onun hâlâ bu konuda endişelenmesine daha da sinirlenmişti. Onu arabaya doğru çekti ve dudaklarını onunkilere kilitleyerek ikisinin de nefeslerini kesti. Şoför otellerine yanaştı ve adam isteksizce onu bıraktı, en üst kata çıkan uzun asansör yolculuğunda ikisi de tek kelime etmedi.

Odaya girdiler ve kadın ceketini çıkarıp onu bütün akşam rahatsız eden elbisesiyle adamın karşısında bıraktı. Adam ikisine de birer içki doldurdu ve kadınınkini uzattı. Kadın açgözlülükle fincandan yudumladı. Adam kendi içkisini bir dikişte yuttu, sinirleri bozulmuştu.

"Bir başka harika gün için teşekkürler Bay Anderson," dedi ve odasına doğru döndü. Adam şok içinde ona baktı. Neredeyse kaçacaktı, sözleri onu o kadar şaşırtmıştı ki. Sonunda kız kapısından içeri adımını atar atmaz ayağa kalktı ve kız kapıyı kapatıp onu dışarıda bırakmaya fırsat bulamadan arkasından içeri daldı. İçinde bulunduğu ruh haliyle kapıyı zaten kırardı.

"Yaşadığımız son birkaç günden sonra bana nasıl *Bay Anderson* diyebilirsin?" diye bağırdı. Kadın şaşkınlıkla ona baktı ve bir adım geri çekildi. Adam yavaşça onu takip etti, avının gözünün önünden ayrılmasına izin vermedi.

"Sen... sen benim patronumsun," diye kekeledi, adamda yarattığı öfkeyi fark etmiş gibi görünüyordu ve hızla geri çekildi.

Dizleri yatağa çarpana ve gidecek başka yeri kalmayana kadar onu takip etti. Aralarında sadece birkaç santim mesafe kalacak şekilde durduğunda ikisi de derin derin nefes alıyordu.

"Bence resmiyeti çoktan aştık Jennifer ve sen de bunu biliyorsun. Bu sadece senin mesafe yaratmaya çalışma şeklin ve benim bununla işim bitti," diye homurdandı ve ona cevap verme şansı tanımadı. Onu kollarının arasına aldı ve dudaklarını onun dudaklarına yapıştırdı, günlerce süren hayal kırıklığı uzun bir öpücükle bastırılmıştı.

Bir an için onun kollarında şok olmuş bir halde durdu ve sonra vücudu herhangi bir volkanın yapabileceğinden daha büyük bir şekilde patladı. Kollarını adamın boynuna doladı ve onu sahiplendiği kadar tutkulu bir şekilde öptü. Ona doyamıyordu ve önünde çok fazla kıyafet olduğunu fark etti.

Sabah kararından pişmanlık duyabileceğini biliyordu ama artık umurunda değildi. Acıdan yorulmuştu ve kendine yalan söylemekten bıkmıştı. O

onu istiyordu.

Elbisesinin fermuarını açtı ve elbise bir su birikintisi halinde yere düşerek onu kadınlığını örten bir tutam kumaş, çok seksi bir jartiyer kemeri ve topuklu ayakkabılardan başka bir şey olmadan karşısında bıraktı. Elleri ince vücudunda aşağı yukarı koşturdu, yuvarlak kıvrımlarında durdu ve elleriyle onları şekillendirdi.

Kendi elleriyle adamın ceketini çıkardı ve kravatını kopardı. İkisinin de düğmeleriyle uğraşacak sabrı yoktu ve kendi elleri yukarı çıkıp gömleği yırtarak açtı, böylece elleri onun dokunuşunun altında çok pürüzsüz ve sert olan güçlü göğsünü ovuşturabildi.

Parmakları meme uçlarını çevreleyip sıkarak şeklini öğrendiğinde ağzının içinde inledi. Onun tadına bakmak istedi ve başını boynundan aşağı doğru hareket ettirdi, teni de kokusu kadar güzeldi. Daha da eğildi ve sertleşmiş meme ucunu çevreledi, hafifçe ısırdı ve inlemesine neden oldu. Başını tekrar yukarı çekti ve dudaklarını bir başka kavurucu öpücükle tekrar bir araya getirdi.

Uzanıp pantolonunun düğmelerini açtı ve boxer şortuyla birlikte kalçalarından aşağı itti. Küçük eli, yumuşak dokunuşuyla zıplayan ereksiyonunu kavradı. Başparmağını kaygan kafasına sürttü ve adam tekrar ağzına doğru inledi. Adam ondan uzaklaştı,

Durmazsa eline boşalacağını biliyordu. Onun sıcak kıvrımlarına gömülmeye ihtiyacı vardı ve onu okşamaya devam ederse daha fazla dayanamayacağını biliyordu.

Onu yatağa fırlattı, hızla peşinden gitti ve dilini boğazının pürüzsüz sütununda gezdirdi. Kızın tadı çilek ve tarif edemediği başka bir şeydi. Göğüslerinin gür tepeciklerine ulaşması uzun sürmedi ve sertleşmiş meme ucunu hızla ağzına alarak sırtının yataktan kalkmasına ve kendini yüzüne doğru daha sert itmesine neden oldu.

Göğüslerini avuçladı, ağzıyla ve elleriyle masaj yaparak zevkle haykırmasını sağladı. Sonra ağzını düz karnından aşağıya doğru gezdirdi, göbeğindeki küçük çukurun etrafında dolaştı, vücudunun hissini sevdi. Son olarak, onun en kutsal yerine doğru ilerledi, kalçalarını elleriyle kavradı ve yüzünü onun nemli sıcaklığına gömdü.

Kadının ilk tadı, kendi ereksiyonunun acı verici bir şekilde zıplamasına neden oldu. Kadının zevk iniltileri onu neredeyse uçurumun kenarına getiriyordu. Dilini pembe kıvrımlarında gezdirdi, sonra sertleşmiş aletini ağzına aldı, onu tattı ve başka hiçbir kadını tatmin etmekten zevk almadığı bir şekilde onu tatmin etti.

"Lütfen Trenton," diye yalvardı parmaklarını onun saçlarında gezdirerek. Onun neye ihtiyacı olduğunu biliyordu, çünkü kendisinin de aynı derecede ihtiyacı vardı. Parmaklarını

parmaklarını onun içinde gezdiriyor, ıslaklığı karşısında dişlerini gıcırdatıyordu. Onun için fazlasıyla hazırды.

Yavaşça vücuduna doğru ilerledi, dudaklarını bir kez daha kıvrımları boyunca takip etti, ta ki ağzı ikisinin de nefesini kesecek kadar büyük bir açıklıkla tekrar onunkini alana kadar. Kalçalarını kavradı ve kolay erişimi için onu iyice açtı.

Daha fazla dürtülmeye ihtiyacı yoktu, bacakları adamın sırtına dolandı ve adam hızlı bir hamleyle tamamen içine gömülürken başı coşkuyla geriye yuvarlandı. Kenara o kadar yakındı ki, adam çekilip tekrar içine battığında yatakta sarsıldı ve patlama hassas vücudunu parçaladığında haykırdı.

Orgazmı onu parçalamaya devam ederken şok içinde ona baktı, zevkinin gücüyle vücudunu tekrar tekrar kavradı. Bu onu uçuruma sürüklemek yerine, kadının zevki onu sakinleştiriyor gibiydi. Hareketlerini yavaşlatarak kadının zevkini dışarı çekmesine yardımcı oldu. Vücuduna girip çıkıyor, kadının sıcaklığının onu sıkıca kavramasının tadını çıkarıyordu. Titremesi durduğunda ve gözleri açıldığında, hareketlerini hızlandırdı. Yavaşça vücudunun alevlerini bir kez daha okşamaya başladığında ağzı titriyordu.

Kollarını yukarı kaldırdı, vücuduna girip çıkarken göğüslerinin sallanışını izlemek istedi, sürekli olarak sarsılan titremeleri sevdi

vücudunu. Kızarmış ve nefes nefese kalmıştı ve onu içine alırken kendini güçlü ve erkeksi hissediyordu.

Elini ileri uzattı, nemli saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı, parmak uçlarını yüzünün yan tarafına doğru izledi. O kadar samimiydi ki, içinde duyguların kabardığını hissetti. Yavaşça öne doğru eğildi, onu öpmek istiyordu.

Dilini onun şişmiş dudakları boyunca gezdirdi, ağzını yavaşça açmadan önce onun tadına baktı, çünkü vücudu zaten ona açılmıştı. Dilini derinlere çekmeden ve dilini onunkine dolamadan önce ağzına doğru iç çekti.

Dilleri birbirine dolanırken tüm düşüncelerini kaybetti ve son kontrolü de kırıldı. Vücuduna hızla girip çıkmaya başladı ve içine derinlemesine daldı. Sıcaklığın arttığını ve vücudunun gerildiğini hissetti. İkinci orgazmıyla haykırırken vücudu sıkılaştı. Aniden kendi salınımını onun derinliklerine fırlattı ve kalbinin durabileceğini düşündüğü kadar yoğun bir zevkle haykırdı.

Vücuduyla onu kavradı, bacakları sırtına sıkıca sarılmış halde kalırken ondan her son tohumu çekti. Tırnakları omuzlarına saplanmıştı ve her ikisi de dakikalarca titrerken ağzı onun pürüzsüz boynuna yaslanmıştı. Hiç durmayacak gibi görünüyordu ama sonunda vücudu gevşedi ve ona olan tutuşunu bıraktı, anında zayıflamış gibi görünüyordu.

Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adam buna izin vermedi. Onunla işi bitene kadar, artık kendisinden uzaklaşmasına izin vermeyecekti. Sonsuzluğa inanmıyordu ama sahip oldukları şeyin özel olduğunu biliyordu ve onun geri çekilmesine izin vermeyi reddetti.

"Bir daha benden uzaklaşmayacaksın," dedi, çenesini yukarı kaldırdı, böylece ona bakmaktan başka seçeneği yoktu. Adam başını eğip dudaklarını nazik bir öpücükle dudaklarına götürdüğünde, gözleri kızın gözlerinin içine bakıyordu.

Gözlerini kapattı, bu anın çok samimi olduğunu, çok açıkta olduğunu hissediyordu. Ona duyduğu aşkı görmesini istemiyordu. Bu onun sırrıydı ve bunu onunla paylaşamazdı.

Kalçasına vurarak gözlerinin tekrar açılmasına neden oldu ve ona memnuniyetle baktı. Ondan kurtulmak için kıpırdandı, onun üzerinde bu kadar güç sahibi olmasından hoşlanmıyordu.

"Sana söyledim, bir daha benden uzaklaşamayacaksın ve bunda ciddiyydim, bu yüzden benimle savaşmaya çalışmayı bırak," dedi memnun bir gülümsemeyle.

"İşim bitti ve üzerimden kalkmanı istiyorum," dedi, hâlâ adamın üzerinde yattığını düşünerek, olabildiğince kibirli bir sesle

Hâlâ birbirlerine olabilecek en samimi şekilde bağıydılar. Sesinin bu kadar boğuk çıkmasından memnun değildi.

"Şimdi bana yalan söylüyorsun, çünkü kesinlikle işim bitmedi ve vücudunun her santimini hissedebiliyorum. Meme uçların hâlâ sert ve göğsüme sıkıca bastırılmış durumda. Sıcaklığın hala ıslak ve beni sıkıca sarıyor ve nabzın pürüzsüz teninin altında hızla atıyor, tam burada," dedi boynunu ısırırken ve nabzının atlamasına neden oldu.

Jennifer onun üzerinde sahip olduğu güç nedeniyle hem onu hem de kendisini lanetliyordu. Onun altında sarsıldı, uzaklaşmaya çalıştı ve çırpınışları kıvrımlarının içinde sertleşmesine neden oldu. Gözleri, içinde büyüyen adamın verdiği yoğun zevkle yuvarlandı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ve adam bir kez daha içinde hareket etmeye başladığında tüm kontrolünü kaybetti.

"Lanet olsun sana," dedi nefes nefese, adam dudaklarını dudaklarına götürüp onu bir kez daha uçuruma sürüklemekten önce. İşlerini bitirdikten sonra, ki bu uzun bir süre sonraydı, onu kollarıyla sardı ve başını göğsüne yaslayıp kalp atışlarını dinleyerek ve erkeksi kokusunu içine çekerek uykuya daldı. Onu gerçekten korkutan şey, onun kollarında olmak ona evindeymiş gibi geliyordu ve asla başka bir yerde olmak istemiyordu.

Sonraki birkaç gün bir bulanıklık içinde geçti. Trenton onun kendisinden uzaklaşmasına izin vermedi. Onunla günde birkaç kez sevişti ve her seferinde karşılık verdi. Trenton onun vücudunu kendisinden bile daha yakından tanıyordu.

Keyifli bir şekilde ağrıyordu ve kendini bırakıp Viyana'da geçirdiği zamanın tadını çıkarmaya karar verdi. Gerçek dünyanın tekrar etraflarına çökeceğini biliyordu ve bununla o zaman başa çıkacaktı. Onu bu kadar çok isterken onunla savaşılamazdı, o zaman neden rol yapsındı?

Onu Salzburg'a götürdü ve Neşeli Günler'in çekildiği bölgeyi gezerken kendinden geçti. Bu film her zaman en sevdiği filmlerden biri olmuştu ve Julia Andrews'un yaptığı gibi aynı tepelerde yüksek sesle şarkı söylemenin cazibesine karşı koyamıyordu. Trenton sadece güldü ve onu ünlü şehrin etrafında dolaştırırken takip etti.

Filmin açılışının çekildiği büyük dağlara gittiler ve Fuschl Gölü'nün etrafında dolaştılar. Hatta adam, kadının kendisini

Onları bölgeden geçiren bir otobüse bindiklerinde homurdandı ve korumaları da ondan pek memnun görünmüyordu. Gülümsedi ve onlara neşelenmelerini ve gerçek turistler gibi yaşamalarını söyledi.

Hatta gölün etrafındaki yolculukta, her zaman gülümsemeyen korumalar da dahil olmak üzere tüm otobüse 'tepeler canlıdır' şarkısını söyletmeyi bile başardı. Trenton onun coşkusunun etrafındaki herkesi nasıl etkilediğine hayret ediyordu.

Günler boyunca kar hafifçe yağmaya devam etti ve Seattle'da çok fazla olmadığı için bunun tadını çıkardı. Otobüsün dönmesini bekledikleri sırada Trenton etrafındaki saflığa bakarken nereden geldiği belli olmayan bir kartopunun suratının yan tarafına çarptığını hissetti.

Arkasını döndü ve inanamayarak Jennifer'a baktı. Ona karla vurmaya cüret ettiğine inanamıyordu. Muhafızlarına baktı, onlar da ona bakıp omuz silkerek tek başına olduğunu söylediler. Hiçbir şekilde onu bir kızdan koruyamayacaklardı.

Adam nasıl karşılık vereceğini bilemeden, kadın bir kez daha yüzüne vurdu ve sonra eğilip öyle bir güldü ki nefes almakta zorlandı. Muhafızlarından gelen bir kıkırdama duydu ve onlara ters ters bakmak için döndü.

Sevinçlerini gizlemeye bile çalışmamışlardı, bu da onu rahatsız ediyordu. Onun yanında fazla yumuşak davranmaya başlamıştı.

Adam ona doğru yaklaşmaya başladı ve kız tehditkâr bakışını görmek için tam zamanında kafasını kaldırdı ve sonra arkasını dönüp buzlu zeminde kayarak koşmaya başladı. Ona yetişmesi uzun sürmedi ve onu kollarının arasına alıp yumuşak bir kar yığınının içine fırlattı. Yarıya kadar soğuk kara gömülmüş olan kız şok içinde ona baktı.

Bir avuç kar kaptı ve ona doğru fırlattı ve daha fazlası için aşağı uzandı. Adam kar topunu bırakamadan onu yakaladı ve sonra güreşmeye başladılar, ikisi de sırlıklam oldu ve adamın vücudu kadının vücudunu hissettikçe hızla sertleşti. Kızın soğuk dudaklarını kendi dudaklarının arasına aldı ve ikisini de anında ısıttı.

Otobüs geri geldi ve adam isteksizce onu serbest bıraktı. Hızla otobüsün güvenliğine doğru koşmadan önce son bir kar atışı yaptı. Bunu ona daha sonra ödeteceğine yemin etti. Yanından geçip giden korumalarına ters ters baktı, aslında nefeslerinin altında kıkırdıyorlardı.

Öğle yemeğı yediler ve Mozartplatz olarak adlandırılan Mozart'ın evini ziyaret ettiler. Ayrıca tarihi bir çeşmeyle süslenmiş güzel Residenzplatz meydanına gittiler. Ona harika güzelliğı ve tarihiyle Salzburg Katedrali'ni gösterdi. Eski mezarlıklardan geçtiler ve kalbi çok genç yaşta ölen bilinmeyen çocuklar için üzüntüden ağırlaştı. Çok sayıda küçük mezar vardı.

Jennifer'ın diğ er favori yeri ise Altstadt'ın yukarısındaki tepede bulunan ve şehrin güvenliğini sağlamak için inşa edilmiş olan kaleydi. Aslında düşman saldırılarını savuşturmak için hiç kullanılmamıştı ama çok etkileyici bir yerd .

Tepenin üzerinde en iyi elmalı strudel vardı. Bu lezzetli tatlının Avusturya'da icat edilmiş olmasını büyüleyici buldu. Bölgede çok zengin bir tarih vardı ve keşfetmek için sınırsız zamanı olmasını diliyordu. Belki bir gün Molly'yi oraya getirebilir ve onu gezdirebilirdi.

Kaleyi keşfettikten sonra nihayet Trenton'ın onu otele doğru götürmesine izin verdi. O kadar yorulmuşlardı ki tur günlerinin geri kalanında otelde yemek yediler.

Trenton hayatında hiç bu kadar çok yürümediğini söyleyerek birkaç kez homurdandı. Kadın onu duymazdan geldi, çünkü adamın inanılmaz bir formda olduğu belliydi.

Gezinin turistik kısmı bittiğinde ve işe dönmek zorunda kaldıklarında Jennifer büyük bir hayal kırıklığına uğradı. Bölgeyi çok daha fazla görmek istiyordu ve en az bir aya ihtiya ı olduğunu biliyordu.

Viyana'daki işlerini Trenton'ı memnun edecek şekilde bitirdiler ve çok geçmeden eve dönme vakti geldi. Yolculuğunun bittiğini g rd ğu için üzgündü ama Molly'yi göreceği için heyecanlıydı. Sadece iki haftadır uzaktaydılar ama aylar gibi gelmişti. Yeğenini tekrar kollarına almak için sabırsızlanıyordu.

Eve dönmek için jete bindiklerinde, Trenton ondan uzaklaşan kişi gibi görünüyordu ve kalbi bu mesafeden dolayı acı çekse de, bunun en iyisi olduğunu biliyordu.

Eve döndüler ve adam yaklaşık bir hafta kalacağı Doğu Yakası'na gitmek üzere tekrar yola çıkmak zorunda kaldı. Kendini onu gerçekten de mümkün olabileceğini hiç düşünmediği şekillerde özlerken buldu.

Sekizinci Bölüm

Jennifer Noel'i yılın diğer zamanlarından daha çok severdi. Noel'le ilgili her şeyi, ışıkları, süslemeleri, yemekleri ve neredeyse gittiğiniz her yerdeki mutlu atmosferi çok severdi. Her şeyi biraz abartmaya meyilli olduğunu biliyordu ama bunu umursamıyor ve değişmeyi reddediyordu.

İşe erken gitti, kolları dolu bir şekilde ofise doğru yürüdü ve arkasında zar zor yürüeyebilen iki güvenlik görevlisi vardı - ağır konteynerleri vardı, onun için taşımakta ısrar ettiler.

"Yardımlarınız için teşekkürler çocuklar. Gerçekten minnettarım. Eninde sonunda birkaç sefer yapıp tüm bunları buraya getirebilirdim," dedi onlara, çantaları masasının yanına koyarken.

"Bunu tek başınıza taşımanıza izin veremezdik Bayan Stellar," dedi muhafızlardan biri, sanki bu fikirden rahatsız olmuş gibi. Bunu bilmek onu mutlu etmişti.

dünyada hala gerçek beyefendiler vardı.

"Yardıminız için minnettarım, bir sürü süsleme olmadan Noel olmaz," dedi.

"Patronun bu konuda ne hissedeceğini bilmiyorum. Personele tatillerin serserilik için mazeret olmadığını hatırlatan bir not gönderdi," dedi gardiyan biraz temkinli bir şekilde.

"Bırakın patronla ben ilgileneyim, onun bir cimri olup tatillerimi mahvetmesine izin vermeyeceğim," dedi adamlara onları ofisten dışarı iterken. Hemen tüm alana süslemeler ve ışıklar asmak için işe koyuldu.

Trenton bütün gün ofiste olmayacaktı, bu da ona işleri halletmek için bolca zaman veriyordu. Döndüğünde onunla ilgilenecek ve elbette bayram süslemelerinin tüm sorumluluğunu üstlenecekti. Ofise girip o güzel renkleri gördüğünde öfkesi buna degecekti.

Kısa süre sonra diğer ofis çalışanları da gelmeye başladı. Yeni çalışanlar tüm bu güzel renklere hayranlıkla bakarken, Chicago'dan transfer olan çalışanları bu durumdan pek memnun olmayacağı konusunda onu uyardılar. Yine de onun coşkusu bulaşıcıydı. Çok geçmeden insanlar her türlü süslemeyi asmak için ona katılmaya başladı.

Hatta bazı personel ögle tatillerinde dışarı çıkıp daha fazla süsleme satın aldı ve günün sonunda tüm kat değişmiş oldu. Tüm işlerini halletmeyi başarmıştı, bu yüzden Trenton şikayet edemezdi ama önümüzdeki bir ay boyunca ofisine girip Noel ruhunu hissedebilecekti. Gülümsedi ve personel ayrılırken onlara Mutlu Noeller diledi.

Pazartesi akşamıydı ve Molly bir kez daha geceyi yeni en iyi arkadaşında geçirecekti, çünkü ertesi gün öğretmenlerinin iş günü nedeniyle okulu yoktu. Bu Jennifer'a işinin geri kalanını bitirmesi için zaman kazandırdı. Son ökseotu parçasını astıktan sonra boğazından gelen bir sesle irkildi. Trenton'la beklediğinden biraz daha erken yüzleşmek zorunda kalacağını düşünerek suçlulukla arkasını döndü. Onun yerine George ve Joseph'i gördüğünde yüzü aydınlandı.

"Süslemelerin yapıldığını duyduk ve gelip görmemiz gerekti," dedi George. Kız ona kocaman bir gülümseme verdi.

"Beğendin mi?" diye sordu hevesle.

"Eşim hayattayken de bu şekilde görünürdü. Tatillerin etrafımızı sarmasını sağlar ve büyüyü canlı tutardı. Onu geri getirdiğine sevindim," dedi George gözlerinde ağlamaklı bir parıltıyla. Karım

Her zaman sevecen bir insan olmuştur ve ona sarılmaktan kendini alamamıştır. O anda buna ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

George onun sarılmasını kabul etti ve alnından öptü. Tatil yaklaşırken ve ailesinden sadece o ve Molly kalmışken, George'un kollarına sarılmış bir şekilde evdeymiş gibi hissediyordu. Trenton'ın böylesine harika bir adamdan nasıl uzaklaştığını anlamıyordu.

"Sen gerçekten ailemiz için yeni bir soluksun Jennifer ve tüm bunları bize geri getirdiğin için minnettarım," dedi ona gitmesine izin vermeden önce.

Joseph, "Sanırım tüm binanın parladığından emin olmak için seni diğer katlara göndermemiz gerekecek," diye ekledi. Jennifer'ın gözleri bu düşünceyle parladı. Adamın ciddi olup olmadığını bilmiyordu ama binayı dekore etmeyi çok isterdi.

"Sadece yeri ve zamanı söyleyin, ben orada olacağım," dedi ona hevesle.

"Sanırım patronun haftanın geri kalanında ona izin vermesini sağlayabiliriz. Sence de öyle değil mi?" Joseph sordu.

"Ben olsam buna güvenirdim," dedi George. Bunu gerçekten yapabileceğini umuyordu - bütün gün masa başında oturmaktan çok daha iyi olurdu. İşini takdir ediyordu ama onu dekorasyon kadar heyecanlandırmıyordu.

"Molly için bir bakıcı bulabilirsem hafta sonu çalışabilirim," diye teklif etti, işten izin alarak Trenton'ı kızdırmak istemiyordu.

"Hafta sonu aile zamanıdır. O halde çalışmanı asla beklemiyoruz. Binayı dekore etmende bir sorun olmaz, Trenton'la biz ilgileniriz," dedi George, sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi.

"Peki, eğer bunun bir sorun olduğunu düşünmüyorsanız," dedi, sesi hala emin değil gibiydi.

"Kesinlikle eminiz," diye ekledi Joseph. Çocuklar ona mağazada buluşmalarını, böylece ihtiyacı olan süslemeleri alabileceklerini söylediler ve sonra yola çıktılar. Tamamlanması gerektiğini düşündüğü işleri bitirdi ve hiçbir şeyin yarım kalmaması için gün içinde en az birkaç saat ofise uğramaya karar verdi.

Tüm işlerini bitiren Jennifer eve doğru yola çıktı. Boş dairesine girdi ve Molly'yi özledi. Güzel yeğenine bu kadar kısa sürede bu kadar bağlanmış olması ona şaşırtıcı geliyordu. Bütün akşamı onunla geçireceği günün sonunu iple çekiyordu.

Molly'nin ona sarılmasını ve öpücükler vermesini seviyordu. En çok da yeğeninin sonunda bir ebeveynini kaybeden herhangi bir çocuğun iyileşebileceği kadar iyileşmiş görünmesini sevdi.

Kendileri için gerçek bir ev yapıyorlardı.

Ofis binasını süslemenin heyecanı ve Molly'nin eve gelmesini dört gözle bekleyerek uyumaya gitti. Noel şarkıları çalıyordu.

Aklını.

Trenton asansörden dışarı adımını attı ve dudaklarından bir nefes kaçtı. Etrafındaki kırmızı ve yeşil süslemelere baktı ve hoparlörlerden ilahiler çalındığını fark edince sessizce durdu. Ofisler sanki Noel Baba atölyesini buraya kurmuş gibi görünüyordu.

Yavaşça ofisleri dolaştı ve ışıklar, ökseotu, çelenkler ya da çanlarla dokunulmamış tek bir alan olmadığını fark etti. Süslemeler her yerdeydi. Ofisine girdi ve bilgisayarını açtı.

Gönderdiği notu buldu ve tekrar okudu. Kendi kendine çalışanlarının belli ki okuyamadığını düşündü çünkü notta her yerde Noel Süslemeleri istemediği özellikle belirtilmişti.

Trenton aceleyle kapıdan çıkmaya, bir toplantı düzenlemeye ve notunu görmezden gelme fikrini kim ortaya attıysa onu kovmaya hazırlanıyordu. Ayağa kalktı, kapıya doğru yürüyordu ki kapı itilerek açıldı ve babası ile amcası içeri girdi.

"Erken geldin oğlum," dedi babası.

"Yapacak çok işim var baba. Şu an gerçekten iyi bir zaman değil."

"Oh, aile için her zaman zaman vardır. Binayı dekore etmek için güzel asistanınızı kaptığımızı söylemek için geldik, çünkü burada harika bir iş çıkardı," dedi Joseph.

Trenton babasından amcasına bakarken başını kaldırdı. Baş ağrısından Jennifer'ın sorumlu olduğunu bilmeliydi. Onu sınırlarına kadar zorlayan hep o olmuştu. Kesinlikle birlikte birkaç kelime konuşacaklardı.

"Şimdi nerede o?" Trenton dişlerinin arasından sordu. Babası ve amcasının birbirlerine attıkları bakışı görmemişti.

George, "Onunla dükkânda buluşacağız," dedi.

"Onu bağışlayıp bağışlayamayacağımı sormak aklınıza gelmedi mi?" dedi aldatıcı bir sessizlikle. İki adam ona şaşkınlıkla baktı, sanki ne olduğunu anlayamamışlardı.

neden böyle bir şey sorduğunu merak ediyordu. Daha fazla bir şey söyleyebilmek için kafasından yirmiye kadar saymak zorunda kaldı.

Viyana'dan döneli birkaç hafta olmuştu ve ondan uzak durmak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Yolculuktan ya da birbirlerine duydukları bastırılmaz görünen arzudan bir kez bile söz etmemişti ve adam bundan rahatsız olduğunu fark etti.

Kendisine yapışan, dırdırcı bir kadın istemiyordu ama en azından ona karşı biraz arzu duyduğunu gösterebilirdi. Ona karşı olan tutkusundan hiçbir şey kaybetmemişti. Bir odaya girdiğinde vücudu anında tepki veriyordu.

Kendini kontrol altında tutmaya çalıştığı için ona karşı herhangi bir hamle yapmamıştı ama bu hızla pencereden dışarı çıkıyordu. Kadın kesinlikle boyun eğmiyordu ve adam daha fazla dayanamadı. Avusturya gezisi yapması gerekeni yapmamıştı, onu sisteminden atamamıştı.

"Burada o kadar iyi iş çıkardı ki, tüm evi dekore etmesini istedik," dedi Joseph, yeğenlerinin huysuzluğu karşısında şaşırılmış görünerek.

"Özür dilerim Joseph Amca, haklısın, harika bir iş çıkardı ve onu ödünç alman benim için sorun değil. Lütfen onu sadece yarım günlüğüne al, çünkü burada da yapılması gereken işler var," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Görünüşe göre amcası bir sorun olduğunu fark etmemişti. Onu sırtından alkışladı ve babasıyla birlikte çekip gitti. Trenton masasında oturmuş, öfkeden köpürüyordu, çünkü yaşlı adamlar bir kez daha istediklerini elde etmiş, bununla da kalmayıp asistanını da almışlardı. Onun peşine düşmek istedi ama şu anki ruh haliyle bunun iyi bir fikir olmayacağını biliyordu.

Öğle yemeğinden sonra, üzerinde acayip bir bayram gömleği ve sırtarak ofise girdi. Saçında, farkında değilmiş gibi görüldüğü bir parça cicili bicili bir şey vardı ve adam kendini koltuğunda kalmaya zorladı. Onu kendine çekmek ve kendi bölgesini işaretlemek istiyordu. Patlamadan önce bir şeyler yapması gerekecekti.

"Başka bir iş almadan önce benimle konuşman gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu, sesinin ne kadar sakin çıktığına şaşırmıştı.

Gülümsemesi kayboldu.

Biraz tedirgin bir şekilde, "Bana senin için sorun olmadığı söylenmişti," dedi.

"Seni işinden alıkoyan hem babam hem de amcam olduğu için bunu kabullenmekten başka seçeneğim yoktu," diye neredeyse homurdandı.

"Oh, üzgünüm Bay Anderson, onlara bitiremeyeceğimi söyleyebilirim," dedi ve öfkesi tavan yaptı. Adam orada, ereksiyon halinde oturuyor, onu diğer tüm kadınlardan daha çok istiyordu ve o da buna cesaret ediyordu

ona soyadıyla hitap etmek için. Adam sandalyesinden öyle bir fırladı ki, sandalyesi odanın öbür ucuna uçtu ve kız şaşkınlık ve biraz da korku içinde ona bakakaldı.

Hemen geri çekildi ve kapıya doğru koşmaya başladı. Ne zaman kalıp savaşıacağını ve ne zaman geri çekileceğini biliyordu. Onu yakaladı, masasına doğru sürükledi ve ona dik dik bakarak omurgasında bir titremeye neden oldu.

"Sessiz ol," diye tehdit etti ve kadın ona karşı çıkmaya cesaret edemedi. Hemen telefonu açan sekreterinin düğmesine bastı. "Herkes evlerine gitmelerini söyle. Ne üzerinde çalıştıkları umurumda değil, gün bitti, hepiniz bunu tatil ikramiyesi olarak sayabilirsiniz," dedi ve bağlantıyı kesti.

Jennifer onun sözleri karşısında şok olmuş ve biraz da korkmuştu. Onu kapıya doğru sürükledi, kilitledi ve sonra kanepeye götürdü ve nefes nefese bırakarak yere yatırdı. Onun bu davranışı karşısında şaşkına dönmüştü. Onu daha önce de öfkeli görmüştü ama o kadar kontrollüydü ki gözlerinde alev alev yanan bir ateş vardı.

"Bana soyadıyla hitap etmemen konusunda seni uyarmıştım," diyerek kanepeye çöktü ve ona son birkaç haftadır aralarındaki mesafeyi unutturdu.

Adam onu kollarının arasına alırken karşı koymayı aklından bile geçirmedi. Şok, yakıcı bir tutkuyla çabucak tüketildi. Öfkesi muhteşemdi,

ve onun vücudunun kendininkine yakınlığını özlemişti. Adamın kalın aletinin içine girip çıkmasını özlemişti. Aralarında hiçbir engel olmadan birbirlerine dokunmalarını özlemişti.

Rekor bir sürede önce onun, sonra da kendisinin giysilerini çıkardı ve vücudunu onunkilerin üzerine uzattı, teni sıcaktı ve alçak ofis ışığında parlıyordu. Muhteşemdi. Dudaklarını onunkilere yaklaştırdı, dilini onun ağzının kıvrımlarında gezdirerek zevkle haykırmasını sağladı. Elleri teninin her santimini dolaşıyor, en mahrem bölgelerinde zaman geçiriyordu.

Kadının sivri meme ucunu ağzına aldı, dilini sert, pembe yüzeyin etrafında dolaştırdı ve başını göğsüne sıkıca kavrayan kadının inlemesine neden oldu. Dilini hareket ettirdi ve kız hayal kırıklığı içinde inledi. Adam ona baktı, gözleri gizlenemeyen bir sıcaklıkla parlıyordu. Dilini göğüslerinin hassas vadisi arasında gezdirerek teninin titremesine neden oldu.

Ağzı daha aşağılara indi, karnının yumuşak yüzeyinde çok zaman geçirdi ve en hassas noktasının ıslaklıkla zonklamasına neden oldu. Onun için hazırdı. İki hafta iki yıl da olabilirdi. Ne kadar inkâr etmeye çalışsa da ona bağımlıydı. Ona başka birinden almayı hayal bile edemeyeceği bir zevk veriyordu.

Ağzını kalçalarından aşağıya doğru kaydırđı, iç kısımlarını yaladı ve ısırđı. Dudakları kadının göbeğinin etrafında dolaşıyor, yaklaşıyor ama en çok istediğı yere dokunmuyordu. Hayal kırıklığı içinde bağırmak istedi. Adamın başını tuttu, onu yönlendirmeye çalıştı, kollarında ne kadar cesurlaştığını umursamadı bile. Sadece onun yapabileceğı gibi baskıyı hafifletmesine ihtiyacı vardı.

"Lütfen, Trenton, lütfen," diye yalvardı titreyen bir nefesle. Sonunda dilini kızın sıcak kıvrımlarında gezdirdi ve kızın zevkten titremesine neden oldu. Onu içtenlikle öptü, zihnini ve bedenini bambaşka bir seviyeye taşıdı. Dilini onun sıcaklığı boyunca döndürdü, dilini ipeksi kıvrımlarında yukarı ve aşağı kaydırđı. Adam dilini memesinin üzerinde gezdirirken kadın gerildi ve kalbi duracakmışçasına bir orgazm yaşadı. Dilini usulca dışarı fırlattı, vücuduna geri dönmeden önce zevkini uzattı.

Adam kaygan vücutlarını birbirine bastırđı, kızın meme uçları adamın sert göğsüne sürtündükçe ağrıyordu. Kollarını adamın boynuna dolayacak ve onu kendisine sımsıkı saracak enerjiyi ancak bulabildi. Kendi gözlerinde tatmin olmuş bir ifadeyle onun gözlerinin içine baktı. Ona neşe dolu bir şekilde gülümsedi. Adam yavaşça eğildi, dudaklarını ısırđı ve dilini dudaklarında gezdirdi. Onu her gün böyle öpebilirdi.

Kalçasını kaldırdı ve zahmetsizce onu bekleyen sıcaklığın içine kayd. Kadın onun için fazlasıyla hazır. Onun derinliklerindeyken durdu, bir kez daha bir araya gelmelerinin verdiği zevkin sistemini yutmasına izin verdi. Birbirlerine mükemmel bir şekilde uymuşlardı. Daha önce hiç bu kadar mutlu olduğunu hatırlamıyordu. Kadın kalçalarını yukarı kaldırdı ve adam oynamayı bitirdi. Kendi zevkini aramak için hızla onun içine girip çıktı.

Jennifer'ın vücudunun bir kez daha zonklaması uzun sürmedi ve uzun zamandır beklediği tohumunu onun derinliklerine bırakırken birlikte düştüler. Kanepeye gömüldü, hâlâ onu sıkıca kavırıyordu, bırakmaya korkuyordu, bu samimi anın sona ermesinden korkuyordu. Adam onları çevirerek kadını kollarına aldı ve elleri kadının sırtını aşağı yukarı okşayarak onu derin bir güven duygusuna sürükledi. Bilinmeyen bir süre uyukladılar ve kadın adamın gezinen elleri tarafından uyandırıldı.

Adam onu kanepede birkaç kez sevdi ve kadın, yarattığını düşündüğü mesafenin sadece zihninde olduğunu gösterecek şekilde karşılık verdi.

İkisi de tamamen doyduktan ve giyinmeye başladıktan sonra Jennifer ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilemeden ayağa kalktı. Sevişmeden çok zevk almıştı ve kesinlikle şikâyet edemezdi ama tek gecelik bir ilişkiden sonra bir insanın hissetmesi gerektiği gibi hissediyordu. Bundan sonra ne yapması gerektiğinden o kadar emin değildi ki.

"Amcam bu hafta sonu yıllık Noel partisini veriyor. Benimle geleceksin," dedi sonunda göz teması kurarak. Bu bir emirdi, davet değil. Kadın gözlerini kıstı. Adam ona patronluk taslamaktan vazgeçecek gibi görünmüyordu.

"Belki de zaten planlarım vardır," diye blöf yaptı. Adam ona dik dik baktı ve kadın sonunda göz temasını kesti. Adamın gözlerinin kendisini delip geçtiğini hissediyordu ve umutsuzca partiden kaçmak için bir bahane bulmaya çalışıyordu ama adamın ailesini seviyordu ve hakkında çok şey duyduğu ünlü Anderson Malikânesi'ndeki bir parti hoşuna gidecekti.

"Molly ve senin için bir araba göndereceğim, resmi giyinin," dedi, Molly'nin diğer sözlerini duymazdan gelerek. Molly'nin gelmesine izin verdiği için o da gitmeye karar verdi. Yeğenin iyi vakit geçireceğini biliyordu. Yine de ne giyeceği konusunda biraz endişeliydi.

Ona Viyana'da verdiği elbiseyi geri getirmiş ve döndükten sonra ofisine bırakmıştı. Adam geri dönüp elbiseyi bulduğunda çılgına dönmüş ve ona ya elbiseyi geri almasını ya da onu bizzat soyup kendisinin giydireceğini söylemişti. Kadın elbiseyi saklamanın daha iyi olacağına karar vermiş ama bir daha asla giymemeye yemin etmişti.

Şey, o lanet şey ona aitti ve parti için uygun olacaktı, bu yüzden bu konuda pes edebileceğini ve onu bir kez daha giyebileceğini tahmin etti. O

Yine de mücevherleri takmayı kesinlikle reddetti. Adam mücevherleri geri almayabilirdi ama kadın onları evindeki gevşek bir döşeme tahtasının altına saklamıtı ve birinin pahalı parçaları almasından korkuyordu. Bir noktada, onun öfkesinin sonuçlarıyla uramak zorunda kalmayacağı bir zamanda onları ona geri vermeye kararlıydı.

Başka bir şey söylemeden ofisten ayrıldı. Bunun ona hiçbir faydası olmayacağını biliyordu ve zaten ne anlamı vardı ki? İkisi de aralarındaki küçük savaşı kaybettiğini biliyordu, o yüzden baı dik bir şekilde çıkıp gidebilirdi.

Jennifer eve gitti ve Molly'ye partiden bahsetti, bu da yeenini haftanın geri kalanında mest etti. Onun haftası da keyifli geçti. Diğer alıanların da yardımıyla tüm binayı süsledi ve her gün içeri girdiğinde hoparlörlerden gelen Noel arkılarını dinleyerek nee duydu.

Parti o farkına bile varmadan gelip atmıtı ve hazırlanmak için acele etmedi. Güzel elbisesini tekrar giydiinde, kendisini ne kadar güzel hissettirdiine aırdı. Kıyafetlerin insanı gzelletirdiine dair söylenen sözün bir haklılık payı olduğunu düşünüyordu çünkü muhteşem elbisesi ve göz alıcı topuklu ayakkabılarının içinde kendini iyi hissediyordu.

Molly, Jennifer'ın ona aldığı elbisenin içinde çok sevimli görünüyordu. Oldukça mavi bir renkti çünkü yeeni uyumlu elbiseler giymeleri için ısrar etmişti. Şurada

Jennifer'ın yeğenine kendi giydiği gibi bir elbise giydirmesine imkân yoktu ama Molly'yi tatmin edecek benzer renkte bir elbise bulmuştu. Ayrıca yeğeninin hemen seveceği ısıltılı ayakkabılar da bulabilmişti.

Araba onları almaya geldiğinde sinirleri iyice gerilmişti ve inanılmaz derecede endişeliydi. Trenton araçta olmayınca rahatladı. Bu, onunla yüzleşmeden önce kendini toparlaması için ona fazladan zaman kazandırmıştı.

Trenton nihayet partiye vardığında sinirlenmenin de ötesindeydi. İşi uzamış ve bir saatten fazla gecikmişti. Partiye Jennifer'la birlikte gitmek istemişti ve gecenin bir bölümünü onunla geçiremeyeceği için mutlu değildi. Onun yanında olmaya her geçen gün daha fazla ihtiyaç duyuyordu. Bu gerçeği kabullenmeyi öğreniyordu.

Amcasının büyük malikanesine adımını attı ve hemen onu bulmak için bir arayışa girdi. Yeğeni Molly'yi kuzenlerinin çocukları ve Noel Baba ile birlikte otururken buldu. Molly bir sürü hediye alıyordu. Trenton gülümsemek zorunda kaldı, çünkü amcası torunları söz konusu olduğunda kesinlikle aşırıya kaçardı ve eğer karışırda fazladan çocuklar varsa, yaşlı adam

Ne kadar çok o kadar iyi diye düşündüm. Tüm çocuklar hediye üstüne hediye alıyor ve sevinç çılgınlıkları atıyorlardı.

Odada Jennifer'ı aradı ama kalabalığın içinde onu göremedi. Tam başka bir yere bakacaktı ki onun kahkahasını duydu ve o yöne döndü. Onu kalabalığın içinden her an seçebilirdi ve bir insan denizi yarılıp nihayet onu gördüğünde, içinde kıskançlığın sıkı bir yumruk gibi düğümlendiğini hissetti ve hayatında ilk kez kardeşinin kafasını omuzlarından ayırmak istedi.

Henüz kendisinden habersiz olan ikisine doğru ilerlemeye başladı ve gözlerinde cinayet vardı. Mantıken kardeşlerinin asla kadınına göz dikmeyeceğini biliyordu ama henüz onun üzerinde hak iddia etmemişti, yani bildikleri kadarıyla o müsaitti. Onun gerçekten de müsait olmadığını açıkça ortaya koymak üzereydi.

"İyi akşamlar güzelim," dedi ve onu herkesin önünde kollarına aldı ve o kadar büyük bir açlıkla öptü ki nerede olduklarını unuttu. Kolları adamın boynuna dolanarak onu kendine yaklaştırdı ve kalçalarını adamın karnına doğru bastıran ereksiyonuna doğru hareket ettirdi.

Trenton başladığı gibi aniden geri çekildi ve kadın cinsel bulanıklığı içinde inleyerek onu kendine çekmeye çalıştı. Adam onun bulanık gözlerine bakıyordu.

yüzünde hayal kırıklığı ifadesi vardı ve sonunda yumuşak kıkırdamayı fark etti.

Jennifer, George'un gülen yüzüne dehşetle baktı ve yanaklarının anında ısındığını hissetti. Bir an için başını Trenton'ın boynuna gömdü ve kendini toparlamaya çalıştı. Kalabalık bir odada bir erkeği hiç böyle öpmemişti.

Etrafındaki konuşmaları duydu ve bir kez daha bakmaya cesaret etti. Hala kendilerine doğru gelen bakışlar onu rahatlatmamıştı.

Max kaşlarını kaldırarak, "Sanırım birisi az önce hak iddia etti," dedi.

"Aynen öyle," dedi Trenton, onun önünde inkâr etmeye bile çalışmadan.

Jennifer, "İzninizle, lütfen," diyerek ondan uzaklaştı ve odadan çıktı.

Banyoyu buldu ve kendini içeri kilitledi. Şu anda hangi duyguyu daha çok hissettiğini bilmiyordu, öfke mi yoksa utanç mı?

Trenton'ın onu sahiplenmeye hakkı olduğuna karar vermesi ve sonra da onu ailesinin önünde bu şekilde utandırmaya devam etmesi onu çileden çıkarmıştı. Büyük olasılıkla onun paraya aç bir fahişe olduğunu düşünüyorlardı, ki o da patronlarıyla yatan kadınlar hakkında hep böyle düşünürdü.

Seksi elbiseyi giymemiş olmayı diledi, çok fazla teninin göründüğünü hissediyordu. Yüzünü yıkadı, hafif makyajını tazeledi, sonra omuzlarını dikleştirdi ve dışarı çıktı. Kaçıp gitmeyi çok isterdi ama bunu harika vakit geçiren Molly'ye yapamazdı.

Kimsenin kendisine karşı öpüşmeden önceki davranışlarından farklı davranmadığını fark edince rahatlamaya başladı ama nerede olursa olsun Trenton'ın gözlerini üzerinde hissetmesine rağmen ondan kesinlikle uzak durdu. Onunla daha sonra küstah davranışları hakkında mutlaka konuşacaktı ama Noel partisinde eğlenmek istiyordu.

Trenton Jennifer'ı izliyor, onu odadan çıkarıp doğruca yatağına götürmeyi her şeyden çok istiyordu. Normalde ne zaman ne isterse onu alırdı ama onu odadan çıkarmaya kalkarsa ailesi derisini yüzerdi ve bu kavgaya değmezdi, bu yüzden hayal kırıklığıyla başa çıktı ve hatta akşam ilerledikçe kendini iyi vakit geçirirken buldu.

Uzun zamandır kuzenlerinden ve kardeşlerinden uzaktaydı ve onların yanında olmak iyi hissettiriyordu. Kendini gülerken ve aldığı kadarını verirken buldu ama kiminle konuşursa konuşsun ya da nerede olursa olsun Jennifer'ın nerede olduğunu biliyordu. Bunu bilinçli olarak bile yapmadığını, sadece onu aradığını fark etti.

Jennifer için gece su gibi akıp geçti ve ne olduğunu anlayamadan kendini esnerken buldu ve Molly'yi eve götürmesi gerektiğine isteksizce karar verdi. Yeğeni harika vakit geçirmişti ama artık yatma vakti gelmişti. Joseph ve Katherine'i buldu, harika bir akşam için onlara teşekkür etti ve sonra Molly'yi bir grup başka çocukla birlikte yerde uyurken buldu.

Arkadaşlarıyla birlikte yatan minik bedenine bakıp gülümsedi. Anderson ailesi savunmasız yeğeni için çok iyi davranmıştı.

Trenton'ın, "Onu senin için taşımama izin ver," dediğini duyunca yerinden sıçradı. Onun kendisini aile odasına kadar takip ettiğini fark etmemişti.

"Bunu takdir ediyorum. Küçük olabilir ama uykusunda oldukça ağırlaşabilir," diye kabul etti. Adam kolayca eğildi ve Molly'yi sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi kollarının arasına aldı. Molly'nin başını adamın erkeksi göğsüne yasladığını görünce gözleri yaşardı. Zavallı yeğeni hem annesini hem de babasını kaybetmişti ve bu yüzden onu sevecek bir anne babaya sahip olmayı hak ediyordu. Yeğenine hak ettiği sevgiyi vermek için her şeyi yapardı.

Jennifer, Trenton'la birlikte dışarıda yürüyor, sıcak yüzüne dokunan serin akşam havasının tadını çıkarıyordu. Gece boyunca çok fazla şampanya içtiğini ve esintinin iyi geldiğini fark etti. Ayrıca parti için alındığını ve arabasının olmadığını da unutmuştu.

"Ben bir taksi çağıracağım," dedi yavaşlamayan Trenton'a. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu Trenton'ın peşinden yürürken.

"Seni eve bırakayım," dedi ona.

"Buna gerek yok, taksi çağırabilirim," diye tekrar denedi, onunla birlikte eve gitmeyi kaldırabileceğinden emin değildi. Hormonları allak bullak olmuştu ve direnç seviyesi tüm zamanların en düşük seviyesindeydi.

"İdare et," dedi ve Molly'yi arka koltuğa oturttu. Yeğeni o kadar bitkin düşmüştü ki tüm hareketlere rağmen bir milim bile kıpırdamadı. Yolcu kapısını açtı ve Jennifer'ı ite kaka koltuğa oturttu. Yeğeninin arkada olduğunu düşünerek somurtarak oturdu ama kıpırdılamadı.

Onları ıssız sokaklardan geçirdi ve arabayı dolduran gerginlik yüzünden yolculuk iki kat daha uzun sürmüş gibi görünüyordu. Dairesinin önüne geldiklerinde rahat bir nefes aldı. Hemen arabadan fırladı, Molly'yi alıp içeri girmeyi planlıyordu. Ancak Trenton'ın başka planları vardı ve Molly'nin kapısına ondan önce gitti.

Adamın tek söylediği "O bende," oldu, o da suratını asarak ön kapıya gitti ve titreyen parmaklarıyla üç denemeden sonra kapıyı açabildiğinde çılgına döndü. "Odası nerede?" diye sordu. Kadın kapının aşağısını işaret etti.

kısa bir koridordan sonra mutfağa yöneldi. Sabah akşamdan kalma bir şekilde uyanmak bir seçenek değildi, bu yüzden sert bir kahve demlemeye başladı ve tezgâhta bekledi.

Trenton, "Onu yatırdığımda yerinden kıpırdamadı," diyerek onu şaşırttı. Onun mutfağa geri döndüğünü duymamıştı. "Bir fincan kahve alabilirim," diye onu dürtükledi, çünkü kadın ona kahve ikram etmeye istekli görünmüyordu.

"Tamam, ama gerçekten yorgunum, o yüzden..." onun bakışları karşısında sözlerini yarıda bıraktı. Evinden kovulmaktan hoşlanmamış gibi görünüyordu. Fincanı aldı, tezgâha yaslandı, ondan sadece birkaç adım uzaktaydı. Tüm vücudu onun odadaki varlığının farkındaydı. Onun ofisinde geçirdikleri o günden beri hiç yalnız kalmamışlardı ve içinden geçen hislerin onu öfkeliendirecek şekilde dokunuşuna ihtiyaç duyduğunu hissetti.

"Beni kalmaya davet et," diye fısıldadı baştan çıkarıcı bir şekilde ve onu titrer halde bıraktı.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi, ona uzanmamak için tezgâhı kavrayarak.

"Tüm ilişkimiz iyi bir fikir değildi," dedi ona ve hızla ona doğru ilerledi, niyeti güzel gözlerinde açıktı. Kız ondan kaçmaya çalıştı ama bu küçük alanda işe yaramadı.

Onu kollarına aldı ve onunla bir daha uyumamak için zaten zayıf olan kararlılığı, dudakları onunkilere dokunduğunda buharlaştı. Onun için hiç düşünmediği bir şekilde acı çekiyordu ve onun kollarında olduğu her an rahatlıyordu. Bir gece daha ne fark ederdi ki?

Trenton onu kendine çekerken doğru düzgün düşünemiyordu bile. Yatağını bulup onu almak dışında tüm düşüncelerini yitirmişti. Onu ne kadar çok severse sevsin, bunun asla yeterli olmadığını fark etti. Asla da yetmeyeceğini düşünüyordu. Onu kaldırdı ve küçük yatak odasına kadar olan kısa mesafeye taşıdı.

Onun davetkâr sıcaklığının derinliklerine gömülmeden önce giysilerini zar zor çıkarabildi. Kadının zevk iniltileri onu uçuruma sürükledi ve o geceki ilk birliktelikleri çok hızlı geçti. Sonraki birkaç saat boyunca her ikisine de bunu telafi etti, gecenin yarısında onunla yavaş, tatlı bir sevişme yaptı. Adamın ikisini de ne kadar uzun süre tatmin edebildiğine şaşırmıştı ve çok tatmin olmuştu.

Güneş gökyüzünde yeni yeni yükselmeye başlarken hem Trenton hem de Jennifer yorgun bir uykuya daldı. Bu noktada onun gitmesine izin veremeyeceğini biliyordu. Kendisini ikna etmek için çok uğraşması gerekeceğini biliyordu ama Jennifer onun kadınıydı ve onu hayatından çıkarmayı reddediyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Jennifer kapısının çalınmasıyla uyandı. Gözlerini halsizce açtı ve göz kapaklarının altında bir darbe hissetmeyince rahatladı. Hareket etmeye çalıştı ve kendini yatağa yapışmış halde buldu. Başını çevirdi ve gecesi hızla geri geldi. Trenton dudaklarında memnun bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

"Günaydın," diye mırıldandı onu usulca öpmeden önce, bir başkası ısrarla kapısını yumruklayana kadar ona kapının çalındığını unutturdu.

"Şey, kapıya bakmam lazım," dedi, ertesi sabah konuşmalarında pek iyi değildi, çünkü şimdiye kadar sadece onunla konuşmuştu. Çıplak halinden utanarak yataktan fırladı. Bornozunu kaptığı gibi ön kapıya yöneldi, sabahın bir vakti olmasına rağmen muhtemelen berbat görüldüğünün farkındaydı.

Öğleden sonra. Bu kadar uzun süre uyuduğu için kendini çok kötü hissediyordu. Ev sessizdi, bu da yeğeninin de hâlâ uyuduğu anlamına geliyordu. Önceki gecenin tüm heyecanını ve yatağa ne kadar geç girdiğini düşününce buna şaşırmadı.

Jennifer kapıyı açtığında yeğeninin sosyal hizmet görevlisinin onaylamayan bakışlarıyla karşılaştı. Kadının orada ne işi olduğunu merak etti.

"Merhaba Bayan Ellis, bir randevuyu mu unuttum?" diye sordu, kendi pejmürde görünümünün çok daha fazla farkındaydı. Kadın onu tepeden tırnağa süzdü ve gözlerindeki ifadeye bakılırsa onaylamadı.

"Sizinle paylaşmak istediğim ve bekleyemeyecek bazı haberlerim var. İçeri girebilir miyim?" dedi ekşi kadın ve ileriye doğru itti. Jennifer onu kaba ve sinir bozucu buluyordu ama öfkesinin kendisini yenmesine izin veremezdi. Kadın, yeğenine kalıcı olarak sahip olup olmamasının farkıydı, bu yüzden iyi davranacaktı.

"Bir fincan kahve ister misiniz?" diye teklif etti.

"Bu harika olur, teşekkür ederim," dedi. Jennifer hemen bir tencere hazırlayıp kadının önüne bir fincan koydu ve masada ona katıldı. Kadın dosyasından bir sürü evrak çıkardı ve Jennifer'ın teninde soğuk bir ter oluştu. Bu pek de mutlu bir ziyaret gibi görünmüyordu.

"Bildiğiniz gibi, buranın onun için en iyi ortam olup olmadığına karar verene kadar Molly'nin velayeti geçici olarak size verildi," diye söze başladı kadın ve ses tonundan buranın gerçekten de iyi bir ortam olduğunu düşünmediğini söylüyor gibiydi.

"Molly ve tabii ki sizinle görüşmeler yaptık ve Molly'nin daha geleneksel bir aile ortamında çok daha iyi olacağı sonucuna vardık. Birbirini çok seven iki ebeveyni var ve tek ebeveynli bir eve taşınmanın onun için en iyisi olduğunu düşünmüyoruz," dedi kadın aynı soğuk tonda. Jennifer'ın kadının ne dediğini anlaması birkaç dakika sürdü ama anladığında yüzündeki tüm rengin uçup gittiğini hissetti. Kadın ona Molly'yi onun gözetiminden alacaklarını söylüyordu.

"Anlamıyorum. Molly benimle harika gidiyor. Onu okula gönderiyorum ve harika bir işim var, bu yüzden ona bakmak sorun değil. Ben onun teyzesiyim ve yabancılarla yaşamamanın onun için iyi olacağını sanmıyorum," dedi Jennifer.

"Çocuklar için en iyisi buysa onları akrabalarımızın yanına yerleştirmeye çalışıyoruz ama uzun çalışma saatleriniz ve bekarlık durumunuz nedeniyle burası ideal bir yaşam ortamı değil," dedi kadın, küçük odaya bakıp yetersiz buldu.

Trenton odaya girmek için o anı seçti, önceki geceden kalma kıyafetleri içinde günah kadar seksi görünüyordu. Kesinlikle bir önceki geceki gibi

Onu. Kendinden emin bir iş adamı gibi görünüyordu. Cezveye doğru ilerledi ve kendine bir fincan doldurduktan sonra masadakilere katıldı. Kibirli sosyal hizmet görevlisi bile onun varlığında biraz kızarmış görünüyordu, çünkü adam yaşları ne olursa olsun tüm kadınlar üzerinde bu etkiye sahip görünüyordu.

"İyi günler. Ben Trenton Anderson," dedi elini uzatırken. Kadın adamın elini tutarken gerçekten de kızardı ve Jennifer şok içinde orada oturdu.

"Merhaba, ben Betsy," diye cevap verdi ve Jennifer'ın ağzı açık kaldı. Bırakın adını duymasına izin verilmesini, kadının bir adı olduğunu bile bilmiyordu. Trenton'a ters ters baktı ve adam da ona göz kırpmaya cüretini gösterdi. Öfkesi kabarmaya başladığı için ona daha sonra söyleyecek sözleri olacaktı. Kendisi bu kadar umutsuz hissederken onun sahip olduğu güçten nefret ediyordu.

"Çok güzel bir isim, böldüğüm için özür dilerim ama konuşmanıza kulak misafiri oldum," dedi ve kadının tekrar kızarmasına neden oldu.

"Hiç sorun değil Bay Anderson," dedi. Jennifer sözünü kesen kendisi olsaydı bu kadar hoş bir yanıt alamayacağını hissediyordu.

"Jennifer'ın bekârlığı konusunda artık endişelenmenize gerek yok, çünkü o benim nişanlım. Bu hafta sonunda evleniyoruz. Babam her zaman bir Noel düğünü istemiştir," dedi kadına. Jennifer şok içinde bakarken, kadın ona hülyalı bir şekilde baktı. Adamın sosyal hizmet görevlisine yalan söylediğine inanamıyordu. Düğün gerçekleşmediğinde gerçeği anlamayacak değildi ya.

"Peki, Jennifer, neden bana söylemedin?" diyerek Jennifer'a döndü. Jennifer konuşamadı.

"Her şey çok hızlı gelişti ve seni hemen aramayı planladığımı biliyorum, aslına bakarsan Molly'nin hayatında bu kadar değerli olduğun için seni düğüne davet etmek istiyoruz," dedi yumuşak bir sesle, Jennifer'ın elini avucunun içine alıp dudaklarına götürdü ve avucunu nazıkçe öperek ayak parmaklarına kadar karıncalanma hissi gönderdi.

"Kulağa çok hoş geliyor Bay Anderson, çocuk için daha uygun bir yerde mi yaşayacaksınız?" diye sordu Jennifer'ı tamamen görmezden gelerek.

"Evet, Molly'nin içinde özgürce koşabileceği güzel bir evi olacak, tabii ki her çocuğun ihtiyacı olduğu gibi bir oyun alanı da olacak," diye cevap verdi. Yalanlar artmaya devam ettikçe Jennifer boğazında bir safra hissediyordu. Bütün bunlardan nasıl kurtulacağını bilmiyordu. Bayan Ellis gider gitmez Trenton'ı boğacağını kesinlikle biliyordu.

"Kulağa mükemmel geliyor. Bu transferi beklemeye alacağız ve size işleri halletmeniz için zaman tanıyacağız," dedi ve ayağa kalkıp bir kez daha Trenton'ın elini sıktıktan sonra ön kapıdan çıktı. Jennifer'a veda etme zahmetine bile katlanmamıştı. Etrafın temiz olduğunu anladığında, gözlerinde cinayetle Trenton'a doğru döndü.

"Ona yalan söylemeye nasıl cüret edersin, seni kendini beğenmiş, çıkarıcı, kibirli adam? Bu düğün gerçekleşmediğinde, benim hem beceriksiz hem de yalancı olduğumu düşünecek ve Molly'yi benden kesin alacaklar," diye bağırdı ona doğru yaklaşırken. Hayatında hiç kimseye fiziksel olarak zarar vermek istememişti ama o anda ona defalarca vurmak istedi.

Trenton Jennifer'ı izledi ve vücudunun canlandığını hissetti. Onun öfkesini izlemek etkileyici bir şeydi ve kendini onu o kadar çok isterken buldu ki her yeri acıdı. Gülümsedi, bu da onun gözlerinin parıldamasına ve yüzünün kızarmasına neden oldu. Onun tepkisinden büyülenmişti ve kendini onun damarına daha da basmak isterken buldu.

Elini kaldırarak ona doğru geldi. Onu yumruklamayı mı yoksa gözlerini oymayı mı planladığını bilmiyordu ama ona ikisini de yapması için zaman vermedi. Onu kollarına çekti ve o kadar sıcak bir şekilde öptü ki, ikisinin de nasıl yanmadığını bilmiyordu.

Birkaç dakika onunla mücadele etti ve sonra öfkesi hızla tutkuya dönüştü ve ikisi de birbirlerini pençelediler. Onu tezgâhın üzerine kaldırdı ve arkasından bir ses duyduğunda bornozunu parçalayıp içine girmeye hazırlanıyordu. Tutku dolu sersemliğiyle başını zar zor çevirebildi ama çevirdiğine de şükretti çünkü Molly kapı aralığında durmuş, uykulu gözlerini onlara dikmişti.

Jennifer onu henüz fark etmemişti ve hâlâ ona yapışmış, başladığı işi bitirmesini istiyordu. Adam ondan uzaklaştı ve Jennifer inledi, ona sarılmadan kendini soğuk ve boş hissediyordu. Bir an sürdü ama sonunda başını çevirip yeğenini gördü ve yüzü utançtan kızardı. Masum yeğeninin çok fazla şey görmemiş olması için dua etti. Hem kendi hem de Trenton'ın giysilerini hızla kontrol etti ve her şeyin mükemmel bir şekilde örtülü olduğunu görünce rahatladı.

"Günaydın Angel," dedi boğazını sıkarak.

"Günaydın teyze, acıktım," diye cevap verdi Molly ve masaya oturdu, teyzesini mutfakta bir adamın kollarına kilitlenmiş halde bulmak önemsiz bir şeymiş gibi davranıyordu.

"Sana krep yapayım," dedi ve hemen yapmaya koyuldu; Trenton'ı ve velayet meselesini birkaç dakikalığına da olsa aklından çıkaracak bir şey bulduğu için mutluydu. Isınan teni soğudukça ve zihni

düşünmeye zaman bulamayınca, ne yapacağını ve içinde bulunduğu durumdan nasıl kurtulacağını merak ederek bir kez daha strese girmeye başladı.

Krepleri bitirdi ve Molly ile birlikte masaya oturup onu seyre daldı. Gitmesine izin veremezdi, onun için çok değerliydi ve birlikte olmamak ikisinin de kalbini kıracaktı.

Molly kahvaltısını bitirdi ve uyandığında bir film izlemek için oturma odasına gitti. Jennifer sonunda Trenton'a döndü, onunla kavga etmeye hazırdı.

"Ona nasıl yalan söylersin? Her şeyi senin uydurduğunu anlayacak ve bunun için beni suçlayacak. Tüm bu olanlardan sonra yeğenimi ziyaret edebildiğim için bile şanslıyım," diye gözyaşlarına boğulmuş bir sesle sözlerini tamamladı.

"Yalan söylemedim. Onunla konuşmanı duydum ve sana en iyi çözümü buldum. Evleneceğiz ve yeğenin sende kalacak," dedi gerçekçi bir tonda. Kadın inanamayarak ona baktı.

"Seninle evlenemem."

"O zaman yeğenini kaybedersin." Sözlerini duygusuzca söyledi, göz temasını hiç kesmedi. Orada öylece durup adamın söylediklerinin içine işlemesine izin verdi. Aşktan başka bir nedenle bir adamla evlenebilir miydi? O da derdi ki

asla, hatta bir saat önce bile, ama yeğenini kaybedemezdi ve eğer evlilik onu elinde tutmanın çözümüyse, o zaman gerçekten ne zararı olabilirdi ki?

Haftalar önce görücü usulü evlilikler hakkında yaptıkları konuşmayı ve onun tüm evliliklerin uygunluk için yapıldığına nasıl ikna olduğunu düşündü. Evlilik onun için bir sözleşmeden başka bir şey değildi. Duygusal bir temelde evlilik teklif etmiyordu, bu onun için tamamen işti.

"Bunu neden yapıyorsun, kazanacağın bir şey yok mu?" diye sordu sonunda.

"Fark etmediysen söyleyeyim, birlikte yatakta harikayız. Bu bir evlilik yüzüğüne değer," dedi ve kadın irkildi. Sınırsız seks için bir evlilik yüzüğünü takas ediyordu. Kendini gerçekten böyle satabilir miydi? Onunla yatmak zor değildi ama yine de çok soğuk geliyordu. Bunu düşünürken gözyaşlarını kırıştırmak zorunda kaldı. Ondan uzaklaşıp pencereden dışarı baktı.

"Tüm bunları düşünmem gerek."

"Düşünecek bir şey yok Jennifer. Bunu yeğenin için ya yaparsın ya da yapmazsın. Bir düğünü planlamak zaman alır ve Bayan Ellis'e bir hafta içinde evleneceğimizi söyledim, bu yüzden şimdi karar vermelisin" dedi, hala o soğuk ses tonuyla. Adam onu köşeye sıkıştırıyordu ve kadın kaçmaktan başka bir şey istemiyordu. Oturma odasına baktı, yeğenine.

O an için mutluydu. Son aylarda çok daha fazla açılmıştı ve Jennifer eğer koruyucu aile sistemine girerse tekrar içine kapanacağını biliyordu.

Teyzesinin onu terk ettiğini düşünecekti. Bunun olmasına izin veremezdi.

"İyi," dedi, fısıltıyı zorlukla aşan bir sesle. Bu tek kelimeyi söylerken dönüp ona bakmadı. Herhangi bir açıklamaya ihtiyacı yoktu - savaşı kazandığını biliyordu.

"Ben ayarlarım," dedi ve ön kapıdan çıkıp gitti. Az önce ruhunu şeytana satmış gibi hissediyordu ama yeğenini güvende tutacaksa çok daha kötüsünü de yapabilirdi. Kanepede ona katıldı, onu kendine çekti, kendi hayatının önemli olmadığını hatırlaması gerekiyordu - bu, sorumlu olduğu Molly ile ilgiliydi.

Trenton evden çıkarken Jennifer'ı köşeye sıkıştırdığı için kendini suçlu hissediyordu ama onun gitmesine izin veremeyeceğini de biliyordu. Ona başka bir çözüm düşünmesi için zaman vermek istemiyordu. Onun karısı olmasını istiyordu ve bir şey istediğinde, o şey kendisinin olana kadar peşinden giderdi.

Jennifer, basitçe söylenen bir sözün ardından olayların bu kadar hızlı gelişmesi karşısında şaşkına dönmüştü. Daha sonra Emily Anderson'dan bir telefon aldı, yaklaşan evliliği için onu kutluyor ve düğün detaylarını gözden geçirebilmeleri için kendisine gelmesini istiyordu. Daveti gönülsüzce kabul etmişti, sahte bir evliliği büyütmek istemiyordu ama aynı zamanda kendisine arkadaş olan Emily'yi incitmek de istemiyordu.

Trenton'ın kardeşleri ve kuzenleriyle birlikte tüm Anderson kadınlarının bulunduğu çiftliğe vardı. Ev insanlarla ve eşyalarla doluydu.

Çiftlikte kalması için davet edilmişti, ancak bu daha çok bir emirdi, böylece kısa sürede yapmaları gereken her şeyi yapabileceklerdi.

Düğün için gece gündüz meşgul olduğu için işten izin almıştı ve Trenton'ı bir kez bile yalnız görmemişti. Onu orada burada görmüştü ama hep uzaktan. Yine de ona gönderdiği bakışlar onu ateşliyordu. O da Trenton'a en az Trenton'ın ona aç olduğu kadar aç görünüyordu ve düğün gecelerinin patlayıcı olacağını hissediyordu.

Ölçüleri alındı, ağda yapıldı, tüyleri yolundu ve hayal edebileceği her türlü güzellik uygulamasından geçirildi ve daha ne olduğunu anlamadan düğün günü geldi çattı. Herkese defalarca büyük bir düğün istemediğini söyledi ama kimse onu dinlemedi.

Çiftlikteki misafir odalarından birinde boy aynasında kendine baktı ve kendini zar zor tanıyabildi. Bembeyaz, kabarık, boncuklar ve dantellerle dolu elbisesini çok sevmiştir. Rüya gibi bir elbiseydi ve elbiseden hiçbir şekilde şikâyetçi olamazdı. Saçları ensesinde toplanmış, tokalar, boncuklar ve ışıltılı bir taçla yerinde tutulmuştu. Makyajı bir uzman tarafından yapılmıştı ve kendini çok güzel hissediyordu.

"Jennifer Teyze, zamanı geldi mi?" Kendisinin minyatür bir versiyonu gibi görünen Molly sordu.

"Sanırım öyle, güzelim," dedi ve Molly'nin kıkırdamasına neden oldu.

"Ben bir prensesim," dedi Molly ve bir daire çizerek döndü. Beyaz elbisesi ve tacıyla küçük bir prenses gibi görünüyordu. O kadar güzel görünüyordu ki, çocuğunun büyüdüğünü asla göremeyecek olan kız kardeşi için Jennifer'ın boğazı ağrıyordu. Bazen dünya acımasız bir yerdi ve kız kardeşinin hatırasının solmasına asla izin vermeyeceğine yemin etti. Molly onu çok iyi tanıyacaktı.

Jennifer ona "Evet, sen ülkedeki en güzel prensessin," dedi ve bu da onun daha fazla kıkırdamasına neden oldu. Kapı çalındı ve George içeri girdi.

"İkiniz de büyüleyici yaratıklarsınız," dedi ve Molly ona gülümsedi.

"Teşekkür ederim," dedi Jennifer utangaç bir sesle. George'dan hoşlanmaya başlamıştı. Harika bir adamdı ve onun hayatının bir parçası olduğu için minnettardı.

"Baban burada olamayacağı için seninle birlikte yürümekten onur duyarım," diyerek yine gözlerinin dolmasına neden oldu. O kadar nazik ve kibar bir adamdı ki, evliliğin gerçek nedenini bilmemesinden nefret ediyordu.

"Onur duyan ben olurdum," diye cevap verdi. Adam bir mendil uzattı ve Jennifer kapıdan çıkmadan önce kendini toparladı. Düğün bir bulanıklık içinde geçti ve Jennifer ne olduğunu anlayamadan vaiz onları karı koca ilan etti.

"...karı koca, şimdi gelini öpebilirsiniz," dedi ve Trenton hiç vakit kaybetmedi. Onu kollarının arasına aldı, aralarındaki metrelerce kumaşı düşününce bu hiç de kolay bir iş değildi ve tutkulu bir öpücükle dudaklarına yapıştı. Kendini açgözlülükle onun dudaklarından bir şeyler yudumlarken ve yalnız olmayı dilerken buldu. Noel partisinden sonraki geceden beri ona bir kez bile dokunmamıştı ve kız ona açlıktan ölüyormuş gibi tepki vermişti.

Kalabalıktan biri, "Tamam, bunun için daha çok vaktiniz var, sonra," diye bağırınca Jennifer'ın yüzü ısındı ve gerçekten de kızarmış bir gelin gibi göründü. Trenton ise muzaffer bir ifadeyle kalabalığa doğru dönerek kahkahaların yükselmesine neden oldu.

Trenton, "Seni yalnız yakalamak için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı ve yüzünün sürekli kızarmasına neden oldu. Trenton onu koridordan aşağıya doğru götürdü ve dışarıya adım attıklarında kadın şaşkına döndü.

Alan, ısıtıcılarla donatılmış büyük bir çadır, dans pisti, yiyecek ve içecek taşıyan garsonlar ve eksiksiz bir müzik grubuyla dönüştürülmüştü. Ailenin bu kadar kısa sürede bu kadar çok şey başarmış olması inanılmazdı.

Dans pistine adım atar atmaz grup yavaş bir şarkıya başladı ve Trenton onu kollarına çekti ve dünyanın geri kalanı eriyip gitti. Onun kollarında dans pistinde ne kadar sallandığını bilmiyordu ama bunu bütün gece yapabilirdi.

George, "Pastayı kesme zamanı geldi," diye anons etti ve yeni bir damat ve gelinin yapması gereken tüm zorunlu şeyleri yaptılar. Birkaç kişiyle daha dans etti ama Trenton her seferinde onu çabucak bulup kendine çekiyor gibiydi. Bu ona istendiğini ve bunun gerçek bir düğün olduğunu hissettirdi. Yine de düğün geceleri için gergindi, çünkü nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu.

Aralarında kesinlikle bir elektrik olduğunu ve yatakta birlikte olmalarının bir sorun yaratmayacağını biliyordu ama emin olamadığı küçük şeyler vardı. Onu canı istediğinde mi öpecekti, yoksa gelişigüzel mi dokunacaktı? İşten sonra onunla kapıda mı buluşacaktı? Onu nasıl beklediğini bilmiyordu.

davranmasını istedi. Onu gerçekten şok eden şey, onu kapıda bir gülümseme ve öpücükle karşılamak istemesi ve sadece sevişmek için değil, kendini onun kollarına bırakmak istemesiydi. Ona tamamen aşıktı, oysa o sadece ona şehvet duyuyordu.

Bu son düşünce onu her şeyden çok korkutuyordu çünkü şehvet eninde sonunda sönecekti ve Molly'nin ondan sıkılmasından korkuyordu. En azından o noktada Molly onun tarafından güvenle evlat edinilmiş olacaktı ve her zaman geriye dönüp bakabileceği anıları olacaktı.

"Hemen gitmek istiyorum," diye fısıldadı Trenton. O da yalnız kalmak isteyerek başını salladı. Molly önümüzdeki birkaç gün Emily ve Mark'la kalacaktı, böylece gerçek bir balayı geçirebilecekti ve bu süre zarfında endişelenecek hiçbir şeyi olmayacağını hissediyordu, çünkü büyük olasılıkla bırakın odalarını, yataklarından bile çıkmayacaklardı.

"Sana bir sürprizim var," dedi adam, insanların bağırıp kuş yemi attığı koridordan onu geçirirken. Kadın bir yığın halinde büyük bir limuzinin arkasına düştü, kahkahalar içinde adama doğru döndü. Adamın büyüleyici görüntüsü karşısında nefesi boğazında düğümlendi. Kravatı ve gömleğinin en üstteki birkaç düğmesi gevşemişti ve kendini uzanıp göğsünün muhteşem pürüzsüzlükteki tenini hissetmek için kaşınırken buldu. Gömleğin düğmelerini açmayı bitirmek istedi.

Sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi Trenton'ın gözlerinin kararmasını ve ardından onu kucağına çekmesini izledi. Hâlâ kocaman gelinliğini giyyordu ve Trenton onu yerleştirmekte zorlandı ama ağzı bir taleple onunkine indi ve kadın bu meydan okumayı kolayca kabul etti, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve açgözlülükle ağzının hatlarını tattı.

Onun huzurunda bu kadar şehvet düşkünü olduğuna inanamıyordu. Soğukkanlı, içine kapanık kız, onun dokunuşunun uyandırdığı tutkuyla anında alev alev yanmaya başladı. Boğazından alçak sesle hırladı ve sonra ondan uzaklaştı. Kızın başını omzuna doğru itti ve kız kendini tutamayarak oradaki deriyi hafifçe ısırdı. Adamın vücudunda bir titreme hissetti ve buna neden olanın kendisi olmasından duyduğu memnuniyetle gülümsedi.

"Kendimi toparlamaya ve seninle konuşmaya çalışıyorum," diye homurdandı, ancak elleri onun sırtında ve kalçalarında geziniyor, onun üstünde kıvranmasına ve açıkta kalan boğazını daha fazla yalamasına neden oluyordu. Sonunda pes etti ve dudaklarını tekrar almak için başını kaldırdı, bu da onun titremesine ve daha da yaklaşmak için hareket etmesine neden oldu. Artık elbisesine o kadar da aşık değildi, çünkü onları birbirinden çok uzak tutuyordu.

Arabanın arkasında birbirlerini sevmeye devam ettiler ve ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama sonunda limuzin durdu ve kapı açıldı. Şehvet dolu gözleriyle açık kapıya baktı ve

Trenton isteksizce onu serbest bıraktı. Limuzinden indi ve onun inmesine yardım etti.

Önündeki devasa eve şaşkınlıkla baktı, nerede olduklarına dair hiçbir fikri yoktu. Bir otele, hatta onun özel jetine götürülmeyi ve oradan uzaklaştırılmayı bekliyordu. Balayı konusunda çok ketum davranmıştı. Kısa bir süre önce yaptıkları uzun iş seyahatinden sonra, Molly'den çok uzun süre ayrı kalmamayı tercih ederek uzak bir yere gitme ihtiyacı hissetmemişti ama kararı ona bırakmıştı. Yine de bir evde olmayı beklemiyordu. Belki de başka bir yere uğruyorlardı.

Büyük girişleri, güverteleri ve parlayan ışıkları olan üç katlı devasa bir evdi. Ön kapı açıldı ve üniformalı bir adam onları bekliyor gibiydi. Belki de şu özel ve ev gibi görünen otellerden biridir, diye düşündü.

"Bu senin düğün hediyen. Ev senin adına, böylece ne olursa olsun her zaman güvende olduğunu bileceksin," dedi. Sözlerinin aklında yer etmesi birkaç dakika sürdü. Ona hediye olarak bir ev almıştı. O kadar şaşırmıştı ki ne diyeceğini bilemiyordu. Ona aldığı ve çantasında duran hediye şimdi aptalca geliyordu. Ondan bir ev almayı kabul edemezdi. Evli oldukları sürece orada yaşayabilirdi ama peri masalı sona erdiğinde

sona erdi, o yeri tutamazdı. Yine de bunalmıştı ve adamın bu kadar cömert bir şey yapmasından heyecan duyuyordu.

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Teşekkür etmek için çok basit görünüyor ama çok teşekkür ederim..." dedi gözyaşlarına boğulmuş bir sesle. Onun içten teşekkürü, kendisine söylenen başka hiçbir sözle kıyaslanamayacak bir sıcaklıkla doldurdu içini. Bildiği bir şey varsa o da kızın açgözlü olmadığıydı. Daha önce hiçbir kadına bu kadar pahalı bir hediye almamıştı ama o zaman da hiçbir kadın bunu hak etmemişti. Mücevherlere yüz binlerce dolar ödemişti ve geçmişte birlikte olduğu kadınlar bu parçalara açgözlülükle bakmışlardı. Jennifer eve sevgiyle bakıyordu. Onu asla bırakmayacağını bilmesinin nedenlerinden biri de buydu.

"İçeri girmek ister misin?" diye sordu kıkırdayarak, kadın huşu içinde mekâna bakmaya devam ederken. Trans halinden kurtuldu ve yüzündeki sevinç ifadesiyle ona gülümsedi.

"Aynen öyle," dedi ve topuklu ayakkabılarını çıkarıp merdivenleri koşarak çıkarken ona yetişmek zorunda kaldı. Kapıda uşakları olan adamla selamlaştı ve nefesi kesilerek eve girdi.

Sonraki yarım saat boyunca, evin her santimini keşfederken onu takip etti. Sadece ve sadece bir odayı keşfetmek istiyordu ama onun zevkini elinden alamazdı. Bulduğu her yeni şey ona zevk veriyordu.

ifade. Hatta onu birkaç kez öptü ve onu sıkıca kendine çekip yatak odalarına götürmemek için tüm iradesini kullandı.

"Trenton, burası hayatımda gördüğüm en muhteşem ev. Mükemmelin de ötesinde, ona ne kadar aşık olduğumu anlatmaya kelimeler yetmez.

Kaybolacağım, çok büyük ve kütüphanesi inanılmaz. Yüzmeye gitmek için sabırsızlanıyorum. Sonsuza kadar keşfetmeye devam etmek istiyorum, teşekkür ederim," diye bağırarak kollarını ona doladı.

Trenton daha fazla dayanamadı ve onu hızla kendine çekti, dudaklarını onunkilere bastırarak yatak odalarını keşfetme zamanının geldiğine şüphe bırakmadı. Gözleri büyüdü ve bir anda heyecandan tutkuya dönüştü. Onu kollarının arasına aldı ve yatak odalarına ulaşmak için merdivenleri koşarak çıktı.

Elbisesinin arkasındaki minik düğmelerden dolayı hayal kırıklığı içinde inledi ama özel elbisesini yırtmak istemiyordu, bu yüzden dişlerini sıkarak onun mükemmel, süt beyazı tenini her seferinde yarım santim açığa çıkardı. Elbise nihayet yere düştüğünde ve vücudunu zar zor örten minik dantel parçalarını gördüğünde, kontrolünün geri kalanını kaybetti ve onu yatağa yuvarladı.

Onun narin dantellerini parçalaması umurunda değildi çünkü etine dokunmaya ihtiyacı vardı ve boğazından gelen seslere bakılırsa o da ona aynı derecede muhtaç görünüyordu.

Ellerini saçlarının ipeksi uzunluğu boyunca gezdirdi, saçlarını tutan tokaları yavaşça çıkardı ve kadının iç çekmesine neden oldu.

Yavaşça sırtının kavisinden aşağı doğru inerek neredeyse çıplak tenine dokunuyor, ondan çok daha fazlasını istemesine neden oluyordu ama bunu istemekten çok korkuyordu. Ondan bir şeyler isteyecek kadar kendine güvenmek istiyordu ama yapamıyordu, bu yüzden sadece okşamalarının tadını çıkarıyor ve durmaması için dua ediyordu.

Trenton, Jennifer'ı sert vücuduna bastırıp yumuşak göğüslerinin kendisine çarptığını hissederken boğazından kısıp bir sesle hırladı. Çıplak tenlerinin birbirine sürtündüğünü hissetme ihtiyacıyla gömleğini hızla yırttı.

Sütyenin klipsleri açılmıştı ve artık sertleşmiş meme uçlarının göğsüne bastırıldığını hissetmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Dilini boğazında gezdirdi, nabzının attığı noktayı yaladı ve kokusunu içine çekti.

O kadar güzel kokuyordu ki, ona doyamıyordu. Jennifer'ı hissetmek, koklamak ve ona dokunmak onu hızla akıl sağlığının sınırına getiriyordu. Asla doyacağını sanmıyordu ama denemeye devam edebilirse çok mutlu bir adam olarak ölecekti.

Ellerini boynuna götürerek onu kendine yaklaştırdı. Onun inisiyatifi ele almasına bayılıyordu, bu yüzden onu öldürse de yavaşladı ve kızın sıcak tenini keşfetmesine izin verdi. Elleri onun boynuna doğru uzandığında

Kollarından aŖağıya doğru inip arkasına dolandı ve kalçalarını kadınlığına doğru çekti.

Trenton onun tatlı vücutunun her santimini, Ŗeklini, dokusunu, özünü, her Ŗeyini seviyordu. BaŖka bir kadınla birlikte olmayı hayal bile edemiyordu ve yavaşça keŖfetmesine izin verme kararlılığını çabucak kaybetti. Onu ele geçirmesi gerekiyordu.

Adam onu kaldırıp yatağa fırlattığında Jennifer'ın nefesi kesildi. Adamın gözlerindeki bakıŖ, aşırı heyecanlı bedenini hemen orada orgazm etmek üzereydi. Giysilerinin geri kalanını vücutundan yırtıp yatakta ona katılırken neredeyse tutkuyla kontrolden ıkmıŖ görünüyordu.

"Sana çok ihtiyacım var, özür dilerim," dedi sıkılmıŖ diŖlerinin arasından, yüzünden boncuk boncuk ter damlarken. Bu kadar güçlü bir adamı kontrolünü kaybetmenin eŖięine getirebildiğine hayret etti ve sahip olabileceğini asla düşünemeyeceği bir cesaretle onu sonuna kadar itmeye karar verdi.

"Benim de sana ihtiyacım var," diye fısıldadı ve adam onu altına almadan önce hızla hareket etti. Adam onun hareketini onaylamadığını inledi ve sonra onu itip dilini hızla karnında gezdirirken nefesi kesildi.

"Ben... yapamam..." niyetini anladığında onu durdurmaya çalıştı. Ona gülümsedi ve sonra eliyle zonklayan ereksiyonunu kavradı, kalın şaftını ovarak ucundan bir nem damlasının dökülmesine neden oldu.

Sıcak ağzı başını çevrelediğinde ve başını ağrıyan aletin üzerine indirdiğinde bir coşku iniltisiyle başını geriye attı. İlk başta kararsızdı, küçük eliyle onu sıkıca kavradı, ağzı zonklayan başını emerken, uzunluğunu yukarı ve aşağı yalarken, nemli şaft üzerinde yukarı ve aşağı süründü. Daha cesur davranmaya başladı ve onu nemli ağzının derinliklerine çekmeye başladı, onu derinlemesine emerek kalçalarının yataktan kalkmasına neden oldu.

Trenton sonunda sevişmelerini çok erken bitirmeden daha fazla dayanamadı. Kadının başını elleriyle kavradı ve terden kayganlaşmış vücutlarının birbirine sürtünme hissini severek onu vücudundan yukarı çekti. Kadının gözlerindeki saf uyarılma bakışı, ereksiyonunun neredeyse acı verici bir şekilde zıplamasına neden oldu.

Onu sırtüstü çevirdi ve iki elini birden tutarak başının üzerinde sabitledi. Ellerini bir kez daha onun vücuduna koyarsa patlayacaktı. Dudaklarını tekrar onunkilere kilitlemeden birkaç saniye önce sıcak nefesi yüzüne değdi, onu derinden öptü ve altında kıvranmasına neden oldu.

Diğer eliyle vücutlarından aşağı uzandı ve parmağını onun sıcaklığına soktu, kızın fazlasıyla hazır olduğunu anlayınca inledi. Kalçalarını parmağına doğru itti, dudakları kendi dudaklarına sürtünmeye devam ederken zevkle haykırdı.

Jennifer kalbinin göğsünün içinde o kadar genişlediğini hissediyordu ki nasıl olup da yerinden sökülmediğini bilmiyordu. Onu o kadar çok seviyordu ki, vücudunu ne kadar çok severse, ona o kadar çok ihtiyaç duyuyordu. Sanki o artık ruhunun bir parçasıydı ve onsuz nefes alamayacaktı.

Ağzının onunki boyunca hareket ediş, daha önce deneyimlediği hiçbir öpücüğe benzemiyordu. Dilinin basit bir hareketiyle onu kölesi haline getirerek kemiklerini eritti. Vücudunu onun açıklığında tutuyor, başının ucuyla onunla alay ediyordu. Kadın kalçalarını adama doğru itti, içini doldurmasını istiyordu ama adam yine de ikisinin de istediğini vermedi.

"Lütfen Trenton, sana ihtiyacım var," diye haykırdı, yüzündeki zaferi gördü ve onun üzerinde tam kontrol sahibi olduğunu umursamadı bile, çünkü bunun eşit olduğunu biliyordu. Onun herhangi bir nedenle kendisinden uzaklaşamayacağını biliyordu ve bu ona her zamankinden daha fazla güven veriyordu.

Sonunda içine doğru itti ve yaşadığı zevkten başka bir şey düşünemez oldu. Kalçalarını yukarı doğru salladı, ihtiyacı olan

Aralarında bir santim bile yoktu. İçine girip çıkmaya başladı, her güçlü itişte daha da uzağı ulaşıyor gibi görünüyordu.

Bacaklarını onun sırtına doladı, onu daha sıkı çekti ve kalçalarını onun sıcaklığının içine ve dışına hareket ettirmek için gerçekten çalışmak zorunda bıraktı. Adam kadının ellerini bıraktı ve kadın hemen ellerini adamın sırtına doladı, yukarı ve aşağı doğru peneleyerek onu daha da sıkı içine çekti. Kalçalarının etrafına uzandı, penetrasyonunun açısını değıştirdi ve orgazmı vücudunu parçaladığında çığlık atmasını sağladı.

İini yıkamaya devam etti, omurgasına dalga dalga salıverme dalgaları gönderdi, nefesinin boğazında düğümlenmesine ve sırtının tamamen yataktan kalkmasına neden oldu. Trenton kendi başını geriye attı ve onun içine derin bir şekilde çarparak tohumunu rahminin derinliklerine dökerken haykırdı.

Sarsıntı durduktan sonra bile onu sıkıca kavradı, gitmesine izin vermek istemedi, yarattıkları büyülu bağı bozmak istemedi. O anı bozmaktan ve paylaştıkları inanılmaz yakınlığı kaybetmekten çok korkuyordu.

"Seni eziyorum," diye fısıldadı nazik bir kahkaha atarak ve ellerini boynundan çekerek yavaşça ayırdı. Kız ağızından kaçan iniltiye engel olamadı. Tekrar kıkırdadı ve onları yan çevirdi, hâlâ ona yakın duruyordu. Eliyle kızarmış saçlarını taradı.

yüzünü okşadı ve dudaklarını nazikçe onunkilere değdirerek iniltinin iç çekmeye dönüşmesine neden oldu. Dudakları o kadar yumuşak ve nazikti ki, gözyaşlarının gözlerine sıçramasına neden oldu ve ilişkilerine ne kadar duygusal bir yatırım yaptığını bilmesini istemediği için onları hızla kırptırdı.

"Göz kamaştırıcısın," dedi nazik öpücükler arasında, kadının içine tutkuyla hiçbir ilgisi olmayan ve her şeyiyle saf aşkla ilgili bir sıcaklık yayılmasına neden oldu.

"Asıl çarpıcı olan sensin," dedi ona, yüzünün kızardığını hissederek. Ona iltifat etmekte neden bu kadar zorlandığını bilmiyordu.

"Bu çok zor olduğu için özür dilerim. Senin kollarındayken tüm kontrolümü kaybediyor gibiyim," dedi, vücudunu okşamaya devam ederken, sıcaklığın bir kez daha kıpırdanmaya başlamasına neden oldu.

"Beni istediğin için asla özür dileme. Bana hissedebileceğimi hiç bilmediğim şeyler hissettiriyorsun ve beni asla incitmeyeceğini biliyorum," dedi ve söylediklerinde ciddiydi. Onu fiziksel olarak asla incitmemiştir ama duygusal olarak bambaşka bir hikâyeydi.

"Neyse, bunu telafi etmeme izin ver," dedi ve sonra sözünü tutup gecenin geç saatlerine kadar ikisine de inanılmaz bir zevk verirken konuşma çok uzun bir süre için sona erdi.

Onuncu Bölüm

Jennifer uyandı ve banyoya doğru çılgınca bir koşu yaptı. Neyse ki Trenton orada değildi, çünkü normalde Jennifer uyanmadan çok önce gitmişti. Adamın her gece birkaç saatten fazla uyuması mümkün değildi ama asla mükemmelden aşağı kalmazdı.

Midesi boşaldıktan sonra kendini biraz daha iyi hissetmeye başladı ve temizlenmek için sürünerek duşa girdi ve yavaşça merdivenlerden aşağı indi. Yerine yeni biri işe alınmıştı ve son günü birkaç hafta önceydi ve hayatında ilk kez günlerini boş geçiriyordu.

Yeğeniyle geçirdiği zamanı seviyordu ve Molly'nin son birkaç hafta içinde daha da gelişmesini izlemişti ama tüm hayatlarının Trenton'a bağlı olmasından hoşlanmıyordu. Onu yapabileceğinden çok daha fazla seviyordu.

Mümkün olduğunu hiç düşünmemişti ve her gece sevişmelerine rağmen, adamın hâlâ kendisinden bir şeyler sakladığını biliyordu.

Ev için tam bir personel tutmuştu, bu yüzden yemek pişirmek ya da temizlik yapmak bile onun için zordu. Fırsat buldukça yapmaya çalışıyordu. Pazar günleri en sevdiği gündü çünkü adamla konuşup çalışanlara izin vermesini sağlamış ve böylece yemeklerini hazırlayıp evi toplamasına izin vermişti.

Jennifer mutfağa girdiğinde Molly, "Jennifer Teyze, şu güzel kreplerime bak," dedi. Personel Molly'ye anında aşık olmuş ve mümkün olan her fırsatta onu şımartmıştı. Tabağında üzerinde gülen bir yüz olan, krem şanti ve çilek şurubuyla yapılmış dev bir krep vardı.

"O kadar lezzetli görünüyor ki sanırım senden çalmam gerekebilir," diye yeğenine takıldı.

"Seninle paylaşacağım," dedi Molly, üzerinde bir ısırık olan çatalını uzatarak. Jennifer ısırığı aldı ve dramatik bir şekilde iç çekti, bu da Molly'nin kıkırdamasına neden oldu. Birlikte kahvaltı ettiler ve sonra parka gidip oynamaya karar verdiler. Seattle'da nadir görülen güneşli bir gündü ve Jennifer bu durumdan sonuna kadar yararlanacaktı.

Molly diğerk çocuklarla oynayarak harika vakit geçirirken Jennifer banklardan birine oturmuş, mide bulantısıyla savaşıyor ve hâlâ kendini iyi hissetmemekten nefret ediyordu. Hamile olduğunu biliyordu ama bunu doğrulamaktan çok korkuyordu. O zaman sırrını Trenton'la paylaşmak zorunda kalacaktı ve henüz bunu yapmak istemiyordu.

Eğer adam bu durumdan mutsuz olursa çok üzülürdü ve daha çocuk konusunu konuşmamışlardı. Bırakın çocuk isteyip istemediğini, ne kadar süre evli kalmayı planladığını bile bilmiyordu.

Molly ile harikaydı ama bu sevmediğı bir kadından çocuk sahibi olmak istediğı anlamına gelmiyordu. Molly onun kendince ona değer verdiğini biliyordu çünkü sevişirken tutkulu ve sevgi doluydu ama kelimeleri asla söylemiyordu ve günler boyunca mesafeliydi.

Birkaç dakika boyunca başını bacaklarının arasına koyarak mide bulantısını kontrol altına almaya çalıştı. Sonunda biraz daha iyi hissetmeye başladı, etrafındaki insanların önünde kusmayacağı için minnettardı. Salıncaklara doğru baktı ve Molly'yi göremedi. Etrafına bakındı, ilk başta endişelenmedi, ta ki onu hiçbir yerde göremeyene kadar.

Banktan atladı, adını haykırdı, parkın her santimetrekaresine baktı ve hala onu bulamadı. Çok geçmeden diğerebeveynler de onun arayışına katıldı ve yaklaşık on dakika sonra bir şeyler olduğunu anladı.

umutsuzca yanılttı. Hemen polisi ve ardından Trenton'ı aradı ama aramayı asla bırakmadı.

Trenton da polis kadar çabuk geldi ve Molly'yi son gördüğü yeri anlattıktan sonra Trenton onu kollarına aldı. Molly sonunda kendini bıraktı ve daha önce hiç hissetmediğ kadar korkmuş bir halde onun kollarında hıçkırarak hıçkırarak ağıladı.

"Ne olmuş olabileceğini bilmiyorum. Sadece bir an için kafamı çevirdim ve sonra birden yok oldu," dedi kontrolsüz bir şekilde hıçkırarak.

"Onu bulacağız, her şey yoluna girecek," dedi yatıştırıcı bir şekilde, onu teselli etmeye çalışırken. Yine de teselli edilemeyecek durumdaydı. Zaten kız kardeşini kaybetmişti, yeğenini de kaybedemezdi.

"Onu bulmalıyız, ona bir şey olmasına izin verdiğime inanamıyorum," diye hıçkırmaya devam etti.

"Bu senin hatan değil," dedi ona, yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı, böylece gözlerinin içine bakmaktan başka çaresi kalmadı. O kadar çok suçluluk ve ıstırap hissediyordu ki göz teması kurmakta zorlanıyordu. Ona cevap vermedi çünkü kendisinden başka sorumlu kimse yoktu ve her şeyi berbat etmişti. Yeğeninin görüş alanından çıkmasına izin vermişti.

"Bayan Anderson, kendisi parkta değil. Birkaç ebeveyn park alanında dolaşan yabancı bir adam gördüklerini söyledi ve bize bir tarif verebildiler. Bunun bir kaçırma olayı olduğunu düşünüyoruz ve sizin için yapılacak en iyi şey hemen eve gidip telefonun başında beklemek. Telefonunuzun izini sürmesi için FBI'ı göndereceğiz ama birinin sizi tanıdığını ve fidye isteyeceğini düşünüyoruz" dedi.

Jennifer ona doğru baktı, dehşete kapılmıştı. Molly'yi kaçırmak isteyecek birini hayal bile edemiyordu. Buna gerek yoktu, Jennifer verecek hiçbir şeyi olmayan bir hiti. Çok güçlü bir adamla evli olduğunu ve bu yüzden ona saldırmak isteyecek insanlar olabileceğini aklına bile getiremiyordu. Beyni sonunda kapandı ve vücudu artık gerçekle yüzleşmeyi reddederken karanlığa gömüldü.

Trenton Jennifer'ı kollarının arasına alırken küfür etti. Hem onun hem de Molly'nin güvenliğini sağlamayacak kadar aptal olduğuna inanamıyordu. Sahip olduğu para miktarıyla her zaman kendisine kızan ve fırsatını bulduklarında ondan bir şeyler alacak insanlar olduğunu biliyordu. Düşünmesi gereken bir karısı ve çocuğu vardı ve Molly'nin zarar görmesine izin verdiğine inanamıyordu.

Jennifer'ı kollarına alıp arabasına taşıdı ve hızla eve dönüp onu içeri götürdü. Onu kanepeye yatırıp hemen alnına bir bez yerleştirdiğinde Jennifer yeniden kıpırdanmaya başlamıştı.

"Molly," dedi umutla, bir an için bunun kötü bir rüyadan başka bir şey olmadığını umarak.

"Yakında haber alırsız," dedi ve onun gözlerindeki dehşeti tekrar gördüğünde fiziksel bir acı hissetti. Ona her şeyin yolunda olduğunu söyleyebilmeyi diledi. Her şeyi unutturabilmeyi ve hayatındaki en önemli iki kadının güvende olmasını diledi.

Memur haklıydı, çünkü bir çağrı geldiğinde telefon sistemini daha yeni kurmuşlardı. Jennifer kanepede oturmuş, titriyor, kendi içine çöküyor ve yanaklarından sessiz gözyaşları süzülüyordu. Trenton'ın kendisi de parçalanmak istiyordu. Molly'ye bir şey olmasından çok korkuyordu ama ikisinden birinin güçlü kalması ve aklını başına alması gerektiğini biliyordu. Jennifer'ın Molly'yi kendi hayatından daha çok sevdiğini ve içine kapanarak yaşadığı dehşetle başa çıkmaya çalıştığını da biliyordu. Bu çileden kurtulabilmesinin tek yolu buydu.

"Sadece telefonu aç, sakın ol, kaçıranı kızdırmadan sorabildiğin kadar soru sor ve ne istiyorlarsa ver. Onun hayatı her türlü paradan daha değerli," dedi ajan telefonu açmadan saniyeler önce.

Trenton ona "Anlıyorum," dedi ve sonra eli hafifçe titreyerek telefonu açtı. Telefon görüşmesini berbat edemezdi. Onu geri almak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Telefonu eline aldı ve kısa bir merhaba dedi.

"Trenton Anderson?"

"Evet," diye cevap

verdi.

"Molly yanımda ve şimdilik güvende, ama eğer tam olarak yapmazsan Söylediklerimi yaparsan ölümünden sen sorumlu olursun. Yeterince açık anlatabildim mi?" diye sordu arayan kişi.

Trenton öfkesini kontrol etmek zorunda kalarak, "Anlıyorum," dedi. Ön kapının açıldığını duydu ve babasını, kardeşlerini ve kuzenlerini görünce rahat bir nefes aldı. Tüm ailesi ona ve Jennifer'a destek olmak için gelmişti.

Kuzenlerinin eşlerinin hemen kanepeye gidip Jennifer'ın etrafını sarmalarını, onu kollarına alıp omuzlarında ağlamasına izin vermelerini izledi. Kadınlar orada oturup birlikte ağlarken, ailesi onun etrafında dönerek neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine neden olacak bir destek duvarı oluşturdu.

"Aptal bir adam olmadığına sevindim. İşaretlenmemiş banknotlar halinde iki milyon dolar istiyorum, ardışık olmayan numaralar," diye başladı adam. Bırakma talimatlarını ve teslimat için bir zaman çizelgesi verdi. "Eğer istediğimi yaparsan, seninle birlikte

Akşamın sonunda Molly'yi bulacaksın, bulamazsan cenazesine katılacaksın," diye alay etti adam. Trenton adamı lime lime etmek istedi ve sesini sakın tutabildiğine şaşırdı.

Trenton telefonu kapattı ve babasının elini omzunda hissetti. Bu basit jestin verdiği rahatlık onu şaşırtmıştı. Başını eğdi ve öfkesini kontrol etmeye çalışarak birkaç derin nefes aldı. Ailesine her şeyi açıkladı. Gözlerini ondan ayırmayan Jennifer'a baktı, daha uyanık görünüyordu ama hâlâ dehşetle doluydu.

Kanepeye doğru yürüdü, Jennifer'ı kollarına almak istiyordu. Tek kelime etmedi, sadece yanına oturdu ve onu kucağına çekti. Başını onun omzuna koydu ve ellerini saçlarında gezdirdi, ikisi de birbirlerini teselli ediyorlardı.

"Lütfen onu geri getir," diye fısıldadı sonunda, ona duyduğu güvenle kalbinin sızlamasına neden oldu.

"Yapacağım," diye söz verdi ve kendi kendine bunun, ne pahasına olursa olsun yerine getireceği bir söz olacağına yemin etti.

Babası parayı güvence altına aldı ve kısa süre sonra evden ayrılıyordu, o kapılardan geri döndüğünde Molly ile birlikte olması için dua ediyordu. Kendisi için değil ama başarısız olacağından korkuyordu. Molly'nin ne yapacağı umurunda bile değildi.

Para, onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Tek istediği Molly'nin eve dönmesiydi. Eve döndüğünde Jennifer'la birlikte oturmaları gerekiyordu çünkü bu deneyimden öğrendiği bir şey varsa o da Jennifer ve Molly'nin artık onun ailesi olduğuydu ve onlarsız bir gün bile yaşayamazdı.

Fidyecinin verdiği talimatları yerine getirmiş ve kısa süre sonra elinde iki milyon dolarla dolu bir çantayla belirlenen yerde beklemeye başlamış. Bir çocuk ona yaklaştı ve çantayı vermesini ve bir blok ötedeki kafeye doğru yürümesini söyleyen bir not uzattı. Adam notta söyleneni yaptı ve hızla dükkâna doğru ilerledi.

Kapıdan içeri girdi ve arka masalardan birinde Molly tek başına oturmuş bir bardak sıcak çikolata içiyordu. Hemen masaya koştı ve onu kollarının arasına aldı.

"Trenton Amca, geç kaldın," dedi fincanından bir yudum daha alırken.

"Özür dilerim," dedi ona, bir yandan da telefonunu çıkarıp ajanı arayarak Molly'nin yanında olduğunu ve onu kaçıranın peşine düşebileceklerini bildirdi. O anda ne olduğu umurunda bile değildi. Tek istediği Molly'yi eve, Jennifer'ın kollarına geri götürmekti.

"Sorun değil, adam seni burada beklememi söyledi," dedi ve ne olduğunu anlamamış gibi görünmesi onu rahatlattı. Ona sormak istedi

ama onu eve götürmeye ve oradan devam etmeye karar verdi. Kız bir kez daha kendi çatısı altına girene kadar kendini tamamen güvende hissetmeyecekti.

"Hadi eve gidelim. Jennifer Teyze'nin seni görmesi gerek," dedi, sesi boğuk çıkıyordu, neyse ki Jennifer fark etmedi.

Arabasına doğru yürüdü ve eve geri döndü. Kucağında Molly'yle kapıdan içeri girdiğinde oda hareketlendi. Jennifer gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünde kocaman bir sırıtışla başını kaldırdı. Kanepeden atlayıp Molly'yi kollarının arasına aldı ve Trenton verdiği sözü tutabildiği için hayatında hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

Molly'nin başının üzerinden baktı, gözleri onunkilerle birleşti ve ona tamamen savunmasız bir gülümseme verdi ve adam ikisini de kollarının arasına almaktan kendini alamadı. Onları her zaman güvende tutacağına yemin etti.

"Teşekkür ederim, Trenton. Çok teşekkür ederim, seni seviyorum," diye hıçkırarak ağlaması onu derinden sarstı. Bu sözleri daha önce hiç söylememişti. O anda savunmasız olduğunu biliyordu ama bunun doğru olduğunu da biliyordu. İyi olacaklarını biliyordu. Onu nazıkçe öptü, yumuşak dudaklarını kendi dudaklarının altında hissetmek ve bu anın gerçek olduğundan emin olmak istiyordu. Molly kıkırdayarak aralarındaki büyüğü bozdu ve onu burnundan öptü, bu da onun daha da kıkırdamasına neden oldu.

"Ailemle konuşmam gerek, sonra da kutlama için büyük bir akşam yemeği yiyeceğiz," dedi Jennifer'a ve onu tekrar öptü. Ona gülümsedi ve Molly'yi yukarı çıkardı, onu yıkadığından ve vücudunun her santimetrekaresini kontrol ettiğinden emindi. Babasının yanına gitti, onunla konuşması gerekiyordu.

Tam onu kenara çekecekken kapı çalındı ve aradığı ajan yüzünde kocaman bir gülümsemeyle içeri girdi.

"Adamı yakaladık. Salak herif çalışmayan eski püskü bir aracın içindeydi, bu yüzden hâlâ bölgedeydi. Ergenlik çağından biraz daha büyüktü ve kolay yoldan para kazanmaya çalışıyordu. İyi haber şu ki, çocuğa zarar vermek gibi bir niyeti olduğunu sanmıyorum ama yine de çok uzun bir süre hapiste kalacak ve ailenizin endişelenmesini gerektirecek bir şey yok," dedi ajan.

"Sıkı çalışmanız için teşekkür ederim. Karıma haber veririm," dedi Trenton adamın elini sıkarak. Adam yanlarından ayrıldı ve Trenton babasını bir kenara çekerek onunla konuşmak istediğini söyledi. Dışarıda bir yürüyüşe çıktılar ve sanki babası onun düşüncelerini toplaması gerektiğini biliyormuş gibi sessizce yanında yürüdü.

"Baba, sana gerçekten haksızlık ettim. Annemi kaybettiğimizde acıyla baş edemedim, bu yüzden sen de dahil olmak üzere dünyadan elimi eteğimi çektim. Senin hatan olmadığını biliyordum ama sen benim babamsın ve seni suçladım, özür dilerim. Yaşadığın acıyı hiç düşünmemiştim ama şimdi Jennifer hayatımdayken, hayatımın aşkını kaybetmenin nasıl bir şey

olduğunu hayal bile edemiyorum.

senin hayatın. Kendimi geri çektiğim için özür dilerim ve bugün hala yaşamak zorunda olduğun acı için de özür dilerim," dedi Trenton babasına.

"Seni seviyorum, Trenton. Bu sözler benim için hayal edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor. Ben de herkesten uzaklaştım, sadece annen olmadan yaşamayı anlamaya çalışıyordum. Onu bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordum. O benim kayamdı ve bizi bir arada tutan tutkaldı, ama sanırım iyileşiyoruz. Bence biz hala her zaman olduğumuz aileyiz. Sadece bir süreliğine kaybolduk," dedi George.

İki adam samimi bir şekilde kucaklaştı, acının azalmaya başladığını ve her şeyin yeniden annesinin hayatta olduğu zamanlardaki gibi olduğunu hissetti. Trenton kendini tamamlanmış hissetti.

"Jennifer'la konuşmam gerek," dedi ve koşarak eve girdi. Karısını kollarına almak için bir dakika bile bekleyemezdi. Aşkını dünyanın öbür ucuna kadar haykırması ve ondan uzak durduğu için onu affetmesi gerekiyordu, çünkü o yanında olmadıktan sonra başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Kalbini açmaktan o kadar korkmuştu ki, neredeyse yaşayabileceği en harika ilişkiyi kaçıracaktı. Onu seviyordu, o hayatının bir parçası olana kadar ihtiyaç duyduğunu bile bilmediği bir şeyi ona vermişti.

Merdivenleri hızla tırmandı ve onu Molly'nin odasında buldu. Gün boyunca çok yorulmuş olmalıydı çünkü mışıl mışıl uyuyordu ve Jennifer

başını ovuyor ve ona bakıyordu. İkisine doğru yürüdü ve Jennifer'ın sırtını ovdu.

"Yorgundu, ben de ona banyo yaptırdım. Şükürler olsun ki üzerinde tek bir çürük bile yok. Onu yatırdım ve hemen kendine geldi. Yine de yanından ayrılamadım," dedi.

"Şimdi iyi olacak. Benimle gel, konuşmak istiyorum," diye yumuşak bir sesle konuştu. Ses tonundan irkilerek başını kaldırdı ve sonra isteksizce yataktan kalkıp onu odalarına kadar takip etti.

"Ne oldu?" diye sordu endişeyle. Aşkını ilan etmesinin onu korkutmuş olabileceğinden korkuyordu.

"Jennifer, bugün hayatımın en kötü günüydü. Hiç bu kadar korkmamıştım. Sen ve Molly hayatımın çok önemli bir parçası oldunuz ve ikiniz olmadan olmayı hayal bile edemiyorum," diye başladı ve endişeli kaşları kayboldu.

"Biz de aynı şeyleri hissediyoruz," dedi ona temkinli bir şekilde, konuşmanın nereye varacağından emin değildi.

"Sana karşı davranışlarım için özür dilerim. Kendimi o kadar uzun süre korudum ki başka bir yol bilmiyordum ama bugün Molly'yi kaybetme düşüncesi beni uyandırdı. Onu seviyorum ve onu evlat edinip resmi evladım yapmak istiyorum.

Kızım. Ben de seni seviyorum Jennifer ve bu evliliği gerçeğe dönüştürmek istiyorum," dedi onun yüzünü izleyerek. Ne söylediğini anlaması birkaç dakika sürdü ve sonra kollarına atlayarak onu aırttı.

"Evet, Trenton! Evet, hem de milyonlarca kez. Seni çok seviyorum ve bunun ikimiz hakkında olmasını istiyorum, başka bir şey değil," diye ağladı, sevinçle doluydu.

"Ayrıca etrafta kouturan yirmi küçük Molly daha istiyorum," dedi kocaman bir sırtıla. Molly'nin sözleri karşısında gözleri büyüdü ve kalbi yerinden fırlayacakmı gibi oldu.

"Yirmiyi bilmem ama sanırım yedi ay içinde bir tane daha yapabilirim," dedi ve sözlerinin kafasında yer etmesini bekledi. Gözleri büyüdü ve sonra dizlerinin üzerine kp gömleğinin altından tutarak onu aırttı ve hala düz olan karnına bakmak için yukarı kaldırdı. "Henüz göstermem için çok erken," diye ekledi kıkırdayarak.

"Gerçekten hamile misin?" diye sordu gözlerinde parlayan umutla.

"Henüz test yaptırmadım ama son iki adetimi kaçırdım ve korkunç bir sabah bulantısı yaşadım."

"Teşekkür ederim Jennifer. Bana isteyebileceğimi hayal bile edemeyeceğim kadar çok şey verdin. Seni seviyorum ve hayatın boyunca seni koruyacağım," diye söz verdi. Karnını saygıyla öptü ve gzyalarının akmasına neden oldu.

gözlerinden dökölüyordu. Olabileceğini düşündüğünden çok daha fazla sevinçle doluydu. Yavaş yavaş, tatlı tatlı seviştiler ve aileyi uzunca bir süre beklettiler. Hiçbiri birazcık bile umursamadı.

Sonsöz

George minik torununu kucağına alırken sessizce, "Gerçekten iyi iş çıkardık," dedi. Henüz iki haftalıktı ve hayatındaki en değerli şeydi. "Sadece bir yıl içinde iki güzel torun sahibi olduğuma inanamıyorum," dedi huşu içinde.

Joseph kendi torunlarından birini kucağına alarak, "Biz Andersonlar hiçbir şeyi yarım yamalak yapmayız," dedi. Her iki adam da hayatlarının geri kalanında her gün kucaklarında bir çocuk taşımaktan son derece mutlu olacaklardı.

"Jennifer harika bir kadın ve Trenton'ı çok seviyor. Onun hayatına girdiğinden beri oğlumu yeniden mutlu ve hayat dolu görüyorum," dedi George. Geliniyle yakınlaşmıştı. O gerçek bir güneş ışığıydı.

Molly koşarak odaya girerken, "Büyükbaba, yemek vakti geldi," dedi.

"Babam acele etmezsen her Şeyi yiyeceklerini söylüyor," diye bitirdi sözlerini.

Jennifer ve Trenton Molly'yi resmen evlat edinmişlerdi ve Molly bir gün onlara anne ve baba demeye başlamıştı. Bunu pek b y tmemişlerdi ama George ikisinin de yüzünde Molly'nin onları bu kadar çok sevmesinden duydukları mutluluğu gördü.

"Tamam bebeğim, geliyoruz," diye onu rahatlattı. Kız  nlerinden koşarak gitti. İki kardeş, ailelerinin büyük bir masayı çevrelediği devasa yemek odasına girdiler. Odanın her yerinden kahkahalar yükseliyordu ve adamlar ailelerini uzun yıllar boyunca elde ettikleri hiçbir Şeye benzemeyen bir neşe ve huzur duygusuyla karşıldılar.

Joseph, "Hiçbir para büyük bir ailenin yerini tutamaz," dedi.

George kardeşinin sırtını sıvazlayarak, "Katılıyorum," dedi. "Bizi tekrar bir araya getirdiğin için teşekkür ederim.

"Peki, sırada kim var?" Joseph neşeyle sordu. Bir sonraki çocukla uğraşmaya başlamak için sabırsızlanıyordu.

"Max'in durulma zamanının geldiğini düşünüyorum. Taşındığımızdan beri kesinlikle daha fazla kendine geliyor, ama hala eskisi gibi değiliz ve bence iyi bir kadın her Şeyi düzeltir," diye cevap verdi George.

"O zaman yemekten sonra bir plan yapmamız gerekecek," dedi Joseph. Max sanki onun hakkında konuştuklarını anlamış gibi başını kaldırdı ve onlara şüpheli bir bakış attı. Çocuklar bu kadar hızlı düştükleri için biraz şüphelenmeye başlamışlardı. Eğer şüphelerini doğrulayabilirlerse, iki adamın başı ciddi bir belaya girecekti.

"Hadi harika bir yemeğin tadını çıkaralım," dedi George ve sonra iki adam ailelerine katıldı.

Melody'nin Diğer Eserlerine Bakın

Milyarder Bekarlar Serisi

*Milyarder Oyunu Kazanır

*Milyarderin Dansı

*Milyarder Düşüyor

*Milyarderin Evlilik Teklifi

Milyarder için Bebek

+Tycoon'un İntikamı

+Tycoon'un Tatili

+Kralın Teklifi

Genç Yetişkin Fantastik Kitap

=Gece Yarısı Ateşi - Kara Meleğin Yükselişi Birinci Kitap

Kraliyet Ailesi Bilinmiyor

Çok yakında:

*Milyarder Kurtarıldı

=Gece Yarısı Ayı - Kara Meleğin Yükselişi İkinci Kitap

Milyarder Oyunu Kazandı'dan alıntı

Önsöz

"Bu doğru değil Katherine!" Joseph yumruğunu masaya vurarak yemek takımlarının sallanmasına neden oldu.

"Bu çocuklar bizi dinlemiyor, bir tanesi bile. Artık gençleşmediğimizi görmüyorlar mı? Yıllar önce dizlerimin üzerinde zıplayan torunlarım olmalıydı." Katherine kocasının söz dinlemeyen çocuklarından yakınmasını dinlerken kendi kendine gülümsedi.

Söylediklerinin boş sözlerden başka bir şey olmadığını biliyordu. O da çocuklarını en az kendisi kadar seviyordu. Yine de bebek tutan kadınların eve mükemmel bir katkı sağlayacağı konusunda ona katılması gerekiyordu. Her zaman torunlarını sallamayı ve yeni yürümeye başlayan çocukları kovalamayı hayal etmişti.

Katherine kocasını uyardı: "Joseph, bir daha bu işlere karışsan çocukların seni evlatlıktan reddedeceklerini biliyorsun," dedi.

"Eğer bu torun meselesi hakkında bir şeyler yapmazlarsa onları evlatlıktan reddedeceğim," diye homurdandı, ama sesinde hiçbir inanç yoktu.

"Geçen yıl emekli olduğundan beri çok fazla boş vaktin oldu Joseph Anderson. Çocukların hepsine zaten çok fazla sorumluluk yüklendi. Tabaklarına daha fazlasını eklemek istediğinden emin misin?" diye bitirdi, cevabı zaten biliyordu.

"Çocuklar aşk ve evlilik için hazırlar. Sadece biraz yardıma ihtiyaçları var."

Karar verilmişti. Noel'den önce boş evinde en az bir torunu olacaktı.

Katherine, inatçı kocasının fikrini değiştirecek hiçbir şey söyleyemeyeceğini bildiği için iç çekişini bastırdı. Oğullarının bu özelliği nereden edindiğini düşünüyordu? Onların kusurlarına rağmen

Kocası da dahil olmak üzere herhangi birini zaten sevdiğinden daha fazla sevmesi mümkün değildi.

Joseph gür sesiyle, "Lucas ilk olacak," dedi ve Katherine'i daldığı hayallerden uyandırdı. "Ona mükemmel bir gelin buldum bile."

Yusuf yüzünde çok memnun bir ifadeyle sandalyesinde arkasına yaslandı. Sonunda kendisini meşgul edecek bir projesi ve ödül olarak da torunları vardı. Pazartesi sabahı Lucas'ı çılgın maceralar bekliyordu.

Birinci Bölüm

"Bunu yapabilirsin. Oraya tam bir güvenle gidin. Bu ailenin Bill Gates ve Donald Trump'ın toplamından daha değerli olması kimin umurunda? Sen Bu pozisyon için işe alındınız ve bu işe ihtiyacınız var." Amy Harper asansörle yirmi beşinci kata çıkarken kendi kendine ders vermeye devam etti.

Kaçan birkaç tutam altın sarısı saçını, gereklilikten çok gerginlikten dolayı yüzünden uzaklaştırdı. Kendini ortalama bir görünüşe sahip olarak görüyordu ve aslında kendisine bahşedilen varlıkları küçümsemeye çalışıyordu. Saygı görmek istiyordu, annesi gibi arzulanmak değil. Uzun saçları vardı ve kesmeye bir türlü cesaret edemiyordu, ancak dışarı çıktığında saçlarını her zaman hoş olmayan bir şekilde topuz yapıyordu.

Kıvrımlarını her zaman dünyadan saklamıştı. Eski bir erkek arkadaşının deyimiyle tüm doğru yerlere sahipti. Yeşil gözleri

Hissettiği her duyguyu bir kenara bıraktı ve ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ölümcül bir kusur olarak gördüğü şeyi ortadan kaldırmayı başaramadı.

Lucas Anderson için yönetici sekreteri olarak işe alındığına hâlâ inanamıyordu. Seattle Washington'ın bin millik yarıçapı içinde yaşayan herkes Anderson'ların kim olduğunu bilirdi. Şirketlerinin çok sayıda farklı bölümü vardı ve bu da çok geniş bir kadro gerektiriyordu. İnşaat ve çiftçilikten üst düzey şirket devralmalarına kadar her alanda faaliyet gösteriyorlardı. Merkezleri ABD'de olmasına rağmen dünyanın her yerinde iş yapıyorlardı ve o da bunların bir parçası olmaktan heyecan duyuyordu.

Asansörle yukarı doğru uzun bir yolculuk yaparken aklı bir önceki hafta iş görüşmesine gittiği günlere gitti.

Aile reisiyle yaptığı görüşme onu korkutmuştu ama gerçekten iyi bir adam olduğunu anlamıştı. Nazik biriydi ve eğer onunla milyon dolarlık malikanesi yerine bir kafede tanışmış olsaydı, kraliyet ailesinden daha değerli olduğunu bile bilmeyecekti.

Onun evine katı bir adamla çok resmi bir görüşme yapmayı umarak gitmişti. Gerçek onu hoş bir şekilde şaşırtmıştı. Adam onu evinde ağırlamıştı ve özgeçmişinde yazandan çok bir insan olarak onunla ilgileniyor gibiydi. Üniversiteden yeni mezun olduğu ve girdiği diğer işlerin kurumsal işler olmadığı düşünüldüğünde bu iyi bir şeydi.

Joseph'le ilk olarak son sınıfın sonlarına doğru bir üniversite fuarında tanışmış ve Joseph ona kartını verip mezun olduktan sonra aramasını söylemişti. O da öyle yapmış ve Joseph onu hayal edebileceğinden çok daha hızlı bir şekilde mülakata almıştı. Bunun, sınıfının ilk yüzde beşi içinde mezun olmasından kaynaklandığını düşünmüştü.

Asansörün geliş zilini çalmasıyla Amy şimdiki zamana geri döndü. *"Bu işi batırma Amy. Eğer her şey yolunda giderse gelecek yıl Noel'de o çok istediğin çocuğa sahip olabilirsin."* Kendisini cesaretlendiren son sözleriyle birlikte derin bir nefes aldı ve kapıların açılmasını bekledi.

Yirmi beşinci kata adım attığında bir an için korkudan felç oldu. Burası şimdiye kadar gördüğü en güzel ofisti. Kapılar, yuvarlak kiraz ağacından bir masanın bulunduğu devasa bir lobi alanına açılıyordu. Masanın arkasında Amy'nin olmayı umduğundan çok daha becerikli görünen göz alıcı bir sarışın vardı. Öne doğru adım attıkça kendini giderek daha rüküş ve yetersiz hissediyordu.

Masanın arkasında, ofislerin olduğunu tahmin ettiği sağ tarafta bir koridor vardı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu kadın Amy'ye.

Amy geçici felç halinden kurtuldu ve öne doğru yürüdü. "Evet, ben Amy Harper. Bay Anderson'ın yeni yönetici sekreteriyim. Bugün başlıyorum," diye sözlerini olabildiğince kendinden emin bir şekilde tamamladı.

Kadın bir süre boş boş ona baktı ve sonunda telefonuna uzandı. "Bay Anderson, Amy Harper burada, yeni yönetici sekreteriniz olduğunu söylüyor." Birkaç dakika durakladı, "Tamam... evet efendim."

Telefonu kapattı ve Amy'ye döndü, "Bay Anderson zaten bir yönetici sekreteri olduğunu ve yeni birini işe almadığını söylüyor. Ayrıca, eğer ailesi hakkında başka bir haber yapmaya çalışan bir muhabirseniz, tüm cevaplarının yorumsuz olduğunu söyledi." Kadın Amy'ye küçümseyerek baktı ve sonra "iyi günler Bayan Harper" dedi.

Amy'ye bir kez daha bakmadı. Sadece bilgisayarına doğru döndü ve Amy odada yokmuş gibi davrandı. Ona göre Amy kovulmuştu.

"Affedersiniz," dedi Amy sekreterin isim levhasına bakarak. "Shelly, geçen hafta Bay Anderson'la görüştüm. Saat tam sekizde ofiste olmamı söyledi, o yüzden tekrar kontrol etmek isteyebilirsin," dedi biraz daha güçlü bir sesle. Shelly, rahatsız edici kadının hâlâ orada olmasına şaşırılmış gibi başını kaldırıp baktı.

Tam o sırada asansörün zili çaldı ve içeri mavi gözleriyle gülümseyen yaşlı bir kadın girdi. "Sen Amy olmalısın. Geç kaldığım için özür dilerim. Bir araba kazasının arkasına takıldım," dedi kadın yaklaşırken. "Benim adım Esther ve bu hafta sizinle birlikte çalışacağım, hepinizi kendi başınıza kalabilmeniz için eğiteceğim. Joseph beni aradı ve yerime mükemmel birini bulduğunu söyledi," dedi sesinde mizah vardı.

Amy derin bir nefes aldı ve bu işin gerçekten de sadece hayalinde olmadığına dair bir rahatlama hissetti. "Seninle tanışmak çok güzel Esther. Shelly iş olmadığını söylediğinde biraz gerilmiştim," diye bitirdi sözlerini, sekretere bakmadan.

Esther onaylamayan bir ifadeyle söz konusu kadına baktı. "Geçici olarak buradaki telefonlara bakıyor ve emekli olacağımı bilmiyordu. İletişim eksikliği için özür dilerim," dedi. İkisi arasında hiç sevgi bağı olmadığı belliydi.

"Benimle gelin, size yeni ofisinizi göstereyim. Çok hoşuna gidecektir ama herhangi bir değişiklik yapmak istersen lütfen çekinme. Eminim Joseph'in de size söylediği gibi orada uzun saatler geçireceksiniz, bu yüzden sizin için rahat olması gerekiyor."

Koridorda yürüdüler ve büyük bir meşe kapıdan geçerek devasa bir ofise girdiler. Binadaki her şey çok daha görkemli bir şekilde mi yapılmıştı?

Ortalama bir binadan daha mı büyük? Arka duvarda yerden tavana kadar uzanan pencereler vardı ve sabahın ilk ışıklarının içeri girmesine izin veriyordu. Doğal ışık için minnettardı.

Odanın ortasında üç taraflı kocaman bir masa vardı. Masanın üzerinde son model bir bilgisayar ve taşan bir giriş çıkış kutusu vardı.

"İçeri gel, içeri gel. Oturun. Sana başlaman için gerekenleri göstereceğim ve bir bakmışsın kendi başına mükemmel bir iş çıkarmışsın," dedi Esther nazikçe.

İki kadın sabahın geri kalanında birlikte çalıştılar. Amy kendini biraz bunalmış hissediyordu ama Esther'in arkadaşlığından gerçekten keyif alıyordu ve yaptıkları bazı işleri kavramaya başlamıştı. Öğle yemeğinden sonra Esther'e pozisyon için gerçekten yeterli olmadığını itiraf edecek kadar rahat hissetti, ancak çok hızlı öğrenen biriydi ve sistemleri öğrenmek için gece gündüz çalışacaktı.

Esther, Joseph'in onda bir şeyler gördüğü ve sadece en iyileri işe aldığı konusunda ona güvence verdi.

"Esther, Niles raporlarına ihtiyacım var lütfen ve günün geri kalanındaki randevularımı iptal edebilir misin? Babam evine gelmemi istiyor." Amy, hayatında gördüğü en çarpıcı adamla göz göze geldi.

kapıdan içeri girdi. Elindeki kâğıda bakıyordu, bu da ona onu tepeden tırnağa gizlice gözlemlemek için zaman kazandırdı.

İlk fark ettiği şey adamın boyuydu. Geniş ve güçlü görünen omuzlarıyla en az 1.80 boyunda olmalıydı. Parlak kasları, koyu renkli ve altın rengi bronz tenini belirginleştirmeye çalışan, özel dikim olduğu belli olan iş takımının içinden bile rahatlıkla görülebiliyordu. Kıyafeti gevşetilmiş bir kravatla tamamlanmıştı, bu da onu GQ dergisi için yapılan bir fotoğraf çekiminden çıkmış gibi gösteriyordu.

Saçları koyu kahverengiydi ve sanki bütün sabah elini saçlarında gezdirmiş gibi görünüyordu. Bir sonraki anda nihayet başını kaldırdı ve masmavi gözleri onun şaşkın yeşil gözleriyle buluştu.

"Özür dilerim Esther, burada seninle birlikte birinin olduğunu bilmiyordum."

"Merhaba, ben Lucas Anderson," diye bitirdi ve elini ona doğru uzattı.

Lucas insanları okuma yeteneğiyle tanınırdı. Şirketler dünyasında bu kadar başarılı olmasının nedeni buydu. Kadın ona bakarken gerginlikten arzuya kadar sayısız duygu arasında gidip geliyor gibiydi. Kadın adamın merakını uyandırıyordu.

Kadın sessizce oturduğunda, adam kaşlarını kaldırarak ona soru sordu.

Kızın yüzü kırmızının güzel bir tonuna döndü ve sonunda göz temasını kesti.

Kendini tanıtmasını beklediğini fark edince ayağa kalktı ve ona elini uzattı:

"Merhaba, ben Amy Harper."

Kadının parmakları onunkilere dokunduğu anda Lucas bir şimşegin birleşen parmaklarından geçerek kasıklarına doğru hızla ilerlediğini hissetti. Güzeldi elbette ama her gün temas ettiği diğer birçok kadın da öyleydi. Hiçbiri sadece ellerinin dokunuşuyla onu elektriklendirecek güce sahip değildi.

Lucas Esther'e doğru döndü ve aynı anda Amy'nin elini bıraktı. "Misafiriniz gittiğinde ofise gelip birkaç şeyi halledebilir misiniz?" dedi ve sonra arkasını döndü.

"Baban seninle hâlâ konuşmadı mı Lucas?" Esther onu durdurarak sordu.

"Benimle ne hakkında konuştun?"

"Geçen ay size ihtarnamemi gönderdim ve babanızın sizin için yeni bir asistan işe alacağını söyledim" dedi.

"Geçen ay sana daha uzun süre kalmana ihtiyacım olduğunu söylemiştim. Meselenin halloldüğünü sanmıştım," dedi biraz fazla sert bir şekilde.

"Lucas, sakın benimle bu ses tonuyla konuşmaya kalkma. Unutma, seni bezden başka bir şey giymeden etrafta koştururken gördüm. Bunu biliyordun.

Baban emekli olduğunda, sen yerleşir yerleşmez ben de ayrılacaktım. Sorunsuz bir geçiş yapmanızı sağlamak için kaldım ama şimdi emeklilik sırası bende. Bu şirketi seviyorum ama baban gibi bazen işleri yoluna koymak ve yeni bir nesil getirmek en iyisidir."

"Yanlış anlaşılma için özür dilerim. Yerine uygun birini bulabilmem için bir ay daha çalışabilir misin? Sana rahatsızlık verdiğini bildiğim için maaşını iki katına çıkaracağım," diye yalvarırken Amy'nin odada olduğunu bile unutmaya çalışıyordu.

"Baban mülakatları çoktan yaptı ve Amy yeni asistanın oldu. Sabahtan beri onu eğitiyorum ve harika bir iş çıkarıyor," diyerek sözlerini bitirdi ve Amy'nin sırtını sıvazladı.

Birdenbire Amy bir kez daha onun tüm dikkatini üzerine çekti. Adam gözlerini tekrar ona çevirdiği anda midesinin bulandığını hissetti. Adamın gözlerinde yangın tehlikesi yaratacak kadar sıcaklık vardı. Daha önce hiçbir erkeğe bu kadar güçlü bir tepki vermemişti ve içinden geçen yabancı duygulardan memnun değildi.

"Bu konuyu babamla konuşacağım ama mülakatlar hakkında bilgilendirilmem gerekirdi. Yeni pozisyonunuzda fazla rahat olmayın Bayan Harper," diye son derece otoriter bir şekilde konuştuktan sonra kapıyı gereğinden biraz daha sert bir şekilde kapatarak hışımla geri döndü.

"İşe alındığımı bildiğini sanıyordum. Ayrılacağını bile bilmiyordu," dedi Amy sesinde endişeyle. Hayalindeki işi daha başlamadan kaybediyor olabilirdi.

"Şimdi hiçbir şey için endişelenme Amy, her şey yoluna girecek." İşlerine daldılar ve olay arka plana atıldı, hala oradaydı ama şimdilik bir kenara bırakıldı.

"Baba, sen bana haber vermeden bir şeyler yaparken benim bu şirketi yönetmemi nasıl bekliyorsun?" Lucas babasının önünde, ailesinin evindeki salonda bir ileri bir geri volta atıyordu.

"Evlat, ayrılırken sana Esther'in sen yerleştikten sonra emekli olacağını söylemiştim. Onun yerine geçecek kişiyle ilgileneceğimi de söylemiştim. Bunu unutmuş olman benim suçum değil. İstifasını ciddiye almaman da Esther'in suçu değil," dedi babası.

"Baba, bir şeylerin peşinde olduğunu biliyorum. Sadece bu sefer ne olduğunu anlayamıyorum ama kendi personelimi işe alabilecek durumdayım," diye hayal kırıklığıyla konuştu. Adam makul davrandığında onunla tartışmak çok daha zordu.

"Şirket başkanının kendi ofisinde neler olup bittiğini bilmemesi pek de iyi görünmüyor," diye sözlerini tamamladı.

"Evlat, yaklaşık otuz kişiyle görüştüm ve Bayan Harper açık ara en nitelikli adaydı. İnan bana, onunla hiçbir sorun yaşamayacaksın. Onu sana göndermeden önce kapsamlı bir şekilde kontrol ettim." Oğlu, aslında onu müstakbel gelini olarak incelediğini ve okulda çok başarılı olmasına ve büyük olasılıkla ofiste olağanüstü bir iş çıkaracak olmasına rağmen yönetici asistanı olarak niteliklerini daha az önemseyebileceğini bilmiyordu.

"Tamam, nasıl çalıştığını göreceğim ama benimle sağlıklı çalışmazsa onu kovarım ve bir sonraki kişi benim bulacağım biri olur, sen değil" dedi.

"Elbette Lucas," diye hemen kabul etti babası. "Şimdi diğer işlere geçelim," dedi işine geri dönmekten önce. Lucas ofise döndüğünde herkes gitmişti. Odada hâlâ Amy'nin kokusunu alabiliyordu. İçinden bir ses onun işe alınmasının işe yaramayacağını söylüyordu. Yeni çalışanın başına beladan başka bir şey açmayacağını hissediyordu.

Yapacak çok işi vardı, bu yüzden bağlantılı kapılarından geçerek Amy'nin yeni ofisini küçük gösteren kendi ofisine girdi. Koltuğuna oturdu ve bir dosya okumaya başladı, uykuya daldı

O farkına varmadan. Bu alışılmadık bir durum değildi. Kendi evinde uyuduğu kadar ofiste de uyuyordu.

Lucas'ın erkek kardeşleri büyürken onunla alay eder, bir gencin bedeninde altmış yaşında bir adam olduğunu söylerlerdi. Onunla alay etmeleri umurunda değildi. Hedefleri ve sorumlulukları vardı ve eğer bu çoğu gencin ilgilendiği şeylerle ilgilenmediği anlamına geliyorsa, öyle olsun. Şimdi bulunduğu yere bakın. Dünya çapında saygı duyulan bir şirketin başındaydı ve çoğu insanın hayal bile edemeyeceği kadar çok şeye sahipti.

Amy asansörden indiğinde kendini oldukça iyi hissediyordu. Kısa bir süre önce bindiği ilk asansörden ne kadar da farklıydı. Bir ay uçup gitmişti ve eğer kendisi de öyle düşünüyorsa, işinde iyi gidiyordu.

"Amy, gel de biraz pasta ye," diye seslendiğini duydu Esther'in. "Bu benim emeklilik partim." Amy başını kaldırdığında ön ofisin etrafında yüzlerce insanın toplandığını gördü. Herkes sohbet ediyor ve pasta yiyordu.

"Amy canım, nasılsın?" Bu sözler Joseph Anderson'dan geldi. Yanına geldi ve kolunu Amy'nin omuzlarına doladı.

"Bu harika Bay Anderson. Bana bu fırsatı verdiğiniz için tekrar teşekkür ederim." Başka ne söyleyeceğini bilemediği için utangaç bir ifadeyle ekledi.

"Saçmalama kızım, bu pozisyonu hak ettin. Esther tam olarak uyum sağladığını ve harika bir iş çıkardığını söyledi." İçtenlikle güldü.

"Şimdi benimle gel. Tanışmanı istediğim biri var." Kızın kolunu kendi koluna doladı ve onu odanın diğer ucuna sürükledi.

"Mike, Amy ile tanışmanı istiyorum. Kendisi Lucas'ın yeni yönetici asistanı," dedi aşırı yüksek bir sesle ve birkaç kafanın onlara doğru dönmesine neden oldu. Amy ilgi odağı olmaktan hoşlanmadığı için yüzünün ısındığını hissedebiliyordu.

"Tanıştığımıza memnun oldum Amy," diye yanıtladı Mike.

Joseph kıkırdayarak, "İkinizi bir süre sohbet etmeniz için yalnız bırakayım," dedi ve uzaklaştı. Amy kalıp Mike'la sohbet etti ve onun arkadaşlığını hoş buldu.

Mike normalde Amy'nin ilgisini çekecek türden bir adam değildi. Ortalama görünümlüydü, takvimde yer alacak biri değildi, ama kesinlikle ikinci bir bakış atacağınız biriydi. Espri anlayışı vardı ve esprili bir sohbeti sürdürüyordu. Güvenliydi.

Amy neredeyse bir ilişki arıyor olmayı dileyecekti, çünkü Mike çıkmaktan hoşlanacağı türden bir adam gibi görünüyordu. Kibirli değildi ve talepkâr da görünmüyordu. Kendi kendine iç çekerek bu düşüncenin geçip gitmesine izin verdi.

Odanın diğer ucunda Lucas yeni çalışanına hançer gibi bakıyordu. Onunla konuştuğunda hiç bu şekilde gülümsememişti. Elbette normalde ona emirler yağdırıyordu. Yine de onun başka bir erkeğe gösterdiği ilgiden hoşlanmamıştı ve Mike'ın gözlerinde gördüğü ilgi de hiç hoşuna gitmemişti. Lucas onu yavaşça aşağı yukarı süzerken bu ilgiyi anlayabiliyordu.

Babası onu Mike'la tanıştıırarak ne yaptığını sanıyordu? Herkes onun kadınları giysilerini değıştirdiğinden daha hızlı tükettiğini biliyordu. Birçok kadın onun sevgi gösterilerine kanmıştı ama Lucas adamın aklında tek bir hedef olduğunu biliyordu ve Amy'nin başarısız bir ofis aşkının sonuçlarına hazır olmadığından emindi.

Lucas onun umursamasına daha da sinirlenmişti. Kendini sadece endişelendiğini düşünerek teselli ediyordu çünkü eğer kız işten atılırsa iş performansı düşecek ve bu da onu kovmak zorunda kalmasına neden olacaktı. O zaman da yeni bir çalışan almak için yoğun programından zaman ayırmak zorunda kalacaktı.

Babası ona yaklaştığında, tam oraya doğru fırlayıp kızın koluna girmeye ve onu sürükleyerek götürmeye hazırdı. "Nasılsın oğlum?" diye sordu.

çok sinsice.

"İyi babam ve sen?" diye otomatik olarak cevap verdi, gözlerini Amy'den ayırmadan.

Joseph planının gayet iyi gittiğini düşünüyordu. Oğlu Amy'ye hızla aşık oluyordu ve o bunun farkında bile değildi. Joseph işleri biraz daha zorlayabilir ve hızlandırmaya yardımcı olabilirdi. Aşk oyununda kimse kaybedemezdi.

"Sence de Amy ve Mike birlikte iyi görünmüyorlar mı? Geçtiğimiz hafta biraz yalnız görünüyordu," dedi.

"Mike bir ahlaksız. Buna bir son vereceğim. İnsanların hayatına karışmayı bırakmalısın baba," dedi Lucas öfkeyle.

"Özür dilerim Lucas. Onunla ilgilendiğini bilmiyordum. Bir patronun çalışanıyla aşk yaşamaması gerektiğini biliyorsun," diye ekledi. Oğlunu iyi tanıyordu. Meydan okumaktan daha çok hoşlandığı bir şey yoktu.

"Onunla ilgilenmiyorum," dedi Lucas, babasını hiç de kandırmadan. "Sadece Mike'ın nasıl bir adam olduğunu biliyorum. Onun kalbini kıracak ve sonra da işi etkilenecek. Ben sadece iş ortamını düşünüyorum." Bu veda sözleriyle birlikte ona doğru yürümeye başladı.

Joseph başının döndüğünü hissederek kendi kendine kıkırdadı. Evet, oğlu fena halde aşık oluyordu. Onun için mükemmel bir eş seçmişti.

"Amy, yapmamız gereken bazı işler var," dedi Lucas ona ve Mike'a yaklaşıırken. Mike'ın varlığını bile kabul etmemişti. Patronu üzmemeyen Mike başka bir şey söylemeden sıvıştı. Amy ona olan saygısını bir parça yitirmişti. İçten içe iç geçirerek arkasını döndü.

"Evet efendim, özür dilerim. Hemen ilgileneceğim," diye cevap verdi Amy, ofisine doğru ilerlerken başı dik bir şekilde. Adamın sesinin neden bu kadar sinirli çıktığını anlamamıştı. Herkes partideydi. Partiyi düzenleyen o değildi ki.

Milyarder oyunu kazanır sınırlı bir süre için kindle'ınız için sadece .99 sente satışta.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.